

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOACIA DE BARCELONA

L'ICAB GUARDONAT AMB EL "PREMIO
IGUALDAD" DE WOMEN IN A LEGAL WORLD

Núm. 325 · OCTUBRE/NOVEMBRE 2019
WWW.ICAB.CAT

¿Qué programa de gestión utiliza?

#1

#2

#3

#4

Uno antiguo

Perfil: **El obsoleto** Todavía usando ese viejo programa.
¿Desde cuándo no lo actualizas?

Conoce tu perfil en:
www.levelprograms.com

902 15 21 27

LEVEL
PROGRAMS

Susana Ferrer

Diputada de la Junta de Govern
de l'ICAB i directora
de la Revista Món Jurídic

PROPOSTES DES DE L'ADVOCACIA PER A LA FUTURA LEGISLATURA

Arran dels darrers comicis electorals, des del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona hem elaborat un document que sota el títol '15 punts per a una Justícia Digna', recull les mesures que considerem necessàries implementar de forma urgent per tal de millorar l'Administració de Justícia, perquè es tracta d'un dels pilars bàsics d'un Estat democràtic, i ha de ser un dels eixos prioritaris de la futura legislatura.

Una 'Llei pel Dret de Defensa' que asseguri la intervenció de l'advocacia com a única garantia de l'accés ple i efectiu a la justícia per a tota la ciutadania és la primera petició que fem i que ha d'anar acompanyada d'una celeritat en els processos i puntualitat en els assenyalaments, perquè com va dir Sèneca *una justícia lenta no és justícia*.

Igualment reivindiquem una justa i puntual retribució per als i les professionals excel·lentment qualificats del Torn d'Ofici, perquè gràcies als més de 3.000 companys i companyes adscrits al Servei es garanteix a tota persona el dret a la tutela judicial efectiva. En aquest sentit, cal destacar que aquests companys i companyes han assumit, entre altres temes, la defensa de les víctimes de violència de gènere, que malauradament ha tornat a incrementar-se aquest 2019, i que ha suposat la gestió de 3.544 designacions en els primers 10 mesos de l'any, fet que representa un 4,82% més respecte l'any 2018. Precisament per poder abordar la violència de gènere, reclamem des de l'ICAB un pacte d'Estat per a la Justícia, amb la participació activa de l'advocacia, així com la formació de tots els operadors jurídics en perspectiva de gènere. La Justícia ha de ser cada vegada més sensible, ha de poder entendre les necessitats de tots els col·lectius necessitats i en especial d'aquells que requereixen de major protecció, com són els menors o les víctimes de tràfic de persones.

L'augment de demanda de la justícia per part de la ciutadania comporta que l'Administració es doti de més mitjans, alguns d'ells complementaris a l'advocacia com són els traductors, intèrprets i perits, però també d'un major nombre de jutges i jutgesses per equiparar-nos a la mitjana europea per habitant. Aquest augment de jutges no veurà els seus fruits si no va acompanyada d'una reorganització de l'oficina judicial, que ha de respondre a criteris d'eficiència i eficàcia, així com de formació actualitzada i especialitzada per poder afrontar els nous àmbits que arriben als jutjats, com per exemple els delictes tecnològics. I és que la modernització o adaptació de l'Administració de Justícia a l'imparable avanç tecnològic és també un aspecte que cal millorar profundament, aplicant com a element essencial de la Justícia del segle XXI la implementació de l'expedient Judicial Electrònic.

Els tribunals han de coexistir amb la resolució alternativa de conflictes, mecanismes que poden paliar l'actual congestió de l'Administració de justícia i que poden agilitzar la resolució de certs problemes, estalviant costos, especialment de caràcter emocional a les parts. Per això, des de Col·legi hem de contribuir a que l'advocacia promoció aquests vies ja que no tots els conflictes s'han de resoldre als tribunals.

El document '15 punts per a una Justícia Digna' també recull que la Justícia ha d'avançar d'acord amb l'Objectiu de Desenvolupament Sostenible 16 de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides relatiu a la Pau, Justícia i Institucions sòlides. Un ferm compromís que també vol assolir l'ICAB com a via per construir una societat millor per a les generacions futures.

Sens dubte aquest document que hem elaborat és una guia, però sigui quin sigui el futur govern de l'Estat des de l'ICAB demanarem el seu compliment per tal de garantir els drets de l'advocacia i de la ciutadania.

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

Nº 325 | Octubre/Novembre 2019 | Continguts

ACTUALITAT	
06 Novetats legislatives	10 Resenyes jurisprudencials
08 Ampliació de la legislació	
SECCIÓ MÓN FISCAL 14	EL COL·LEGI ES MOU 24
ANIMAL = COSA?... NO! 16	ENTREVISTA A... Jordi Pina, ex vicedegà de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona 32
DEMANDA CONTRA TRIPADVISOR PER 660.000 EUROS; DRET A L'HONOR DE LES PERSONES JURÍDIQUES 18	ENTREVISTA A... Luis Rodríguez Vega, magistrado de la secció 15 de la audiència provincial de Barcelona 48
JUSTÍCIA PER A CONSUMIDORS? "DRET DE LA INFORMACIÓ, SECRET SUMARIAL I JUDICIS PARAL·LELS" 20	CARA A CARA 38
LA LLEI DELS ESPAIS AGRARIS 22	ENTRE NOSALTRES 48
SECCIÓ GAJ 30	SECCIONS
VOLUNTARIS ICAB 36	70 D'un cop d'ull 76 Biblioteca 80 Gent corrent 82 Passatemps
FUNDACIÓ OPEN ARMS 48	
L'ABOLICIÓ DE LA INCAPACITACIÓ I LA SEGURETAT DEL TRÀFIC JURÍDIC 58	
LA MOBILITAT URBANA, REPTES DE FUTUR I REALITAT PRESENT 60	
SOBRE LA NECESSÀRIA MILLORA DE L'ARTICLE 212-3 CCCAT. 62	
FUNCIONS PÚBLIQUES 64	

MÓN JURÍDIC

MónJurídic és una publicació editada per l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb la finalitat de ser l'òrgan informatiu i d'expressió dels seus col·legiats/des.

Edita

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca 283, 08037 Barcelona
www.icab.cat / icab@icab.cat

Consell Assessor

Rafael Audivert, *Dret Administratiu*
Ma Dolores Azcárraga, *Dret Tributari*
Lluís Batlló, *Dret Penal*
Aurora Sanz Tomas, *Dret Laboral*
Silvia Solé López, *Dret Laboral*
Paola Tamborero Font, *Dret de Família*
Alejandro Fuentes-Lojo, *Dret Immobiliari*
Cristian Gual, *Arbitratge i Litigació*
Christian Herrera, *Dret Mercantil i Internacional*
Alexander Salvador, *IP/IT/Protecció de Dades*.

Directors

Jordi Pina, *Dret Penal*
Susanna Ferrer, *Dret Contenciós-administratiu, Dret Civil i Dret Mercantil*

Directora Comunicació

Clara Llensa

Coordinadora Món Jurídic

Gema Mayol

Gabinet de Premsa

Roser Ripoll Alcon

Composició

Comgrafic, S.A.

Món Jurídic

Telèfon: 934 961 880
e-mail: monjuridic@icab.cat
anuncis: monjuridicanuncis@icab.cat

Han col·laborat en aquest número:

Isidor Garcia, Aurora Sanz, Lluís Batlló, Aleix Gago, Juan José Climent, Patricia Sanpera, Grup Voluntaris ICAB, Guillem Domingo, Abel Molina, Gerard Cormenzana Alaña, Raffaele Emiliano Basso, Ramon Prat Bofill, Patricia Paredes Batalla, Emilio J. Zegrí, Lluís Coronas, Jordi Pina, Luis Rodríguez Vega, Josep Maria Valls Xufré, Alfons Perona, Christian Herrera, Santiago Nadal, Francisco Bonatti Bonet, Inma de Mur, Marta Méndez, Manel Canyameres, Ignacio Ripol, Mercè Alaball, Esteve Grima Moral, Sara Ventura.

Fotografia

Albert Muñoz Thuile, Ricardo Zamanillo i Paul Mac Manus

Disseny

Laia Guarro i Nomad Studio

Impressió

Litografies Rosés

Publicitat

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca, 283, 08037 Barcelona
Telèfon: 934 961 880
e-mail: marketing@icab.cat

Dipòsit legal

B-16.273-83

ISSN

1135-9196

Les opinions recollides en els textos publicats a Món Jurídic pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Junta com a òrgan de govern de la institució.

Tenir un cotxe i no tenir preocupacions

AutoRenting de Banc Sabadell significa tenir el cotxe que vols i no tenir preocupacions, com el manteniment, impostos, revisions, i, a més a més, amb un vehicle de substitució i assegurança a tot risc per a tot tipus de conductors.

Perquè tots aquests avantatges estan inclosos en **una sola quota mensual**.

Disposes també d'una àmplia gamma de cotxes elèctrics en condicions especials.

Informa't de tots els vehicles disponibles i altres opcions accedint a bancsabadell.com/renting o trucant al 900 100 677.

L'altra forma de tenir

B Sabadell

Renting

NOVETATS LEGISLATIVES

 Reial decret 515/2019, de 6 de setembre, pel qual es regula la concessió directa d'una subvenció de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament a la Fundació Centre d'Educació a Distància per al Desenvolupament Econòmic i Tecnològic en el marc del seu Pla de Viabilitat 2019-2021 i del seu Pla d'Actuació 2019. BOE núm. 227 21/09/2019

 Reial decret 527/2019, de 13 de setembre, pel qual es regula la concessió directa d'una subvenció a la Federació Espanyola de Municipis i Províncies en el marc de l'Acord sobre Fons de Formació per a l'Ús de les Administracions Públiques. BOE núm. 233 27/09/2019

 Reial decret llei 11/2019, de 20 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents per a pal·liar els danys causats per temporals i altres situacions catastròfiques. BOE núm. 227 21/09/2019

 Reial decret 536/2019, de 20 de setembre, pel qual es modifica el Reial decret 1338/2018, de 29 d'octubre, pel qual es regula el potencial de producció vitícola. BOE núm. 277 21/09/2019

 Reial decret 539/2019, de 20 de setembre, pel qual es regula la concessió directa de subvencions per a garantir el suport a les entitats del Tercer Sector d'Acció Social i l'exercici dels drets bàsics de les persones amb discapacitat. BOE núm. 229 24/09/2019

 Reial decret 537/2019, de 20 de setembre, pel qual es modifica el Reial decret 1544/2007, de 23 de novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació per a l'accés i utilització de les maneres de transport per a persones amb discapacitat. BOE núm. 243 09/10/2019

 Reial decret 551/2019, de 24 de setembre, de dissolució del Congrés dels Diputats i del Senat i de convocatòria d'eleccions. BOE núm. 230 24/09/2019

 Reial decret 561/2019, de 9 d'octubre, pel qual es completa la transposició de la Directiva (UE) 2015/637 del Consell, de 20 d'abril de 2015, sobre les mesures de coordinació i cooperació per a facilitar la protecció consular de ciutadans de la Unió no representats en tercers països i per la qual es deroga la Decisió 95/553/CE. BOE núm. 244 10/10/2019

 DECRET 200/2019, de 25 de setembre, de creació de la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya al Regne Unit i Irlanda. DOGC núm. 7968 26/09/2019

 DECRET 201/2019, de 25 de setembre, de creació de la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Suïssa. DOGC núm. 7968 26/09/2019

 DECRET 202/2019, de 25 de setembre, de creació de la Delegació

del Govern de la Generalitat de Catalunya a Alemanya. DOGC núm. 7968 26/09/2019

 DECRET 203/2019, de 25 de setembre, de creació de la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a França. DOGC núm. 7968 26/09/2019

 DECRET 204/2019, de 25 de setembre, de creació de la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Itàlia. DOGC núm. 7968 26/09/2019

 DECRET 205/2019, de 25 de setembre, de creació de la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya als Estats Units d'Amèrica. DOGC núm. 7968 26/09/2019

 Ordre HAC/998/2019, de 23 de setembre, per la qual es regula el compliment de l'obligació de gestió de la comptabilitat dels productes objecte dels Impostos Especials de Fabricació. BOE núm. 240 05/10/2019

 Resolució de 15 d'octubre de 2019, de la Delegació del Govern a Catalunya, per la qual es fixa el percentatge de serveis mínims de seguretat privada, com a servei essencial, respecte a les empreses de seguretat privada que tinguin el seu domicili social anés de Catalunya i/o no limitin la seva activitat a aquesta Comunitat Autònoma, durant el desenvolupament de la vaga general a Catalunya convocada per al dia 18 d'octubre de 2019. BOE núm. 249 16/10/2019

MUTUALIDAD ABOGACÍA

EL SUPORT NECESSARI EN ELS MOMENTS DIFÍCILS

NOU SERVEI

**Assistència familiar
per defunció**

Amb bestreta de despeses de sepeli,
perquè la família no hagi
de patir per res.

Sol·licita-ho*

www.mutualidadabogacia.com
sam@mutualidadabogacia.com | T. 914 35 24 86

Atenció personalitzada
Delegació de la Mutuallidat de la Abogacia
Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

Patricia Ruiz Puente
C/ Mallorca, 283. 08037 Barcelona
T. 936 01 12 33
patricia.ruiz@mutualidadabogacia.com

*Per poder sol·licitar aquest servei, cal disposar d'un saldo o prestació per defunció de 7.000 €. Així doncs, el sepeli es cobreix amb les prestacions que el mutualista ja té vinculades, fins a un màxim de 6.000 €. Només es carreguen al saldo del mutualista 0,70 € al mes, corresponents a la garantia de trasllat de restes mortals.

AMPLIACIÓ DE LA LEGISLACIÓ

MODIFICACIÓ DEL CODI CIVIL DE CATALUNYA: SUPRESSIÓ DE LA DISCRIMINACIÓ DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT SENSORIAL

Coordinat per Isidor Garcia

El Parlament de Catalunya acaba d'aprovar una reforma del Codi Civil de Catalunya, que, amb quasi total seguretat, serà la Llei 6/2019, de modificació del Llibre Quart del Codi Civil de Catalunya per garantir la igualtat de drets i la no discriminació de les persones amb discapacitat sensorial. Hem d'advertir que en el moment de redactar aquestes línies encara no s'ha publicat al DOGC la llei aprovada, de manera que tant el títol de la llei com la numeració que li atribuïm és provisional.

Abans de fer un comentari sobre aquesta reforma, val la pena fer referència a algunes circumstàncies prèvies. La primera és que el tràmit parlamentari per a la seva aprovació es va iniciar el mes de juliol de 2018, fa més d'un any. La segona és que –malgrat l'espera– és una llei que s'ha aprovat per unanimitat, fet que s'ha de posar en relleu, sobretot si tenim en compte que no és habitual i que aquest fet coincideix amb al reduït nombre de lleis aprovades en aquesta legislatura. La tercera és que l'entrada en vigor d'aquesta llei s'ha previst (llevat d'un article concret) per a l'endemà d'haver estat publicada en el DOGC. Així s'evita que es perllongui més temps la discriminació, eliminant-la de forma immediata.

La finalitat d'aquesta llei és situar les persones amb discapacitat sensorial, sigui temporal o permanent, en igualtat de condicions respecte a les altres persones pel que fa a l'exercici efectiu de llurs drets a l'hora d'atorgar un testament davant de notari i de poder intervenir en qualitat de testimoni en l'acte d'atorgament del testament per una altra persona. Això vol dir, de bon principi, que s'han suprimit les expressions que fins ara recollia el Codi Civil de Catalunya que identificaven les dites persones amb expressions com les de 'sordes, cegues o mudes', perquè la seva desaparició pot contribuir a eliminar l'estigmatització que deriva d'aquesta discapacitat, que és susceptible d'una ampla gradació i classificació segons els cas.

La llei elimina, amb caràcter general, el criteri restrictiu que suposava la pertinença al col·lectiu de persones amb discapacitat sensorial i, tot mantenint la norma vigent que així ho estableix, deixa que sigui el notari qui, en cada cas i en funció de les circumstàncies personals de l'atorgant, valori quina és la seva capacitat de comprensió i les seves habilitats comunicatives, tingui o no discapacitat sensorial, de conformitat amb el que estableixen les disposicions del Codi civil de Catalunya i, de forma supletòria, de la legislació notarial.

Estem davant d'una fita important, perquè aquesta reforma és una implementació de la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat, feta a Nova York el 13 de desembre de 2006, i que forma part, a tots els efectes, del nostre ordenament jurídic des del 3 de maig de 2008, així com a la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea, tot i que en altres àmbits del dret civil encara resta pendent d'adequació, fonamentalment en l'àmbit de regulació de l'encara anomenada "incapacitació" i els seus efectes sobre la capacitat de les persones físiques.

La llei modifica concretament quatre articles:

En primer lloc, l'article 421-8, relatiu al testador que és una persona amb discapacitat sensorial, sigui temporal o permanent, en el moment de l'atorgament. Cal advertir que la nova disposició aprovada no entrarà en vigor –en aquest cas– fins als sis mesos de la publicació d'aquesta llei al DOGC. La raó d'aquesta "vacatio" deriva del fet que –en aquest termini de temps– el Col·legi de Notaris de Catalunya ha de subscriure amb la Generalitat, amb altres administracions i organismes públics o amb entitats sense ànim de lucre els convenis necessaris per a estar en disposició de complir el que estableixen

aquesta reforma. Segons aquesta primera modificació, la llei passa a establir que si el testador té una discapacitat sensorial en el moment d'atorgar testament, el notari ha d'oferir al testador el suport i els mitjans necessaris per a testar, sense que això li pugui comportar cap càrrega econòmica addicional. El col·legi professional ha de proporcionar al notari els mitjans esmentats. Aquesta previsió s'aplicarà també en el cas que una persona amb discapacitat sensorial actuï com a testimoni en l'atorgament d'un testament notarial.

En segon lloc, l'apartat 2 de l'article 421-10, passa a establir

que no cal la intervenció de testimonis quan el testador és una persona amb discapacitat sensorial, sigui temporal o permanent.

En tercer lloc, se suprimeix la lletra b de l'apartat 2 de l'article 421-11, fet que té com a conseqüència que les persones amb discapacitat sensorial, sigui temporal o permanent, puguin intervenir en qualitat de testimoni en l'atorgament de testament per altri.

En quart lloc, en l'apartat 5 de l'article 421-14, referit al testament tancat, s'elimina l'expressió «cecs» i es modifica la resta de l'article per tal que

les persones amb discapacitat visual puguin atorgar un testament tancat tal com ho pot fer qualsevol altra persona. En particular es fa referència expressa al fet que el testament tancat es pugui redactar en Braille

Per últim, la llei preveu una Disposició addicional sobre l'ús de mitjans per a suplir la discapacitat sensorial, de forma que -a sol·licitud del testador-, en l'atorgament de testaments s'ha d'utilitzar el Braille, la llengua de signes, la lectura labial o altres mitjans lingüístics o tècnics que permetin de suplir la discapacitat sensorial que afecti la comprensió oral, la lectura o l'escriptura.

SOCIQUICK

TRANSMISIÓN INMEDIATA DE SOCIEDADES

- Sociedades Limitadas en menos de 24 h.
- Libre elección de Notario
- Servicio de domiciliación de Sociedades
- Posibilidad de tramitación posterior en el Registro Mercantil por el propio despacho profesional

C/ de l'Avenir, 35
8021 BARCELONA
TEL . +34 93 414 15 55

sociquick@icab.es
www.sociquick.com

C/Luchana 21,1º,Dcha
28010 MADRID
TEL . +34 91 196 40 00

Coordinat per: Aurora Sanz (Laboral),
Lluís Batlló (Penal),
Aleix Gago (Contenciós-
Administratiu).

PENAL

EL TRIBUNAL SUPREM DENEGA DEIXAR EN SUSPENS LA SENTÈNCIA DEL PROCÉS EN RELACIÓ A ORIOL JUNQUERAS.

**Interlocutòria del Tribunal Suprem,
Causa Especial 20907/17 del 3
d'octubre de 2019.**

La defensa d'Oriol Junqueras va sol·licitar deixar en suspens la sentència del procés en relació al seu defensat, al·legant que el Tribunal de Justícia de la UE podia declarar la immunitat parlamentària en ser aquell un diputat electe del Parlament Europeu.

En el seu Acte de data 3 d'octubre de 2019, l'Alt Tribunal ha desestimat aquesta petició, fins i tot tenint en compte que va ser el propi TS qui va plantejar la qüestió relativa a l'abast de la immunitat de Junqueras com a eurodiputat.

El tribunal assenyala en la seva resolució que l'abast del plantejament de la qüestió prejudicial respecte a la tramitació del procediment penal va ser exclusivament deixar en suspens un recurs de súplica de Junqueras, contra la denegació del permís extraordinari de sortida de presó a fi

de prestar jurament d'acatament a la Constitució Espanyola per a, d'aquesta forma, consolidar la situació d'eurodiputat electe de Junqueras.

La Interlocutòria assenyala, en aquest sentit, que la meritada qüestió s'ha plantejat en la peça personal de situació de privació de llibertat i la resolució que pugui adoptar-se, sobre la base de la resposta que emeti el Tribunal de Justícia de la UE, concerneix únicament a un incident autònom pertanyent a aquesta peça.

D'aquesta forma, serà posteriorment, és a dir, una vegada la qüestió estigui resolta, quan el TS haurà de resoldre d'acord amb la decisió del Tribunal de Justícia de la UE i permetre o no que el Junqueras acati la Constitució. En aquest supòsit, demanar posteriorment el suplicatori al Parlament Europeu, a fi de deixar en suspens no ja la sentència, perquè la mateixa ja s'ha fallat, sinó l'execució d'aquesta.

LABORAL

VALIDESA DE L'EXTINCIÓ DEL CONTRACTE D'OBRA O SERVEI EN FUNCIÓ DEL VOLUM DE FEINA

**Sentència de l'Audiència Nacional
106/2019 de 16 de setembre de 2019**

Aquesta Sentència, estableix com a vàlida la clàusula convencional que preveu la possibilitat d'extingir el contracte d'obra o servei deter-

minat en els casos en els que, per disminució real del volum de l'obra o servei contractat, resulti innecessari el número de persones contractades per a tal execució. En el supòsit de fet, la Confederació General de Treball (CGT) sol·licita la nul·litat de l'article 17 del Conveni Col·lectiu del Contact Center, el qual preveu la possibilitat d'aquest tipus d'extincions. Al respecte, l'AN desestima la demanda de CGT considerant que aquest precepte s'ajusta a la legalitat vigent ja que, en essència, la causa d'extinció desenvolupada no és una altra que la prevista al art. 49.1.c) ET.

En aquest sentit, considera que el treballador que celebra un contracte temporal per obra o servei determinat a l'empara del precepte que s'impugna és conscient des del moment de la subscripció del mateix que aquest pot extingir-se no només per la finalització del contracte, sinó també per la disminució del volum de la mateixa -sempre que l'empresa compleixi amb les obligacions d'informació i documentació assenyalades en el mateix - Finalment, conclou que aquestes extincions referides a contractes temporals no són susceptibles de ser computades per a la determinació dels límits de l'article 51 ET quan així vingui establert al Conveni Col·lectiu.

PRESUMPCIÓ LEGAL DE CONTRACTE CELEBRAT A JORNADA COMPLERTA

**Sentència del Tribunal Superior de
Justícia d'Andalusia (TSJA-Sevilla)
1082/2019 de 3 de juliol de 2019**

3 excel·lents raons per a millorar
avui la teva Jubilació de demà

**Dies SENSE
impostos***

**Rendibilitat
Garantida 3,00%****

**Solvència
191%*****

Alter Mútua, des de 1840 garantint el futur dels Advocats i Advocades

Fes la teva Aportació Extraordinària abans del 30/12/2019
i gaudiràs d'aquestes raons i, potser, d'algunes altres...

- * **Dies SENSE impostos** equivalents a l'**Estalvi Fiscal** que generarà la teva Aportació segons normativa IRPF per Mutualitats de Previsió Social. **Consulta'ns** els Dies SENSE impostos dels que podràs gaudir!
- ** **Rendibilitat bruta garantida fins a 31/12/2020**. A partir d'aquesta data la rendibilitat bruta mínima garantida, fins la data de jubilació, serà del 0,25% més la participació en guanys que s'assoleixi cada any (la rendibilitat bruta mitjana dels darrers 3 anys ha estat del 3,00%, rendibilitats passades no pressuposen rendibilitats futures).
- *** La **nostra Ràtio de Solvència (SCR) és del 191%**, pràcticament el doble del mínim exigible. El 93,81% de les nostres inversions estan en renda fixa i el 98,10% tenen un ràting superior o igual a BBB, grau d'inversió. Dades a 31/12/2018.

+ INFORMACIÓ:

T. 93 207 77 75

| www.altermutua.com

| assessors@altermutua.com

Segueix-nos a les nostres xarxes socials:

L'esmentada resolució disposa la presumpció que un contracte de treball ho és a jornada completa quan l'empresari no pugui demostrar el contrari. En el supòsit de fet, un treballador contractat a jornada parcial temporalment fou objecte d'un acomiadament per causes objectives el qual impugnà judicialment. El principal punt de debat fou determinar les conseqüències jurídiques que es deriven de la conducta del empresari consistent en no registrar diàriament la jornada de treball efectuada ni entregar còpia del resum de les hores treballades al empleat.

En conseqüència, el TSJA es pronuncia establint que la claredat del article 12.4.c) ET no ofereix cap dubte en la seva interpretació i com a tal, efectivament en cas d'incompliment de les referides obligacions de registre horari, el contracte es presumirà celebrat a jornada completa, llevat prova en contrari que acrediti el caràcter parcial dels serveis. Així, la Sala estima que en el cas concret concorren els pressupostos per a l'aplicació de la presumpció legal en tant que la part demandada no acredità en el procés el registre horari preceptiu ni desenvolupà activitat probatòria alguna en el sentit que l'actor prestava serveis amb caràcter parcial, el que porta a concloure que el demandant fou contractat o prestà serveis a jornada completa.

CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU

OBLIGATORIETAT D'INCORPORAR OBJECTIUS DE

REDUCCIÓ D'EMISSIONS, ANÀLISI DE VULNERABILITAT I ESTIMACIÓ D'EMISSIONS DE GASOS D'EFECTE HIVERNACLE

Interlocutòria de la Sala Contenciosa-administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 9 de juliol de 2019.

La resolució es dicta en el marc del recurs contenciós-administratiu interposat contra les resolucions d'aprovació de l'estudi informatiu, de l'estudi d'impacte ambiental i de declaració d'impacte ambiental, respectivament, associades al projecte de prolongació de l'autopista C-32.

Des de la importància que la Sala confereix al tràmit d'avaluació ambiental dels projectes i en particular, als estudis d'alternatives, i amb el rerefons de la recent Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del Canvi Climàtic (LCC), el TSJC estima parcialment la mesura cautelar instada per diverses associacions ecologistes. Dins de l'estricta marc cautelar, la Sala considera que l'avaluació ambiental realitzada no resulta completa i suficient als efectes de l'avaluació ambiental de la tècnica que requereix la LCC en el seu article 21.2.

L'article en qüestió estableix que en la promoció i planificació de projectes constructius de noves infraestructures de transport (entre d'altres), i en el marc de la seva avaluació ambiental, cal incorporar els objectius de

reducció d'emissions, l'anàlisi de vulnerabilitat, i la seva contribució a les emissions de gasos d'efecte hivernacle. I concretament, per a cada alternativa, cal incloure una estimació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

En aquest context, la Sala considera insuficients els documents inclosos en els expedients de les resolucions, els quals no aborden ni la tècnica ni els nous objectius de l'avaluació ambiental per aplicació de la Llei de Canvi Climàtic, ja que no comprenen el total de les emissions de gasos, ni per tant poden fer una estimació global per a cada una de les alternatives (inclosa la zero).

Les carències també fan referència a la justificació de la capacitat hidràulica dels viaductes per a períodes de retorn de 10, 100 i 500 anys, i a la falta de determinació de les zones inundables. Per tant, es conclou que l'avaluació ambiental realitzada no resulta suficient des del punt de vista de les exigències de la LCC.

La resolució conclou acordant la suspensió de les resolucions de referència, ja que entén que si finalment, l'alternativa decidida resultés no ser la més adequada a nivell ambiental, es faria necessari el desmantellament de l'autopista realitzada i la construcció d'una de nova. En la part dispositiva el Tribunal aclareix que no es pronuncia sobre la mesura cautelar instada en relació a les obres, però que en cap cas es pot entendre que la suspensió de l'executivitat de les resolucions recorregudes permeti la seva continuació.

Iliure elecció de ginecòleg i pediatre*

*Amb el reembossament del 80% de les despeses.

Alter Mèdic Plus

Saps què ens fa diferents de la resta d'assegurances de salut?

- El nostre **quadre mèdic**, a més de comptar amb **centres de renom** inclou els **equips mèdics de prestigi** que hi treballen.
- La nostra **cobertura de pròtesis** és la **més completa del mercat**.
- La **cobertura d'assistència integral del càncer** cobreix medicacions i teràpies que d'**altres companyies no cobreixen**.
- Som els únics que **cobrim íntegrament la tècnica LASIK** per a la cirurgia dels defectes de la refracció de l'ull.
- Garantim l'**hospitalització en qualsevol centre del món**, fins a un màxim de 42.000 €, per a tractaments especials que no prestin cap dels nostres centres concertats.
- I molt més!

I ara, una TARGETA REGAL de El Corte Inglés per valor de 50 €

Per a noves altes d'una assegurança de salut d'Altermútua que es formalitzin abans del 31 de desembre de 2019.

+ INFORMACIÓ:

T. 93 207 77 75

| www.altermutua.com

CONSULTA'NS

| assessors@altermutua.com

Segueix-nos a les nostres xarxes socials:

MÓN FISCAL

Guillem Domingo
Col·legiat núm. 22.494

LES ABSÈNCIES ESPORÀDIQUES COM A CRITERI DE DETERMINACIÓ DE LA RESIDÈNCIA FISCAL A ESPANYA

La qualificació d'un contribuïent, sigui persona física o jurídica, com a resident o no resident fiscal d'un país, produeix uns efectes decisius en la seva manera de tributació.

Els subjectes passius considerats residents fiscals a Espanya, tributaran per la totalitat de les rendes que obtinguin, siguin a Espanya o a l'estranger, mentre que si ostenten la qualificació de no residents seran gravats exclusivament per les rendes que el legislador consideri obtingudes a Espanya.

A la llum de la normativa, un dels tres factors que segons les normes desencadenen la residència fiscal d'una persona física és la permanència de més de la meitat de l'any natural (183 dies) a Espanya.

Aquest pressupost de fet és en principi senzill, però la seva aplicabilitat pràctica és discutible, tenint en compte la inexistència de controls fronterers. A fi d'evitar que aquest criteri manqui de virtualitat o que quedi en mans de la voluntat dels interessats, la llei ordena que, per a determinar el període de

permanència, es computin les absències esporàdiques, tret que s'acrediti la residència fiscal en un altre país.

La norma vol considerar resident a un subjecte passiu, una vegada que es prova una estada física en territori espanyol, tret que demostrï una altra específica residència fiscal. Seria suficient, una estada o presència significativa en territori espanyol per a obrir el còmput del període de permanència. Això és, ha d'entendre's que el període de permanència a Espanya comprèn tant les estades en el mateix efectivament provades, com les absències esporàdiques, tret que acreditï la residència fiscal en un altre país.

Per tant, no serà raó oposable la no presència a Espanya per més de 183 dies (6 mesos) l'any, sinó que caldrà certificar-se la residència fiscal en un altre estat concret, sense que acreditï, a aquest efecte, una prova global d'estades majors a l'estranger.

L'acreditació de la residència fiscal no serà operativa si el país en qüestió té la consideració de paradís fiscal a efectes reglamentaris, i en aquest cas haurà de provar la permanència en el mateix durant 183 dies, buscant així evitar la deslocalització en aquests territoris.

Pel que respecta a l'acreditació de residència en un tercer país, la norma parla que l'acreditació ha de provar una residència de naturalesa tributària, no d'altres modalitats de residència, a saber, administrativa, laboral, etc. En definitiva, s'ha d'aportar certificació evacuada per les autoritats fiscals del país la residència del qual es pretén.

La indeterminació del propi concepte jurídic de "absència esporàdica" implica la seva aplicació en tots aquells casos en què el contribuïent no pot acreditar la seva residència en un altre país. Per tant, sense aquest certificat de residència fiscal en un altre país, l'Administració tributària presumeix que totes les absències esporàdiques es comptabilitzen en el còmput dels 183 dies, considerant-les com a "permanents" i no "esporàdiques".

Únicament l'obtenció d'un certificat de residència fiscal en l'altre país permet trencar aquesta "presumpció" de residència fiscal a Espanya.

Una Sentència del Tribunal Suprem 4306/2017, de 28 de novembre, ha vingut a matisar el concepte de "absència esporàdica", permetent l'encaix de situacions tributàries que tenien difícil solució abans d'aquest pronunciament. Així, cal recordar que, per exemple, el Conveni per a evitar la doble imposició entre Espanya i els Emirats Àrabs Units, considera en el seu article 4.1.b) que seran considerats residents en els EAU, "les persones físiques domiciliades als Emirats Àrabs i que siguin nacionals dels Emirats Àrabs Units".

Aquest article posava en dificultats a aquells residents fiscals espanyols que desplaçaven la seva residència per motius laborals o professionals a aquest territori i, en canvi, eren incapaços d'obtenir el certificat de residència fiscal en EAU i els posava en la prova diabòlica d'haver de demostrar la no residència en territori espanyol.

Amb aquesta Sentència, el Tribunal lliga el concepte de residència fiscal amb el de permanència, per la qual cosa les absències esporàdiques han de reforçar la regla principal.

A partir d'una interpretació gramatical, s'entén que l'absència esporàdica seria "només l'esdevinguda de manera ocasional, la que no obeeix a un patró prefixat, continu o permanent".

Aquest raonament ens porta a descartar com a absència esporàdica aquells períodes temporals dilatats en el temps; per exemple, aquells que excedeixen dels 183 dies. Així s'estaria encobrint com a ocasional o esporàdic aquelles situacions de sortida permanent.

El fet jutjat va consistir en la consideració com a resident fiscal a Espanya, per a un becari del ICEX l'objectiu del qual era precisament el de realitzar unes pràctiques fora de territori espanyol. El contribuïent va entendre que la retenció practicada en el seu salari com a resident no s'ajustava a la seva situació real de no residència en territori espanyol.

L'alt Tribunal estableix dos principis essencials:

- La permanència fora d'Espanya per més de 6 mesos al llarg de l'any natural com a conseqüència de gaudir d'una beca d'estudis no pot considerar-se com a absència esporàdica a l'efecte de l'article 9.1.a) LIRPF.

- El concepte d'absència esporàdica ha d'atendre exclusivament la dada objectiva de la durada o intensitat de la permanència fora d'Espanya, sense que per a la seva concurrència pugui ser vinculat a la presència d'un element volitiu o intencional que atorgui prioritat a la voluntat del contribuïent d'establir-se de manera ocasional fora del territori espanyol, amb clara intenció de retorn al lloc de partida.

Malgrat no ser una sentència recent, sí que posa de rellevància la necessitat d'anar revisant els criteris tradicionals de subjecció dels impostos. Sense perdre de vista que els tributs han de contribuir al sosteniment de la despesa pública, resultaria interessant anar matisant el propi concepte de "residència" que permeti una millor convivència entre una necessària recaptació i una millor integració entre els diferents sistemes tributaris del nostre entorn.

ANIMAL = COSA?... NO!

Des de Món Jurídic ens endinsem una vegada més amb l'anàlisi de l'evolució de la normativa en matèria de protecció animal, aquesta vegada amb una succinta exposició de la mateixa en Dret Comparat, que abasta des del Tractat Fundacional de la UE fins al vigent panorama normatiu estatal.

Abel Molina Iniesta
Col·legiat núm. 1.985 (ICATER)

Qui ha gaudit de la companyia dels animals sap que s'estableix una relació d'afectivitat i la seva absència causa tristesa.

Són éssers sintientes (Sentient beings en anglès), conscients, amb curiositat i capacitat d'atenció. S'ha sostingut al llarg de la història des de l'antiga Grècia amb Aristòtil o a la Itàlia del segle XIII que el maltractament animal no estava ben vist des d'una perspectiva moral.

Ja al s. XIX Gran Bretanya va aprovar una llei contra el maltractament animal. I en el s. XX arran de la Declaració Universal dels Drets dels Animals de 1977 van fer seu aquest nou estatus protector fent un pas decisiu sortint del posicionament moralista de la tradició romana.

Durant els següents 25 anys diferents països com Colòmbia, l'Argentina, Suïssa, Alemanya, Portugal... van anar deixant de costat la percepció legal de l'animal com una cosa.

El 1850 França amb la llei de protecció animal (Llei Grammont) penava el maltractament. I ja fa anys fent gala del tòpic "país de l'Amor" va enaltir als animals

**EL TRACTAT
FUNDACIONAL
DE LA UNIÓ
EUROPEA
ESTABLEIX PER A
TOTS ELS ESTATS
MEMBRES,
L'OBLIGACIÓ
DE PROCURAR
LES EXIGÈNCIES
EN MATÈRIA DE
BENESTAR DELS
ANIMALS COM
A ÉSSERS AMB
"CAPACITAT
DE SENTIR"**

com a éssers sensibles (Codi Rural, article 214. 1r).

El conveni del Consell d'Europa de 1987 va abastar aquest àmbit. L'any 2007 amb l'art. 13 del Tractat fundacional de la Unió Europea, es va donar un recolzament en la seva protecció en preceptuar que és obligatori per als estats membres:

"Que tinguin plenament en compte les exigències en matèria de benestar dels animals com a éssers amb "capacitat de sentir"

En paraules d'Enrique Alonso "...aquest prin-

CENTRANT-NOS EN ESPANYA EL MARASME DE REGULACIONS TERRITORIALS I INTERESSOS OPOSATS EN JOC HAN DIFICULTAT L'AVANÇ EN AQUESTA MATÈRIA

cipi té rang constitucional ...”

O com refereix Pérez Monguió: “Es passa a contemplar a l'animal com una entitat física i mental (...)”

Centrant-nos en Espanya el marasme de regulacions territorials i interessos oposats en joc han dificultat l'avanç en aquesta matèria. A més mentre que el citat art 13 TUE es refereix a “animals” sense més i amb caràcter general, aquí es desatén aquest precepte i s'exclou

als animals salvatges. Per què despullar de protecció a alguns d'ells?

Ens hem de retrotreure a 1877 amb les Ordenances Municipals de Palma de Mallorca (art. 206), tot i que limitada exclusivament als gossos. El Codi Penal de 1928 castigava en el seu article 810.4 el maltractament animal. També trobem tipificació en el Codi Penal i el seu text Refós de 1973.

Amb l'art 45 de la Constitució Espanyola de 1978 es va avançar protegint el “medi ambient” i “els recursos naturals”. Però es va haver d'esperar fins a 1995 per a tenir una regulació penal més àmplia i concreta envers als animals.

Amb la reforma del 2003 es va modificar l'art. 632 en la seva redacció de 1995 i es va introduir la que fou en el seu dia una falta, l'article 631.2 CP

“Els qui abandonin a un animal domèstic en condicions en què pugui perillar la seva vida o la seva integritat seran castigats amb la pena de multa de 10 a 30 dies”

I, es va elevar a delictes (si hi ha lesions greus o mort de l'animal) amb l'art. 337 CP tot i que amb l'exigència de masses filtres (acarnissament, injustificadament...).

La Llei orgànica 5/2010 encara que abastava tant als animals domèstics com també els “amansits”, va modificar

l'art. 337 suprimint l'acarnissament, però la conducta prohibida, no obstant això, va mantenir l'exigència que fos injustificada.

I amb una enèsima reforma la Llei Orgànica 1/2015 va despenalitzar, d'una banda, la falta i va passar a multar la conducta de l'art. 631 sobre “animals solts o en disposició de causar dany”. I, d'altra banda va crear un nou escenari punitiu en el qual l'art. 337 és revisat en profunditat amb: a) un tipus bàsic del paràgraf 1r de l'article 337, b) l'agreujat del paràgraf 2n i, finalment, c) el qualificat en el 3r. I abasta també la comissió per acció com per omissió, augmentant la pena en funció de resultat de mort o abast de les lesions que es causin a l'animal.

Aquest marc legal conviu a més amb la Llei 39/2015 del procediment administratiu comú o la Llei 40/2015 de règim jurídic del sector públic i, a per a més inri, es dona la mà amb la normativa autonòmica, la qual resulta de gran disparitat.

A Catalunya trobem que partint del la Llei 13/1988 de protecció dels animals i l'art. 511-1.3 del Codi Civil de Catalunya giren al seu voltant un autèntic tsunami de decrets com: el Decret 278/1993 sobre el procediment sancionador, el Decret 243/1994 sobre els requisits que han de complir els centres de recollida d'animals de companyia abandonats...etc. A la vegada, conviuen amb altres lleis que segmenten la normativa com la Llei 10/1999 sobre la tinença de gossos perillosos (d'especial rellevància), o la no menys polèmica Llei 34/2010 de regulació de les festes tradicionals amb bous. Unes altres han causat menys “soroll” com la Llei 5/1995 de protecció dels animals per a experimentació (...).

Aquest lletrat que signa considera criticable que tota aquesta reforma continuï contravenint la Carta fundacional de la Unió Europea.

Si bé representa un avanç, el mateix és relatiu perquè el quàntum de les penes en ser inferior a 2 anys, permet que aquesta, en molts casos, quedi en suspens. I d'altra banda, l'article 340 del Codi Penal, permet a més modular a la baixa la pena si el culpable va procedir a reparar el mal.

Una conclusió indiscutible, cal aconseguir una regulació homogènia a nivell autonòmic per a evitar que un animal estigui més protegit segons el territori.

Finalment, fora del “cloud” del món jurídic, es fa necessari baixar a peu de carrer i educar-nos en valors.

DEMANDA CONTRA TRIPADVISOR PER 660.000 EUROS; DRET A L'HONOR DE LES PERSONES JURÍDIQUES

L'autor realitza una il·lustrativa exposició de l'abast del dret a l'honor de les persones jurídiques, partint de la comparativa amb el mateix dret de les persones físiques recollit en la Constitució i les diverses opcions que tenen les persones jurídiques per fer valer la protecció del seu dret.

Gerard Cormenzana Alaña
Col·legiat núm. 34.372

El mes de maig passat la premsa nacional es va interessar per una demanda presentada per l'empresa Recapta Inversions Turístiques contra Tripadvisor per incloure els seus establiments sense permís i permetre opinions negatives que afectaven la imatge dels seus restaurants. La demanda va entrar en el Jutjat mercantil número 7 de Barcelona i la quantia que es reclama és de 660.000 euros.

Malgrat que hi ha hagut a nivell internacional casos previs contra Tripadvisor, com la demanda que va presentar l'amo de Gran Resort Hotel de Tennessee (els Estats Units) reclamant 10 milions de dòlars a Tripadvisor, per haver estat qualificat com l'hotel més brut del país, a Espanya aquesta demanda ha estat nova, sobretot per l'import reclamat. Aquesta notícia ens convida a reflexionar sobre el dret a l'honor de les persones jurídiques i la seva perspectiva des de la legislació nacional espanyola.

Malgrat que històricament la doctrina s'ha mostrat dubitativa sobre considerar si les persones jurídiques podien o no, ser titulars del dret a l'honor, aquest debat s'antulla ja obsolet, exemple d'això és la Sentència del Ple de la Sala Primera del Tribunal Suprem 408/2016 de 15 de juny en la qual clarament es reconeix el dret a l'honor de les persones jurídiques, i el Tribunal Suprem assenyalava que aquest dret és especialment recognoscible en les persones jurídiques privades en sentit ampli, i enumera

aquestes incloent també a associacions, partits polítics, sindicats i fundacions.

Però per a enquadrar l'abast del dret a l'honor de les persones jurídiques hem de recórrer indefectiblement al concepte d'honor de les persones físiques, i aquest dret fonamental troba el seu principi en l'article 18 de la Constitució Espanyola que recull el que segueix: "Es garanteix el dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge."

Aquest dret fonamental s'ha desenvolupat en la Llei orgànica 1/1982 de 5 de maig, que regula el dret a l'honor. Abundant és la Jurisprudència que podem trobar sobre aquest tema, i en certa manera, fins i tot podríem dir, sense por a equivocar-nos, que es tracta d'un dret "de coneixement popular"; perquè fa anys que els mitjans es fan ressò de demandes per suposades vulneracions al dret a l'honor, sent habituals entre els tertulians de televisió, artistes, esportistes, periodistes, etc.

Cert és, que també és de coneixement popular que unes prosperen i unes altres no, i això es deu al fet que el dret a l'honor troba el seu antagonista, en un altre dret fonamental, com és, el dret a la llibertat d'expressió.

Per tant, i projectant el dret a l'honor de les persones físiques amb el de les persones jurídiques, devem també preguntar-nos, si les persones jurídiques tenen dret a la

EL DRET A L'HONOR TROBA EL SEU ANTAGONISTA EN UN ALTRE DRET FONAMENTAL COM ÉS EL DRET A LA LLIBERTAT D'EXPRESSIONI

llibertat d'expressió, dret consagrat en l'article 20 de la Constitució Espanyola.

El Tribunal Constitucional en la seva Sentència TC/0404/2016 va aclarir la seva pròpia doctrina: "les persones jurídiques gaudeixen de drets fonamentals, tals com: llibertat d'empresa, propietat, degut procés, intimitat i honor personal, llibertat d'expressió i informació, llibertat d'associació, entre altres". És important

ressaltar que aquests drets són citats de forma merament enunciativa per aquest tribunal, per la qual cosa no exclou altres drets personalíssims. Per tant, les persones jurídiques també podran confrontar entre elles el dret a l'honor amb el dret a la llibertat d'expressió. Però indubtablement d'una manera moltíssim més complexa. I posem èmfasi en el fet que ho faran d'una manera molt més complexa, per la pròpia naturalesa divergent de les persones jurídiques.

El concepte de reputació, íntimament lligat al dret a l'honor, ens pot semblar relativament senzill de delimitar – almenys en el marc teòric – amb les persones físiques, però amb les persones jurídiques la cosa canvia substancialment. Qualsevol difusió d'una notícia pot afectar de manera feridora a una persona jurídica. Exemplifiquem en una societat mercantil, la difusió de qualsevol notícia negativa té o pot tenir, un impacte directe en la seva relació amb el mercat. I, per tant, amb la seva facturació present o futura. I com és propi de la confrontació de drets fonamentals, la notícia pot ser real o no, però l'essencial és que, si és real, el fet ha d'estar contrastat i la informació ha de ser veraç. Personalment, quan penso en una societat mercantil com a operadora de béns o serveis, no puc evitar acostar-me, almenys, orbitar sobre aquest tema, sobre les obsoletes tesis sobre que el dret a l'honor és una cosa pròpia de les persones físiques, però detinc la meua cavil·lació quan englobo el concepte en persones jurídiques. I això és així, ja que la lògica jurídica pot portar a un processalista, a pensar que, si una difusió "indeguda" ha causat un perjudici a una societat mercantil, perjudici que és ob-

jectivable, en una baixada de facturació, l'acció seria la clàssica de l'article 1.101 del Codi Civil, la indemnització per danys i perjudicis.

Però tornant al cas concret de les reclamacions contra Tripadvisor, i per a reconduir una mica el tema, davant una intromissió il·legítima al dret a l'honor, les persones jurídiques tenen diverses opcions per a fer valer la protecció del seu dret. Hem de recordar, que la pugna habitualment trobarà el seu gènesi en el dret a l'honor d'una societat i el dret a la llibertat d'expressió i informació d'una altra persona física o jurídica.

Però entenem que l'acció idònia seria iniciar un procediment civil ordinari emparat en la normativa recollida en la Llei orgànica 1/1982 de 5 de maig, que regula el dret a l'honor, en aquest procediment es podrien demanar, segons el cas en concret, fins i tot unes mesures cautelars, a fi que es posés fi de la manera més ràpida possible a la intromissió il·legítima. Però la mateixa demanda pot pretendre la fi de la intromissió il·legítima, una indemnització, o totes dues coses.

També podem recórrer a la Llei orgànica 2/1984, de 26 de març, sobre el dret de rectificació. Conforme a l'art. 1 d'aquesta Llei, tota persona, natural o jurídica, té dret a rectificar la informació difosa, per qualsevol mitjà de comunicació social, de fets que l'al·ludeixin, que consideri inexactes i la divulgació dels quals pugui causar-li perjudici.

Es tracta d'una acció (compatible amb la de la Llei orgànica 1/1982) que té com a finalitat la publicació de la rectificació de la informació que pot afectar la reputació de l'empresa o, si s'escau, la seva denegació.

Tripadvisor va guanyar la demanda que li va interposar el Gran Resort Hotel de Tennessee per 10 milions de dòlars, amb les quantioses conseqüències econòmiques que suposa la imposició de les costes, i més als Estats Units. També ha guanyat plets similars a Alemanya, França i Turquia.

Recapta Inversions Turístiques que és l'empresa que gestiona els restaurants afectats per les males crítiques en Tripadvisor va al·legar també a la demanda que Tripadvisor havia incorregut en competència deslleial i conductes contràries a la bona fe.

Serà interessant veure com la Sentència pondera el dret a l'honor de Recapta Inversions Turístiques amb el dret a la llibertat d'expressió, ja no de Tripadvisor, sinó dels usuaris de la seva plataforma, i la possible responsabilitat de Tripadvisor sobre les opinions publicades en el seu web. **NJ**

JUSTÍCIA PER A CONSUMIDORS? “DRET DE LA INFORMACIÓ, SECRET SUMARIAL I JUDICIS PARAL·LELS”

L'autor exposa interessants reflexions que es deriven al voltant de la col·lisió que es produeix entre el dret a la informació i l'inevitable aparició de judicis paral·lels.

Raffaele Emiliano Basso
Col·legiat núm. 30.604

Durant la celebració del 4t Congrés de l'Advocacia de Barcelona, vaig tenir el plaer d'assistir a una conferència els magnífics Ponents de la qual, Sr. Cristóbal Martell Pérez-Alcalde i Sr. Jesús G. Albalat, debaten sobre l'aplicació i contrast entre el dret fonamental de comunicar informació (periodística) enfront de l'inevitable problema que tal notícia produeixi un o diversos judicis paral·lels. La conclusió que m'he permès extreure és que és impossible evitar que es produeixin judicis paral·lels durant la tramitació d'un procediment penal. Partint d'aquesta premissa he desenvolupat les següents reflexions.

En principi la informació periodística ha de satisfer els gustos del ciutadà/consumidor, en cas contrari no té rellevància pública.

Així doncs, a més dels elements bàsics que constitueixen el dret de comunicar lliurement la informació (veracitat i diligència), se suma un altre element imprescindible: la rellevància pública, que no és una altra cosa que l'interès del ciutadà/consumidor. Conseqüentment, l'agent que vol exercir el seu dret a comunicar la informació ha de respondre als gustos del ciutadà/consumidor, en cas contrari estaria exercint el seu dret a la llibertat d'expressió, sense rellevància pública, que no és informació. Això ens porta a concloure que el dret a comunicar la informació es regula pel gust del ciutadà/consumidor que, lliurement, rep la informació que més li plagui.

El procediment penal, i essencialment les resolucions judicials, en principi, no responen al gust del ciutadà/consumidor, sent el fruit de l'exercici independent de la Justícia, expressat mitjançant la valoració dels fets i l'aplicació de les Llei

per part dels Jutges i Magistrats, subjectes a interpretació subjectiva i, per tant, priva d'un procediment merament executiu.

A través de la interpretació subjectiva es pretén determinar els fets de manera veraç i fixar unes conclusions objectives. Tot això hauria de confluïr a determinar una "veritat dels fets". Veritat ("fets provats") que el ciutadà/consumidor hauria de percebre com a inapel·lable.

Assumit l'anterior, cal determinar la relació entre informació i procediment judicial.

En primer lloc, cal assumir que d'un mateix procediment judicial neixen múltiples informacions ja que la informació es materialitza cada vegada que es publica i és a l'abast del ciutadà/consumidor. Mentrestant, del mateix procediment judicial, hi ha una sola resolució ferma. Cada informació, en ser veraç, contrastada i d'interès del ciutadà/consumidor, genera en el lector un judici de valor (esperit crític), de manera tal que tenim tants judicis de valor quantes informacions es publiquen del mateix argument. Si un procediment judicial, de naturalesa complexa, pot arribar a durar diversos anys abans de finalitzar en una sentència ferma, i d'aquest procediment judicial, durant la seva tramitació, s'han publicat diverses informacions (notícies), ens trobem que d'uns mateixos fets hi ha, d'un costat, múltiples informacions contrastades i veraces que es materialitzen en diversos judicis de valor del ciutadà/consumidor i, d'un altre, una única resolució judicial ferma que es produeix una vegada tramitat el procediment. Arribats a aquest punt sorgeix la següent pregunta: Una sola resolució ferma és suficient per a desvirtuar múltiples judicis de valor (judicis paral·lels) sobre uns mateixos fets?

La mateixa qüestió podria també formular-se d'una altra manera: El sentit de l'Estat de Dret i de la independència del Poder Judicial de cada ciutadà/consumidor, és suficient per a desvirtuar múltiples judicis de valor (judicis paral·lels)?

Possiblement la resposta és negativa.

Seguint el fil de les anteriors afirmacions, deuria llavors plantejar-se el problema de si, per a evitar judicis de valor paral·lels, els procediments judicials haurien de ser secrets (secret sumarial). Substancialment s'ha de valorar l'exigència constitucional de l'art. 120 CE. La tramitació d'un procediment judicial sense la seva "publicitat".

És evident que aquest últim plantejament no és acceptable i que el control públic és part de l'ordre democràtic (una dictadura no necessita de control públic) i sense control no hi ha confiança en els Tribunals. Encara que hem de ser conscients que el terme "publicitat" no ha estat el mateix al llarg dels anys. Ben diferent és el seu desenvolupament en la societat actual, on les informacions "corren" en la xarxa amb un sol clic, del que era fa (encara que només) deu anys. I ben diferent és l'accés a la informació en el dia d'avui del que era, per exemple,

fa només deu anys (els telèfons intel·ligents són un clar exemple).

De tot això es determina que: la publicitat d'un procediment judicial és absolutament necessària en un país democràtic per a garantir el control públic de la Justícia i mantenir la confiança de la comunitat. Tal publicitat actualment es materialitza a través del dret a comunicar lliurement tota aquella informació que sigui veraç, contrastada i que sigui noticable, això és, del gust del ciutadà/consumidor.

L'accés a la informació genera judicis de valor que, necessàriament, són paral·lels, més ben dit anticipen, el judici que es determinarà en un procediment judicial. A més, aquests judicis paral·lels seran nombrosos i variables, quan la resolució en un procediment judicial és, per la seva pròpia essència, única i invariable.

La qüestió que hauria de plantejar-se llavors és si els judicis de valor afecten les resolucions judicials.

O, el que és el mateix: Estem en una època en la qual preval la "Justícia per a consumidors"? ¹⁴

DOCTORS MIRAVÉ **ODONTOLOGIA 360°**

Entre d'altres especialitats:

- Ortodòncia invisible
- Odontologia Infantil
- Odontologia Integrativa

Disposem d'un servei de gestió de l'ansietat dental

Serveis sense cost per col·legiats i familiars (mateix domicili):

- Visites Odontològiques
- Higiene dental anual
- Visites odontològiques urgència
- Rx intra-orals
- Tarifes preferencials per la resta de tractaments

C/Muntaner 239 Telf. 93 200 93 39

Ens hem unit, hem ampliat i seguirem creixent plegats

www.mirave.es

648231285

LA LLEI DELS ESPAIS AGRARIS

Exposició molt il·lustrativa de la nova Llei 3/2019, del 17 de juny, dels espais agraris promoguda pel Parlament de Catalunya per frenar l'ocupació dels espais agraris, incrementar la producció d'aliments i complir amb els objectius de sostenibilitat de l'Agenda 2030.

Ramon Prat Bofill
Col·legiat núm. 21.244
Sub-director general de Relacions amb el Parlament

Segurament que l'interès pels usos de la terra deu ser tan antic com la mateixa humanitat. En tenim testimonis històrics en les disputes tingudes pel poble romà sobre la forma d'aprofitar l'ager publicus, convertint-lo en espai de pastura per a la transhumància o bé fent-lo objecte d'exploracions agrícoles.

La preocupació per les terres productives i per l'ofici agrari ens ve molt marcada per aquella tradició, i les normes de protecció d'aquesta activitat essencial per a la vida s'han anat adaptant a les necessitats i exigències de cada època.

És en aquest context que el 29 de maig passat, el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 3/2019, del 17 de juny, dels espais agraris, una llei protectora i ordenadora llargament esperada pel sector agrari per assegurar que el país disposi en el futur dels terrenys amb les condicions necessàries per al desenvolupament de les activitats agrícola, ramadera i forestal, destinades sobretot a la producció d'aliments i de matèries primeres, objectiu últim compartit per la comunitat internacional i per l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura (FAO).

El preàmbul de la llei exposa els tres motius o raons que mouen el Parlament a promoure i a aprovar aquesta llei: primer, la necessitat de frenar l'ocupació creixent dels espais agraris aptes per a l'ús agrícola, ramader o forestal com a resultat de l'expansió dels nuclis urbans, de les vies

de comunicació i dels boscos; segon, complir les recomanacions de l'Assemblea Plenària de l'Aliança Mundial per al Sòl, en el sentit d'incrementar la producció d'aliments per a abastir el creixement de la població mundial, i, tercer, impulsar l'objectiu de desenvolupament sostenible del pla nacional per a l'aplicació de l'Agenda 2030 a Catalunya, concretat a "posar fi a la fam, assolir la seguretat alimentària i la millora de la nutrició, i promoure l'agricultura sostenible".

En conseqüència, l'objecte de la llei es concreta a regular la planificació, la gestió, la conservació i la protecció dels espais agraris de Catalunya, a establir el règim jurídic que els és d'aplicació, i a regular els supòsits i les modalitats d'intervenció pública.

Tot això, amb la finalitat de protegir i afavorir el desenvolupament d'aquests espais com a "conjunt d'ecosistemes amb aptitud i vocació productiva d'ús agrícola, ramader o forestal" –com defineix la pròpia llei–, establir les bases jurídiques i tècniques per a planificar-los, preservar la connectivitat d'aquests espais, assegurar-ne la viabilitat econòmica, identificar-los com a béns d'interès general, afavorir la continuïtat de les activitats agrícola, ramadera i forestal, contribuir a preservar-ne els valors paisatgístics i ambientals associats, potenciar el sector agrari en general, dinamitzar l'activitat econòmica del sector, i a establir normes i criteris sobre els edificis construïts en l'espai rural, entre altres definits a l'article 2 de la pròpia llei.

És una llei que aspira a garantir l'equilibri entre tots els elements que intervenen en la realitat de l'espai agrari mitjançant la creació dels anomenats instruments de la planificació territorial sectorial agrària, així com la relació d'aquests amb el planejament urbanístic i la protecció ambiental. Per a això, la llei posa en connexió el conjunt de factors que configuren aquesta realitat complexa, com són la producció, la qualitat alimentària, l'equilibri territorial, la preservació del món rural i els seus habitants, i el manteniment del medi ambient, el paisatge i la biodiversitat. Finalment,

L'OBJECTE DE LA LLEI ES CONCRETA A REGULAR LA PLANIFICACIÓ, LA GESTIÓ, LA CONSERVACIÓ I LA PROTECCIÓ DELS ESPAIS AGRARIS DE CATALUNYA, A ESTABLIR EL RÈGIM JURÍDIC QUE ELS ÉS D'APLICACIÓ, I A REGULAR ELS SUPÒSITS I LES MODALITATS D'INTERVENCIÓ PÚBLICA

la llei estableix normes per coordinar les actuacions de les administracions que incideixen en aquest àmbit, siguin actuacions referides a infraestructures o a projectes urbanístics.

Els set capítols en què s'estructura la llei es destinen, per ordre, a delimitar-ne el seu objecte i les seves finalitats, a establir els instruments de la planificació territorial sectorial agrària (Pla territorial agrari de Catalunya i plans agraris específics), a regular l'anàlisi d'afectacions agràries en el planejament urbanístic i la protecció ambiental, a establir un sistema d'informació i vigilància per a la protecció dels espais agraris, a determinar i regular les obres per a la construcció i manteniment de les infraestructures als espais agraris, a determinar

què s'entén per activitat agrària periurbana i l'establiment de normes que l'afecten i, finalment, a regular el Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús.

D'aquests capítols se n'ha de destacar, per la seva transcendència en l'ordenació de l'activitat agrària, el mandat explícit al departament d'agricultura de la Generalitat de Catalunya d'implicar-se directament en la promoció, assistència i difusió de normes i recomanacions orientades a la gestió sostenible dels espais agraris i en l'aplicació de

bones pràctiques en l'activitat agrícola, ramadera i forestal -art. 4-; els articles -6 i 7- que defineixen, donen contingut i estableixen les normes per a elaborar i tramitar el Pla territorial sectorial agrari de Catalunya, com a instrument per a aplicar les polítiques que estableix la llei; l'article -9- que obliga a mantenir un vincle de coherència entre els aspectes d'aquesta planificació agrària amb el planejament urbanístic i les normes de protecció del medi ambient; el capítol -V- regulador de les infraestructures als espais agraris; l'article -22- que defineix el concepte d'activitat agrària periurbana i estableix normes per a ordenar-la i protegir-la, els articles -23 al 28- que defineixen, identifiquen, estableixen normes per a recuperació i estableixen el Registre de parcel·les agrícoles i ramaderes en desús, i finalment, des de la perspectiva de la tècnica legislativa cal remarcar l'article -3- destinat a les definicions d'espai agrari, espai agrícola, espai ramader i espai d'alt valor agrari.

La llei dels espais agraris va obtenir el suport parlamentari de 125 vots a favor i 3 abstencions en la votació final del Ple del Parlament el dia 29 de maig de 2019, va ser publicada al DOGC 7900, de 16.6.2019, i va entrar en vigor l'endemà mateix, tret d'aquelles disposicions contingudes en el capítol III, que regula l'anàlisi d'afectacions agràries, les quals, gairebé en la seva totalitat, no tindran efectes fins que no s'aprovi i es publiqui cap dels plans territorials sectorials agraris previstos.

El Govern de l'Estat ha manifestat la seva discrepància des del punt de vista competencial en relació amb disposicions contingudes als articles 10, 16, 17, 20 i la disposició addicional sisena. Arran d'això, i d'acord amb l'art. 33.2 de la LOTC, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat va acordar el passat 10 de setembre de 2019 d'iniciar negociacions per resoldre aquesta qüestió.

L'adopció de l'acord té l'efecte d'allargar fins als 9 mesos el termini per a la presentació de recurs d'inconstitucionalitat contra la llei, circumstància que facilita que ambdues institucions puguin mirar de trobar un compromís sobre el fons que faci possible trobar solució a la qüestió plantejada i evitar el recurs.

Sens perjudici del que es dedueixi d'aquest procediment constitucional, correspon ara a l'actual Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, en col·laboració amb el Departament de Territori i Sostenibilitat, l'impuls i l'inici dels treballs d'elaboració del Pla territorial sectorial agrari de Catalunya, instrument fonamental per a aplicar les prescripcions de la llei. Una vegada aquest Pla estigui enllestit, el Govern de la Generalitat l'ha d'aprovar i l'ha de presentar al Parlament, perquè en tingui coneixement.

EL COL·LEGI ES MOU

L'ICAB GUARDONAT AMB EL "PREMIO IGUALDAD" DE WOMEN IN A LEGAL WORLD

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona ha estat guardonat amb el "Premio Igualdad" que concedeix Women in a Legal World (WLW), una organització sense ànim de lucre nascuda a Espanya i integrada per dones rellevants del sector legal que desitgen transformar l'entorn en què es desenvolupen per tal que tots els professionals, homes i dones, tinguin les mateixes oportunitats d'aconseguir l'èxit en la seva carrera.

La degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va recollir en nom de la Corporació aquest guardó que suposa un clar reconeixement a l'intens treball de la Junta de Govern per aconseguir implantar la igualtat dins el sector de l'Advocacia, mitjançant el 'Pla Igualtat ICAB 2018-21'. La degana va agrair al jurat, a la presidenta de Women in a Legal World, Marlene Estevez, i a totes les sòcies de WLW el premi i el seu treball incansable en favor de la igualtat dins el món del Dret.

També va destacar que el dret a la igualtat és l'engranatge que millor permet la realització dels drets humans;

i el feminisme és el motor que impulsa el desenvolupament d'una societat més igualitària, perquè sense igualtat no hi ha democràcia. Per aquest motiu l'ICAB, està fermament compromès amb la promoció de dones en els poders públics i en la incorporació de la perspectiva de gènere per tal d'aconseguir un ordenament jurídic equilibrat, així com unes polítiques públiques i internes a les empreses i a les institucions que siguin paritàries i conciliadores. Per això, el Col·legi s'ha compromès en assolir l'Objectiu de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides número 5, relatiu a la igualtat de gènere, i a l'obligada presència per a la universalització dels drets humans, l'enfortiment de la pau i l'accés a la justícia.

En aquesta primera edició dels premis 'Women in a Legal World', l'organització va concedir el 'Premio de Honor' a María Emilia Casas Bahamonde, ex membre del Tribunal Constitucional, per la seva contribució i promoció a la visibilitat de les dones juristes; el 'Premio Mujer del Año' a Rosario Silva, jutge espanyola al Tribunal de Justícia Europeu; i el 'Premio a los Valores' a les 27 diputades i senadores constituents que van aconseguir importants avanços en els drets de la dona.

COMUNICAT SOBRE LA SENTÈNCIA DEL 'JUDICI AL PROCÉS'

El passat 14 d'octubre i un cop feta pública la sentència del Tribunal Suprem sobre la el conegut com a Judici al procés, el Consell de l'Advocacia Catalana va difondre el següent comunicat en representació dels 14 Col·legis de l'Advocacia de Catalunya.

"El Consell de l'Advocacia Catalana, com a òrgan representant dels 14 Col·legis de l'Advocacia de Catalunya i davant la transcendència social i jurídica de la sentència del Tribunal Suprem publicada en el conegut com a Judici al Procés, Causa Especial 20907/2017, emet per unanimitat el següent COMUNICAT:

L'advocacia institucional no pot més que respectar la decisió judicial com una exigència pròpia del nostre Estat social i democràtic de Dret. Respecte que en cap cas n'exclou la crítica i el dissentiment, fonaments de tota societat democràtica. Estem segurs que l'acceptació de la crítica per part dels òrgans judicials, quan és fonamen-

tada i amb arguments, és una mostra de normalitat i d'aprofundiment en la seva legitimitat.

Sense perjudici d'una anàlisi que com a juristes creiem que ha de ser més acurat i pausat, creiem que la sentència és severa i desproporcionada.

La sentència posa fi a un judici que mai s'hagués d'haver iniciat si la política hagués complert la seva missió. La sentència no posa fi a una situació que encara a totes les parts amb el seu futur. Un futur que només es pot resoldre des del pacte, l'exercici valent de la política i el respecte a una llei que estigui al servei del progrés de la ciutadania i la seva voluntat lliurement expressada. Encoratgem els nostres polítics, entitats socials, professionals, col·legials i societat civil en general a posar tot el seu talent i intel·ligència al servei d'aquest objectiu, al mateix temps que volem transmetre l'escalf a tots els condemnats i les seves famílies.

No ens correspon a nosaltres entrar en el debat de les respostes socials a la sentència però donat que no en desconeixem l'impacte que la sentència tindrà en la nostra convivència i davant la controvèrsia que aquesta qüestió suscita, com a juristes, volem recordar que el respecte a la llei i a l'opinió dels altres no exclou el dret a la llibertat d'expressió i la protesta cívica i pacífica.

Amb independència del contingut de la sentència, creiem necessari recordar la importància que té el dret de defensa. Per això, volem posar en valor la feina que han desenvolupat les advocades i els advocats de les defenses que han intervingut professionalment en aquest procediment, molt particularment perquè entre elles hi ha persones col·legiades en diferents Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, havent demostrat la seva qualitat professional i personal i llur valentia en l'exercici d'aquest dret."

JOAQUIM DE MIQUEL, NOU VICEDEGÀ DE L'ICAB

En la Junta celebrada el 29 d'octubre els membres de la Junta de Govern de l'ICAB van decidir per unanimitat i d'acord amb els Estatuts del Col·legi nomenar Joaquim de Miquel Sagnier, col·legiat núm. 12855, com a nou vicedegà, després de la renúncia de Jordi Pina, que ha estat vicedegà de la Corporació des del 28 de juny de 2017 fins al 29 d'octubre de 2019.

Aprofitem aquestes línies per d'una banda, agrair al company Jordi Pina la tasca realitzada durant aquests dos anys, i de l'altra volem desitjar al nou vicedegà molts èxits en aquesta nova etapa.

L'ICAB LLIURA ALS PARTITS POLÍTICS AMB REPRESENTACIÓ AL PARLAMENT LES 15 PROPOSTES PER A UNA JUSTÍCIA DIGNA

Davant la nova convocatòria d'eleccions generals el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va celebrar un debat amb diferents partits polítics per tal de conèixer els seus plantejaments en matèria de Justícia.

En l'acte presentat per la degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Mª Eugènia Gay, hi van participar: Carina Mejías, candidata número 4 per la circumscripció de Barcelona del Grup Parlamentari Ciutadans (C's); Mercè Perea, candidata número 3 per la circumscripció de Barcelona del Grup Parlamentari Socialista (PSC); Carolina Telechea, advocada i número 2 per la circumscripció de Barcelona del Grup Parlamentari Republicà Esquerra de Catalunya Sobiranistes (ERC); Manuel Reyes, candidat número 3 per la circumscripció de Barcelona del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (PP); Joan Comorera, advocat i candidat al Senat per Barcelona del Grup Parlamentari Catalunya En Comú Podem; Jaume Alonso Cuevillas, candidat número 3 per la circumscripció de Barcelona del Grup Parlamentari Junts per Catalunya (JxCAT) i Juan Carlos Segura, advocat i candidat número 3 per la circumscripció de Barcelona de Vox.

L'acte també va servir perquè la degana donés a conèixer i fes arribar als diferents partits polítics participants en el debat un document amb les '15 propostes per a una Justícia Digna'. Es tracta de les millores més urgents i necessàries que el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona considera que s'haurien de dur a terme en l'àmbit de la justícia per adequar-la a les necessitats pròpies del segle XXI. Aquest document també es farà arribar al futur titular del Ministeri de Justícia.

L'ICAB POSA EN COMÚ AMB LES ADMINISTRACIONS LES ACCIONS PER COMPLIR ELS ODS DE L'AGENDA 2030

Per commemorar el 'Dia de les Nacions Unides', el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va celebrar el pas-

sat 22 d'octubre la jornada 'An inclusive commitment for the global goals. L'agenda 2030 a l'ICAB', un acte organitzat per la Comissió Delegada per a la promoció dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) amb l'objectiu que el Col·legi posés en comú amb les diferents Administracions del Govern d'Espanya, de la Generalitat de Catalunya, de la Diputació de Barcelona i de l'Ajuntament de Barcelona les accions que s'estan duent a terme per assolir els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides amb la finalitat d'establir sinergies i vies de col·laboració mútua.

En el marc d'aquest acte, la degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Mª Eugènia Gay, va ser l'encarregada de donar a conèixer les accions que està realitzant l'ICAB a la resta de participants: Jorge Solana Crespo, assessor de l'Alt Comissionat per l'Agenda 2030 del Govern d'Espanya; Arnau Queralt i Bassa, director del Consell Assessor per al Desenvo-

lupament Sostenible de la Generalitat de Catalunya; Núria Parlon, diputada per a les Polítiques de Participació, Agenda 2030 i ODS de la Diputació de Barcelona i Miquel Rodríguez, comissionat de l'Agenda 2030 de l'Ajuntament de Barcelona. La taula va ser moderada per Emma Gumbert, diputada de la Junta de Govern i vicepresidenta de la Comissió ODS de l'ICAB

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona s'ha compromès a assolir l'ODS 5, relatiu a la igualtat de gènere i empoderar a les dones i nenes; l'ODS13, per adoptar mesures urgents per combatre el canvi climàtic i els seus efectes; l'ODS 14, per conservar i utilitzar de forma sostenible els oceans, mars i recursos marins pel desenvolupament sostenible; l'ODS 15, per promoure l'ús sostenible dels ecosistemes terrestres i lluitar contra la desertificació, detenir i invertir la degradació de les terres i frenar la

pèrdua de diversitat biològica, i l'ODS 16 per promoure les societats pacífiques i inclusives per al desenvolupament sostenible, facilitar l'accés a la justícia per a tots i totes i crear institucions eficaces, responsables i inclusives a tots els nivells.

L'ICAB continuarà treballant per donar a conèixer tots els projectes per assolir els ODS en tots els fóruns i entitats de la societat civil catalana. A més d'aquest acte commemoratiu, un any més l'ICAB ha posat la bandera de les Nacions Unides a la seva façana per celebrar el 'Dia internacional de les Nacions Unides'.

PRESENTAT AL PLE DEL CGAE EL 'MECANISME DE SEGONA OPORTUNITAT'

El Grup de Treball de la 'Segona Oportunitat' del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) i del Consell de l'Advocacia Catalana, -representat pel secretari i president de la Comissió de Normativa de l'ICAB, Jesús Sánchez, i pel coordinador del Grup de Treball, Martí Batllori,- van presentar el passat 11 d'octubre en el ple del Consejo General de la Abogacía Espanyola, les accions que està duent a terme per a la difusió del 'mecanisme de Segona Oportunitat'.

Es tracta d'una eina que té com a objectiu permetre que una persona física, malgrat haver tingut un fracàs econòmic, empresarial o personal, disposi d'una nova possibilitat d'encarrilar novament la seva vida ja que a través d'aquesta eina es dona solució al problema del sobreendeutament, buscant una exoneració dels deutes que permeti a les persones insolvents tornar a

començar. L'ús de mecanismes de solució al sobreendeutament està molt estès en països del nostre entorn com Anglaterra (amb més de 230.000 expedients el 2018), a França (amb més de 160.000) o Alemanya (amb més de 80.000) mentre que a Espanya van recórrer al concurs consecutiu 3.839 persones el 2018.

El Grup de Treball sobre la 'Segona Oportunitat' del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i del Consell de l'Advocacia Catalana ha iniciat una campanya per donar a conèixer aquest mecanisme i, al seu torn, conscienciar a la ciutadania que l'advocacia pot prestar-li l'assistència jurídica necessària per afrontar el procediment que li permeti obtenir un resultat idoni per a les seves circumstàncies: un acord entre el deutor sobreendeutat i els seus creditors o la cancel·lació dels deutes.

Aquesta campanya informativa coincideix, a més, amb la posada en marxa de la iniciativa "Aliança per a la segona oportunitat", en la qual es treballarà conjuntament amb Administracions públiques, col·legis professionals i altres entitats de la societat civil catalana per a contribuir a promoure el coneixement del 'mecanisme de Segona Oportunitat' entre la ciutadania.

EL DIPUTAT ALEJANDRO FUENTES-LOJO, NOU VOCAL DE LA COMISSIÓ DE CODIFICACIÓ

El diputat de la Junta de Govern de l'ICAB Alejandro Fuentes-Lojo Rius ha estat recentment nomenat vocal de la Secció d'Obligacions i Contractes de la Comissió de Codificació de Catalunya. La Comissió de Codificació és l'òrgan que té atribuïda la funció d'elaborar les propostes de

revisió, actualització i desenvolupament del dret privat de Catalunya, especialment en l'àmbit del Dret Civil.

NECESSITES CONTACTAR AMB UN PÈRIT JUDICIAL I FORENSE?

Arran del conveni de col·laboració entre l'ICAB i l'Associació Catalana de Perits judicials forenses col·laboradors de l'Administració de Justícia, us informem que al web de d'aquesta Associació, www.perits.org, trobareu el llistat dels seus perits ordenats per especialitat professional. Tots ells estan inclosos a les llistes del Departament de Justícia.

Aquesta llista actualment té un format exclusivament en digital per facilitar la cerca i disposar de la informació sobre els seus membres de forma permanentment actualitzada.

PROP DE 250 ALUMNES REALITZEN A L'ICAB LA PROVA D'ACCÉS A L'ADVOCACIA

Prop de 250 alumnes van realitzar a la seu del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona la prova de l'examen d'accés a la professió d'advocat i procurador que es va celebrar el passat 26 d'octubre. Es tracta de la segona convocatòria d'aquesta prova, la primera es va realitzar el passat 6 d'abril.

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona té convenis per a la realització dels màsters d'accés amb diferents Universitats catalanes: Universitat de Barcelona, amb la Universitat Autònoma de Barcelona, amb la Universitat Pompeu Fabra, amb la Universitat Abat Oliba CEU i amb la Universitat Oberta de Catalunya.

PARTICIPA EN LA XXI EDICIÓ DEL CONCURS DE CONTES D'ADVOCATS I ADVOCADES!

Fins al 31 de desembre 2019 podeu participar a la XXI Edició del Concurs de Contes d'Advocats i Advocades que tradicionalment convoca el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona. La temàtica dels contes és lliure i els millors contes seran publicats en el llibre de

contes que es posarà a la venda el proper Sant Jordi a l'igual que el lliurament del premi.

El concurs és obert a tots els col·legiats i col·legiades. Com a novetat, en aquesta edició podran participar-hi funcionaris, procuradors, jutges, notaris i resta d'operadors Jurídics.

L'ICAB SE SUMA A LA CAMPANYA 'UNA POMA PER LA VIDA'

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va participar en la campanya solidària 'Una Poma per la Vida', iniciativa envers les persones afectades d'esclerosi múltiple que té com a objectiu sensibilitzar l'opinió pública sobre aquesta malaltia.

Per això, els treballadors i treballadores de l'ICAB van trobar-se damunt la taula el passat 25 d'octubre una poma.

Els fons recaptats amb la campanya una 'Poma per la Vida' es destinen al programa FEM Feina, que impulsa l'ocupabilitat entre les persones amb esclerosi múltiple.

PROPERES ESDEVENIMENTS

SANT RAIMON DE PENYAFORT

L'ICAB ja està treballant en la propera festivitat de Sant Raimon de Penyafort que tindrà lloc des del dimarts 14 de gener fins al 1 de febrer de 2020. Reserveu-vos les dates!

Properament s'activarà la pàgina web de Sant Raimon, on us informarem detalladament de tota la programació d'actes previstos.

DEFUNCIONS

Món Jurídic vol expressar el seu condol als familiars i amics dels companys i companyes de l'ICAB que han causat baixa per defunció: Francesc Bonet i Armengol; Josep M. Morales Villasevil; Xavier Carrasco Gamisans; Jesús Javier Navarro Pola; Javier Villavecchia Delas; José Fuentes Lojo; Luis Maria Benavente Tocado; Rafael Aznar Campins; Marcela Serrano Díaz; Juan Antonio Ferrer Faralt; Francesc Montserrat Mas.

I CONCURS PHOTOGRAFICAB. LA MIRADA DE L'ADVOCACIA 50/50

A l'ICAB volem conèixer els vostres talents i estreneu concursos de fotografia. En aquesta primera edició hem escollit el títol 'La mirada de l'advocacia: reflexes 50/50' i us demanem que presenteu fotografies relacionades amb la igualtat i la paritat.

S'hi poden presentar totes les persones col·legiades i associades a l'ICAB. Per participar-hi és necessari:

- Seguir el perfil corporatiu de l'ICAB a Instagram @advocaciabarcelona.

- Publicar les teves fotografies amb els hashtags #photografICAB i #SantRaimon2020.

Les persones participants podran presentar més d'una fotografia. La data límit de participació és el 13 de gener de 2020, a les 24 h.

Més informació a www.icab.cat

LA GIG ECONOMY I L'ADVOCACIA

Patricia Paredes Batalla
Col·legiada núm. 43.296

QUÈ ÉS LA GIG ECONOMY?

El terme gig prové de l'argot musical, en el qual significa actuació de curta durada ("bolo"). Aplicat al món empresarial, el concepte de gig economy, conegut també com "l'economia dels petits encàrrecs", fa referència a un nou model de prestació de serveis en el qual els professionals són contractats per clients i/o empreses per a la realització de feines esporàdiques i/o projectes puntuals.

L'origen d'aquest model econòmic es remunta a l'any 2008 als Estats Units amb motiu de la crisi financera global, que va posar de manifest la rigidesa del mercat laboral i la necessitat de les empreses de maximitzar la seva eficiència i reduir els costos laborals, optant per noves fórmules i models de contractació més òptims i econòmics. Tot això, sumat a la disrupció tecnològica que estem vivint als darrers anys, va donar peu al que avui es coneix com a gig economy.

Uber és un clar exemple d'aquesta nova realitat que està a l'alça i que es preveu que cada cop guanyi

més adeptes. El funcionament és simple: a través d'una plataforma digital o d'una aplicació mòbil, clients i usuaris poden contactar amb professionals de tot tipus per a encarregar un servei o projecte concret, sense exclusivitat enfront als primers. El professional aporta el coneixement i els mitjans necessaris per dur a terme l'encàrrec, cobrant un import final del qual, normalment, s'ha de detreure la comissió que s'emporten els intermediaris digitals.

PROS I CONTRES DE LA GIG ECONOMY

Dels beneficis i avantatges associats a aquest nou model de contractació en destaca, principalment, la llibertat del professional: la flexibilitat horària, la deslocalització i el treball en remot, amb la corresponent conciliació de la vida laboral i familiar. També la possibilitat d'escollir pel professional aquells projectes que li resultin més interessants i atractius. Pel que fa a les empreses, permet externalitzar els seus serveis sense la necessitat de suportar els costos laborals inherents i als usuaris accedir de forma fàcil i àgil a una àmplia gama de professionals en diverses matèries i oficis. Sona bé, oi?

Malauradament, no tot són flors i violes. A l'altra cara de la moneda, trobem que aquest model de contractació parteix de la consideració d'aquests professionals com a autònoms privant-los de qualsevol protecció i reconeixement dels drets propis d'una relació laboral, és a dir, indemnització per acomiadament, període de vacances retribuït o baixes per incapacitat temporal, entre d'altres.

Els més escèptics amb la gig economy afirmen que la mateixa atenta contra l'Estat del Benestar, doncs els avantatges que se'n deriven es veuen minimitzats davant del risc de la precarització i la inestabilitat laboral. Per aquest motiu, ja s'han impulsat les primeres mesures legislatives per combatre la inseguretat i canvis als que s'enfronta el mercat laboral, com ara el projecte de llei aprovat a Califòrnia i que entraria en vigor al gener del 2020, pel qual els professionals que treballin per una empresa que exerceixi control sobre els mateixos o quan els seus serveis formin part de l'activitat habitual de l'empresa, han de ser considerats com a treballadors propis i no com autònoms.

TÉ CABUDA L'ADVOCACIA A LA GIG ECONOMY?

La resposta depèn de la perspectiva des de la qual es contempli la professió de l'advocacia.

La gig economy pot ser viable i satisfactòria per aquells advocats/des que vulguin emprendre, ja sigui en solitari o en col·laboració amb altres companys. En aquest sentit, les plataformes digitals d'accés directe entre usuaris i advocats/des faciliten la recerca i contractació de professionals i experts legals per a consultes i projectes puntuals. Així mateix, també pot resultar útil recórrer a aquest sistema a aquelles empreses o firmes legals que necessitin contractar advocats/des externs per cobrir necessitats temporals o projectes puntuals amb clients esporàdics.

En contraposició, no sembla un model fàcil d'implementar als grans despatxos d'advocats/des. El motiu no és altre que la manca en la gig economy de valors com el compromís, la continuïtat, la plena disponibilitat i la solidesa, i que són els que busquen els clients quan recorren als serveis d'aquests despatxos.

Així mateix, no només els clients de grans firmes poden mostrar-se reticents a la gig economy, sinó també aquells que busquin mantenir una relació a llarg termini amb el seu advocat, basada en el coneixement i la confiança mútua, per a la resolució dels conflictes del dia a dia.

REFLEXIONS FINALS

Arribats a aquest punt, el cert és que la gig economy ha irromput en la nostra economia per modificar, a través de la tecnologia, la forma en què treballem i proveïm serveis.

Però per tal que els aspectes positius sobrepassin els negatius és necessari definir les pautes de funcionament de les plataformes digitals i establir determinats límits en la relació entre usuaris, intermediaris i professionals, per evitar la precarització laboral i l'ús de pràctiques fraudulentas, com ara la contractació de "falsos autònoms".

Pel que fa al sector legal, el gran repte al que s'enfronta la gig economy és l'estatus que gaudeix, encara a dia d'avui, l'advocat tradicional i a temps complet atès que, l'exercici de l'advocacia es caracteritza per la seva independència i, sobretot, pel component personal, irrellevant en altres professions com la de taxista, pintor, entre altres, i que requereix de l'establiment de vincles estables i durables per tal de mantenir la confiança del client.

Sigui com sigui, de ben segur la gig economy continuarà revolucionant l'economia i el mercat laboral actual.

JORDI PINA, EX VICEDEGÀ DE L'IL·LUSTRE
COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

“El judici del ‘procés’ és el canvi absolut en la meua vida, tan professional com personal”

Text: Clara Llena i Roser Ripoll Fotografia: Paul MacManus

Què ha representat per a tu formar part de la Junta de Govern de l'ICAB, primer com a diputat i posteriorment com a vicedegà del Col·legi?

És un honor. Quan un es presenta a unes eleccions i jo m'hi vaig presentar per primera vegada amb Felip Portabella, quan tenia 27 anys, hi ha gent que no entén perquè ho fas i per què vols formar part del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, però va molt arrelat al que és la vocació de servei i a fer coses pels companys, perquè penses que pots ajudar a millorar l'Administració de Justícia i les condicions en les quals treballen els advocats i les advocades. Ser escollit com a diputat, o especialment com a vicedegà, és un honor personal pel recolzament que implica d'aquells companys que et fan confiança.

Ho ha estat, primer com a diputat, que vaig tenir la sort de poder dedicar-m'hi en plenitud al Torn d'ofici i Estrangeria, dos punts molt cabdals en aquell moment pel Col·legi. La llàstima és que formar part de Col·legi com a vicedegà no hagi estat amb tanta plenitud per moltíssimes circumstàncies... L'honor que suposa que t'hagin escollit al final et deixa amb aquest sabor agre dolç de què no has pogut culminar amb il·lusió allò que volies acabar de fer.

Com a col·legiat estaves molt vinculat al Col·legi o eres d'aquells col·legiats desafectats?

Estava molt vinculat al Col·legi. Inicialment formant part de la junta de la secció de dret Penal, amb el Pepe Rofes, Berta del Castillo, Miguel Capuz, Olga Tubau... Després,

quan la Silvia Gimenez-Salinas era diputada en la Junta de govern, crec que era la primera junta de govern del Jaume Alonso-Cuevillas, es va crear la Comissió de Relacions amb l'Administració de Justícia (CRAJ) i des d'aquesta Comissió es fa ver una tasca molt enriquidora i útil perquè vam poder transmetre les queixes que hi havia per part dels nostres companys respecte l'Administració de justícia.

Allà va ser quan vaig entendre que realment es podien fer moltes coses pels col·legiats. Venint cada setmana al Col·legi, a treballar i amb aquesta dinàmica, fa que vagis pensant “vull fer més coses, vull fer més coses”.

Durant aquests dos primers anys de mandat la Junta de Govern ha realitzat molts projectes. De totes les iniciatives dutes a terme quina destacaries?

Hi ha dos temes que destacaria. Un, la implantació del codi ètic. És una qüestió que aquesta Junta de Govern tenia molt clara d'impulsar, ja que qualsevol persona que té una vocació de servei i fa les coses altruísticament ha de tenir molt clares aquestes normes bàsiques ètiques.

L'altre punt cabdal era la pòlissa d'assegurança de Responsabilitat Civil. És un tema amb el qual ens hi vam trobar en prendre possessió i que van abordar la degana, el secretari i els diputats Frederic Munné i Josep Maria Balsells per tal de solucionar-lo i apaivagar el malestar dels

companys. Ha estat una de les primeres coses importants que ha fet aquesta Junta. La primera qüestió que vam abordar va ser les quotes col·legials per trams, per als més joves i els senyors, per intentar que la gent veiés amb més bons ulls el Col·legi i capgirar la sensació de què em cobren una quota i no obtinc res a canvi...

S'han fet moltes coses i són totes bones: els convenis que tenim de la CRAJ, el conveni amb la Guàrdia Urbana, que personalment, em feia il·lusió, perquè fa molts anys que sóc advocat de la Guàrdia Urbana, i pensava que era un cos oblidat, ja que des de l'ICAB sempre ens reunim amb Mossos, Policia Nacional i Guàrdia Civil, i en canvi amb la Guàrdia Urbana, que està molt més present a la nostra ciutat i tenint en compte que som el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, no. La Guàrdia Urbana ens pot ajudar molt en el tema de la proximitat amb els ciutadans. També, hem fet acords amb l'Ajuntament per intentar ajudar la gent amb menys recursos i facilitar que tinguin accés a un assessorament jurídic previ sense haver-se de desplaçar a la Ciutat de la Justícia, etc. Són aquestes coses les que més il·lusió et fan d'engegar i per a les quals té un sentit formar part de la Junta de Govern.

Has portat molts casos mediàtics, el cas de Fèlix Millet, el cas de Jordi Montull, el famós cas del Juan Andrés Benítez, entre d'altres. Com es viu ser l'advocat en aquests casos tan mediàtics i que són tan presents a la societat civil?

Quan tens vint-i-pocs anys tot t'impresiona. Actualment sóc amic de la totalitat dels periodistes de Tribunals i llavors ho veus tot molt diferent. Els casos mediàtics tenen una exposició pública que no pots refusar. Jo, com que volia ser periodista i no

advocat, tinc un respecte absolut per tots els periodistes i intento ajudar a tots aquells que estan fent la seva feina. De vegades estàs treballant i has de parar un moment perquè t'han de venir a gravar...però ho fas perquè la ciutadania té dret a tenir respostes sobre aquests casos que anomenen mediàtics. Un no pot fugir d'estudi.

El 'cas Palau' va tenir un ressò mediàtic molt negatiu per als encausats i com a advocat no et fa cap il·lusió anar a una entrevista d'un cas així perquè el periodista "machacarà" als teus clients...però alhora és una oportunitat de poder-los defensar públicament. És aquest un dels avantatges del judici mediàtic. De vegades aquests tipus de casos també tenen un contrapunt: que et poden dir moltes coses desagradables pel carrer.

En el cas del 'procés', la vessant mediàtica ha estat molt diferent. A Catalunya ets considerat l'advocat que dona

'auxili' a unes persones que estan injustament a la presó, i a les entrevistes el to és molt menys bel·ligerant, són entrevistes d'una altra talla, fins i tot a Espanya.

Què ha representat per a tu el judici del 'procés'?

És el canvi absolut a la meua vida no només professional sinó també personal.

Amb el judici del 'procés', jo he vist coses de la Justícia espanyola que no m'han agradat gens. Moltes d'aquestes circumstàncies han fet plantejar-se si realment val o ha valgut la pena continuar amb aquesta professió. Des del punt de vista personal, he deixat de ser anònim, especialment a Catalunya, arran de portar la defensa d'alguns membres del Govern del meu país i a un dels líders socials de Catalunya.

Que m'hagin fet confiança, és un gran honor. Si a sobre, t'impliques com m'he implicat jo, i tens una relació personal amb ells, aprens moltíssimes coses. Per això, jo m'emporto d'aquest 'procés' sobretot la gran qualitat humana, no només d'ells sinó dels altres presos i preses amb els que he tingut la sort i la desgràcia, alhora, de poder estar freqüentment treballant.

Com va sorgir la idea d'aquest llibre, "El judici de la meua vida"?

Des de la Generalitat ens va informar que volien escriure un llibre i es va suggerir el meu nom. L'editora em va dir si volia fer un llibre, però jo vaig dir que no podia fer un llibre sobre política, perquè no en sé ni crec que em correspongui, però sí que podia intentar explicar i transmetre els dos últims anys de la meua vida: com ho he viscut, com s'ha preparat el judici, les pors, els patiments, com ho he conjugat amb la meua vida personal, amb la família, amb els meus companys de despatx. I això és el que explico al llibre.

El Col·legi és i ha estat casa teua.

Quin missatge voldries adreçar als companys i companyes del Col·legi?

Vaig fer una piulada fa dies demanant disculpes a tots aquells que em van votar per no haver pogut fer la tasca encomanada tot i que hagi estat per una situació involuntària. Vull demanar perdó i disculpes a tots aquells als qui he pogut fallar. Ningú és imprescindible, i quan les coses no es poden fer amb plenitud, millor que vingui un altre que ho faci. En aquest cas, en Joaquim de Miquel, com a vicedegà. Estic convençut que ho farà molt millor que jo.

Espero que la gent em recordi, fonamentalment, com una bona persona i honesta, que és el que em considero. M'agradaria que a l'ICAB, tots els empleats i companys tinguessin bon record meu, i amb això em conformo.

Investigue de la forma más inteligente y rápida con el sistema nº 1 del mercado

Identificación del cliente

Visualice el **Último Beneficiario (UBO)**
y la **Estructura de Propiedad Completa**.

Nivel de Riesgo

Acceda *online* a la información de **Dow Jones
Risk & Compliance** y **Refinitiv (Thomson Reuters)**.

Seguimiento y Cumplimiento

Cumpla con la **Diligencia Debida** de la
Ley 10/2010 de Prevención de Blanqueo
de Capitales.

Prevención de Fraude y Conflictos de Interés

Descubra con **easylink[®]** de forma *online*
las **vinculaciones entre múltiples entes**.

www.axesor.es/investiga-pro

902 500 994
www.axesor.es
investiga@axesor.es

axesor { Primera **Agencia**
de **Rating** española }

VOLUNTARIS ICAB

UN PROBLEMA COMPARTIT ÉS MIG PROBLEMA!

Contacta amb els Voluntaris ICAB, un advocat o advocada com tu et pot ajudar

Una malaltia, un accident de trànsit, un robatori, un incendi o la mort d'un familiar o amic, són alguns exemples de situacions difícils que poden semblar molt llunyanes o que no afectaran en excés el nostre dia a dia, fins que arriba un moment en què la realitat s'imposa i aquests incidents acaben afectant a nivell personal o laboralment.

En aquest moment, observem que necessitem, per exemple, temps per anar a l'hospital per fer un tractament i que ja no podem cobrir tots els casos que fèiem habitualment perquè la salut no ho permet; o senzillament que necessitem algú amb qui compartir el nostre neguit perquè no volem parlar amb l'entorn més directe.

El grup de voluntaris i voluntàries de l'ICAB està format per advocats i advocades com tu, que us poden es-

**EL GRUP DE
VOLUNTARIS
TÉ UN TELÈFON
DE CONTACTE,
EL 936011252.
ESTÀ OBERT I A
LA DISPOSICIÓ
DE TOTS ELS
COMPANYS I
COMPANYES
DE L'ICAB.
PERDEU LA
POR A TRUCAR!
UN PROBLEMA
COMPARTIT ÉS
MIG PROBLEMA!**

coltar i ajudar a trobar solució als problemes que us afecten. Perquè els advocats i advocades som persones que també tenim problemes i que també necessitem consell i ajuda.

El Grup de Voluntaris té un telèfon de contacte, el 936011252. Està obert i a la disposició de tots els companys i companyes de l'ICAB.

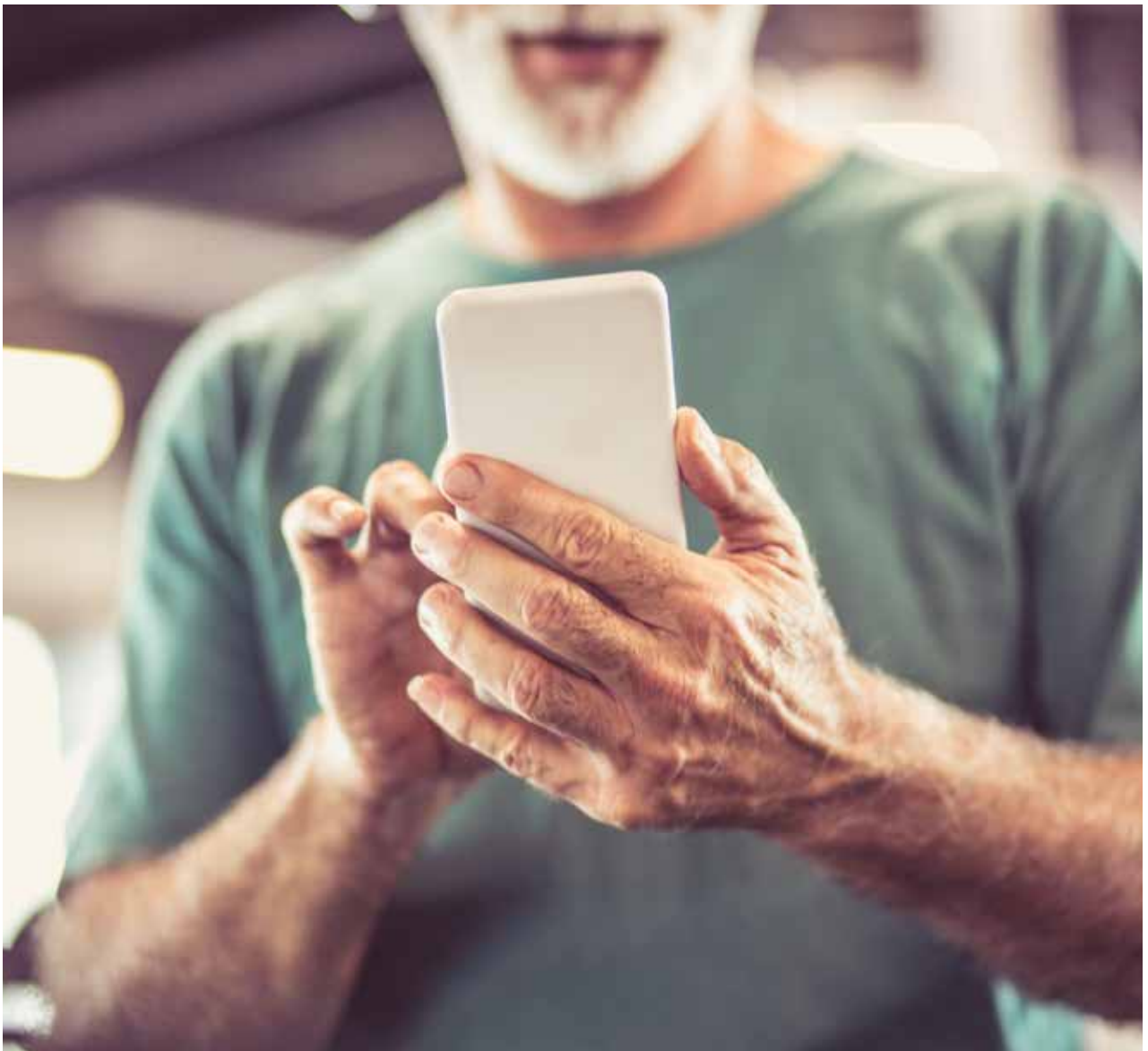
Perdeu la por a trucar! Un problema compartit és mig problema!

També us demanem que si coneixeu a alguna persona que considereu que pot necessitar ajuda, parleu-li del Grup de

Voluntaris ICAB! Ajudeu-nos a fer difusió del nostre projecte!

Som conscients que no és fàcil obrir-se a una persona desconeguda i explicar-li un problema, però, s'ha de vèncer la vergonya inicial que hi pugui haver i 'el què diran'.

Darrere tots els problemes hi ha una solució possible. No esteu sols ni soles. Compteu amb els Voluntaris ICAB!

NECESSITES AJUDA?

La solució està al 936011252, el telèfon de contacte dels Voluntaris ICAB.
Si necessites acompanyament, si vols vèncer la soledat...
Darrera tots els problemes hi ha una solució possible.

Venç la por i contacta amb els Voluntaris ICAB,
perquè un advocat o advocada com tu t'ajudarà
a resoldre aquesta situació que et neguiteja.

No estàs sol. No estàs sola. Truca als Voluntaris ICAB!

NECESSITES AJUDA?
SOM COMPANYS,
SEMPRE A PROP TEU

CARAV

SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL S COM A JUDICI AL PROCÉS,

Davant la publicació de la sentència del conegut com a 'Judici al Procés',
Emilio J. Zegrí i Lluís Coronas, per tal que valorin c

EMILIO J. ZEGRÍ

Col·legiat núm. 10.147

Estas respuestas son estrictamente jurídicas y sujetas a criterio profesional pueden ser acertadas o no; pero prescindo radicalmente de cualquier posicionamiento político.

Las respuestas que vienen a continuación, se basan en el respeto a los hechos declarados probados, (páginas 24 a 60 de la Sentencia). Todos los juristas sabemos que los tribunales de instancia tienen soberanía para declarar hechos probados. Esta facultad se basa en que los juicios orales se desarrollan bajo los principios de inmediación, oralidad y contradicción. La ley blindada los hechos que un tribunal declara probados, que solamente pueden ser debatidos cuando cabe recurso -no es el caso- si el contenido de un documento indiscutible e introducido en el juicio revela un error craso del juzgador, en los supuestos en que los hechos en sí mismos resulten absurdos o contradictorios, o si infringen derechos fundamentales.

Consideres que la Sala dona resposta correcta a tots els arguments de les defenses sobre la vulneració de drets fonamentals?

LC: La sentència, llarga i retòrica en excés, dedica 36 pàgines a la relació de fets provats i gairebé 200 pàgines al tractament sobre la vulneració de drets fonamentals (pàgines 60 a 253). He de pensar que respon a totes les qüestions plantejades per les defenses en aquest aspecte. És lògic que la Sala posés especial èmfasi en la resolució d'aquestes qüestions, doncs, fora d'altres vies incidentals destinades al fracàs, no hi cap altre recurs per a les defenses que no sigui el d'impugnar la sentència des de la perspectiva de la vulneració dels drets fonamentals, el que demostra la injustícia de què no es pugui rebatre un error en la valoració de la prova o la interpretació dels fets en una segona instància.

Dit això i fora d'un no pas menyspreable estudi polític-històric per fonamentar la inexistència al nostre ordenament del dret d'autodeterminació de Catalunya (pàgines. 198 i seg., punt 17.1.), penso que el dret de manifestació i de reunió pacífica s'ha vulnerat. La qüestió no ha estat ben resolta per la sentència en una exposició molt breu (dues pàgines i mitja) en comparació a altres qüestions de molta menor rellevància. La meua opinió és que el Suprem fa una interpretació distorsionada dels fets. El llinar entre el dret de reunió reconegut com a dret humà i fonamental i les conductes que la Sala entén com a típicament rellevants, en concret la sedició, és tan fi i estret que s'hauria d'haver donat lloc a la causa d'exoneració d'exercici legítim d'un dret, doncs els fets ocorreguts els dies 20 de setembre i 1 d'octu-

7/CARA

SUPREM SOBRE EL CONEGUT CAUSA ESPECIAL 20907/2017

procés', Món Jurídic ha contactat amb dos advocats penalistes, des d'un punt de vista tècnic l'esmentada sentència.

bre de 2017 bé podien ser interpretats, com l'exercici legítim a manifestar-se, a la reivindicació política (llibertat d'expressió) i a la protesta, en el conveniment de què el referèndum, les lleis declarades inconstitucionals que ho van permetre i el resultat final de la declaració simbòlica de la independència eren, com ha dit el Suprem, una mera quimera, i per tant, incapaços de generar cap efecte jurídic. Mai es va tractar, per tant, de "pulveritzar" o "aniquilar" la Constitució -expressions estranyament agressives que utilitza la sentència- per la senzilla raó de què això era impossible.

EZ: Sí. El Tribunal Supremo da respuesta a todas estas cuestiones y además razonada y apoyada en Jurisprudencia del propio Tribunal, del Tribunal Constitucional y del Tribunal Europeo de Derechos Humanos. Podríamos debatirla, desde luego; pero está fundamentada de forma sólida. Como profesional no me parece justo, que en éste y otros casos, no haya doble instancia, una segunda oportunidad para las defensas en orden a debatir los hechos probados; (páginas 92 a 100) pero así está establecido en la ley procesal para los ciudadanos aforados, juzgados por el Tribunal Supremo.

2. Tenint en compte que el TS sosté que la declaració d'independència va ser "simbòlica" podria considerar-se que el delict de sedició s'hagués pogut contemplar en grau de temptativa o com a acte preparatori?

LC: La Sala diu que la sedició és un delict de perill concret i resultat tallat, n'hi ha prou per a la seva consumació amb l'aixecament públic i tumultuari. Per tant no és possible la temptativa. Però tampoc com a

LLUIS CORONAS

Col·legiat núm. 18.624

Les consideracions que faig sobre la sentència són purament personals i en exercici de la meua llibertat de pensament i opinió sempre respectuosa amb qualsevol altra de diferent. Plantejo una visió crítica i jurídica tant respecte a aspectes merament formals, com als fets que la sentència considera provats i també quant a la seva fonamentació jurídica, sobre la qual, al marge de qualsevol ideologia política, estic en desacord com tants altres juristes.

acte preparatori en el nostre cas, doncs, la provocació, conspiració o proposició per a la sedició (art. 548 CP) haurien igualment de comprendre, en el moment de l'acte preparatori, l'assumpció de tots els elements dels tipus penal. Els fets del 20 de setembre davant la Conselleria, del tot espontanis i en un moment de certa sensibilitat ciutadana per la proximitat del referèndum, no van ser dirigits a impedir el compliment de l'ordre de registre judicial. És precisament el verb "impedir", cap més, el que descriu l'acció per assolir la finalitat delictiva. La sentència ens parla d'obstaculitzar, dificultar... L'1 d'octubre, la gent va anar determinada a votar un referèndum que tothom sabia inconstitucional i prohibit, encara que simbòlic, i per tant, sense cap efecte.

Ara bé, en cap del dos casos es produeix "l'aixecament públic i tumultuari", doncs els ciutadans, com he dit, lluny de voler aixecar-se tumultuàriament, van anar primordialment a reivindicar uns ideals mitjançant accions que per si mateixes no eren violentes ni tampoc il·legals, sinó constitutives de l'exercici d'un dret fonamental. En aquest punt, trobo de mal gust la referència doctrinal que la sentència fa a una de les lletrades de la defensa (pàg. 281) per acollir la tesi del Tribunal sobre la sedició. La simple existència de dubte sobre la integració dels fets en el tipus penal hauria d'haver donat lloc a l'absolució. Costa molt de creure que cap magistrat dubtés, més encara quan el tipus bàsic de la sedició culpabilitza a tots els que "s'aixequin tumultuàriament". I suposa un atac a la independència de cada jutge l'esforç que tòpicament es valora favorablement que s'ha fet per obtenir la unanimitat i que no es facin vots particulars.

EZ: No. Sería un disparate jurídico. La consumación de la sedición se produce cuando se perpetra el alzamiento para impedir por la fuerza o fuera de las vías legales la aplicación de las leyes, o el cumplimiento de las resoluciones a que se refiere el art 544 CP. Nada que ver consumación de sedición con la eficacia o ineficacia de la declaración de independencia.

3. Consideres que està ben argumentada la raó o raons per les quals no es considera l'existència d'un delictes de rebel·lió?

LC: Que s'hagi permès el processament per rebel·lió ha sigut un gran error, doncs la disjuntiva entre rebel·lió i sedició ha perjudicat als acusats, ara condemnats. La "cristal·lització progressiva de l'objecte del procés" a la qual es refereix en no poques ocasions la sentència va anar degenerant -no pas cristal·litzant- a un indiciari relat allunyat del que verdaderament va succeir. És clar que no va existir la violència necessària, instrumental o funcional que la rebel·lió exigia. És curiós que el mateix Tribunal de Schleswig Holstein ho hagués tingut que dir i que la sentència, que no perd l'oportunitat de criticar-lo (pàg. 159), aculli finalment la seva tesi. La rebel·lió, per tant, no hagués tingut que arribar al Plenari i el debat entre acusació i defensa, l'objecte del judici, hagués hagut de limitar-se a la sedició -si es vol- i alternativament a un delictes de desordres públics (art. 557 i seg. CP) o de manifestació il·lícita (art. 514.5), amb penes molt inferiors. Potser llavors el resultat hagués sigut un altre.

EZ: La Sentencia argumenta que no es rebelión en función del elemento subjetivo, en razón de la finalidad que según los hechos probados, rigió la conducta de los acusados. He leído estos días varios pareceres contrapuestos de autorizados juristas al respecto. Unos opinan que es rebelión, otros sedición. En este punto se nota en la Sentencia que la misma controversia se produjo, también, entre los miembros del Tribunal.

Justo cuando se presentó la querrella, La Vanguardia recabó mi opinión y yo expresé que la tipificación de la rebelión y la sedición eran imperfectas, poco adecuadas para tipificar los hechos objeto del proceso.

Creo que con pequeñas modificaciones en la declaración de Hechos Probados podríamos estar ante delitos de desórdenes públicos, más leves; pero esta opinión es ahora irrelevante ya que estamos ante una Sentencia firme y unánime. Los hechos declarados probados emergen de una prueba extensa y concienzuda cuya valoración atribuye la ley exclusivamente al tribunal juzgador, valoración que ya solo puede debatirse en recursos extraordinarios sobre infracción de derechos fundamentales.

4. Podria haver-se donat la condemna per desordres públics als “Jordis”, en lloc de la de sedició, tenint en compte que ells no són “autoritat”?

LC: No és necessari està constituït en autoritat per cometre el delictes de sedició. De fet, el pot cometre qualsevol persona que intervingui en el fet sediciós (penes de presó de 4 a 8 anys). El Codi Penal preveu penes de 8 a 10 anys per als inductors, promotors o que dirigeixin els actes de sedició (Jordis) i de 10 a 15 anys pels que fossin autoritats. És el que aplica la sentència.

EZ: No por la razón que contiene la pregunta. El artículo 544 C.P que tipifica la sedición no distingue entre personas que tengan carácter de autoridades y otras. Pena por igual a cualquier ciudadano. El artículo siguiente, 545 establece una circunstancia agravante específica para quienes sean autoridad.

5. Pot sostenir-se, la malversació de cabals públics, com fa el TS, a partir de l'execució del servei, encara que qui ho faci renunciï a cobrar el mateix?

LC: No. La malversació és un delictes de resultat, per tant, encara que hi cap la temptativa, la seva consumació només pot produir-se amb l'efectiu perjudici a l'Administració en aquest cas autonòmica. Si uns senyors renunciïn voluntàriament a cobrar no s'ha consumat la malversació.

La sentència parteix de la teoria, fent seva la prova pericial presentada per les acusacions -cap referència he trobat a la pericial de les defenses- de què la consumació es produeix des del naixement del dret de crèdit, a la llum de les lleis administratives com la relativa a la contractació pública.

Parla del “devengo” del dret de crèdit, àdhuc, es produeixi a efectes merament comptables. No obstant això és dret penal i si uns proveïdors renunciïn, pura i simplement, al cobrament és evident que cap perjudici s'ha produït ni es pot produir a l'erari públic. No hi ha delictes en aquest cas ni tan sols en grau de temptativa, tot i que, els casos examinats a la sentència en l'àmbit de la malversació no són els mateixos.

EZ: Sí, dado que se trata de varios hechos producidos en forma continuada. En algunos se pagó y en otros no. Sería inútil la distinción a efectos de métrica penal en el contexto del concurso que establece la Sentencia. Diferente sería que las malversaciones se contemplaran una a una, como varias conductas contempladas de forma aislada. No es el caso.

6. Creus que està ben fonamentada la responsabilitat, independentment considerada, de cadascun dels acusats?

LC: Encara que al judici d'autoria la sentència li dedica 180 pàgines, com no hi ha sedició i en alguns casos tampoc malversació, doncs no. No hi ha risc típicament sediciós a ells ni a elles directa i objectivament imputable. A més, a més, veig que hi han certes decisions contradictòries que com a mínim, sobten. Per exemple, no veig diferències substancials entre les conductes que s'atribueixen com sedicioses a la Sra. Bassa o al Sr. Rull, en comparació a la resta de consellers, Sr. Mundó, Sr. Vila i Sra. Borràs, que no han sigut pas condemnats -ni tan sols acusats- per aquest delictes. La atribució del fet sediciós als “Jordis” pels fets del 20 de setembre és del tot incompreensible.

EZ: “El juicio de autoría” que obra en la Sentencia sobre cada uno de los acusados es correcto, partiendo de la base de los hechos declarados probados.

7. Penses que les penes imposades són les correctes, a partir del concurs medial entre la malversació i la sedició?

LC: Si acceptem dialècticament el criteri de la sentència és evident que sí, doncs s'ajusta a les regles per a la seva aplicació. És més, la consideració del concurs medial ha sigut beneficiosa pels condemnats en l'ordre penològic. La condemna pel delictes de sedició, encara que injusta, no deixava marge per reduir molt més aquestes penes.

EZ: Están dentro de lo que establece el Código Penal, teniendo en cuenta el arbitrio judicial que concede la ley al juez o magistrado, dentro de unos márgenes preestablecidos. Estos márgenes que aplica el tribunal en cada caso, no pueden quedar huérfanos de razonamiento.

OPEN ARMS, SALVEM VIDES AL MAR!

Open Arms és una organització no governamental i sense ànim de lucre que té la principal missió de protegir amb la seva presència al mar a totes aquelles persones que intenten arribar a Europa fugint de conflictes bèl·lics, persecució o pobresa. Neix com a resposta ciutadana a una inacció deliberada d'administracions i governs d'Europa que al 2015 es desentenen de la seva responsabilitat de protegir la vida d'aquelles persones que intentaven arribar a Europa per mar al mar Egeu. Sorgeix arran d'una empresa de socorrisme i salvament marítim amb una dilatada experiència en les costes espanyoles.

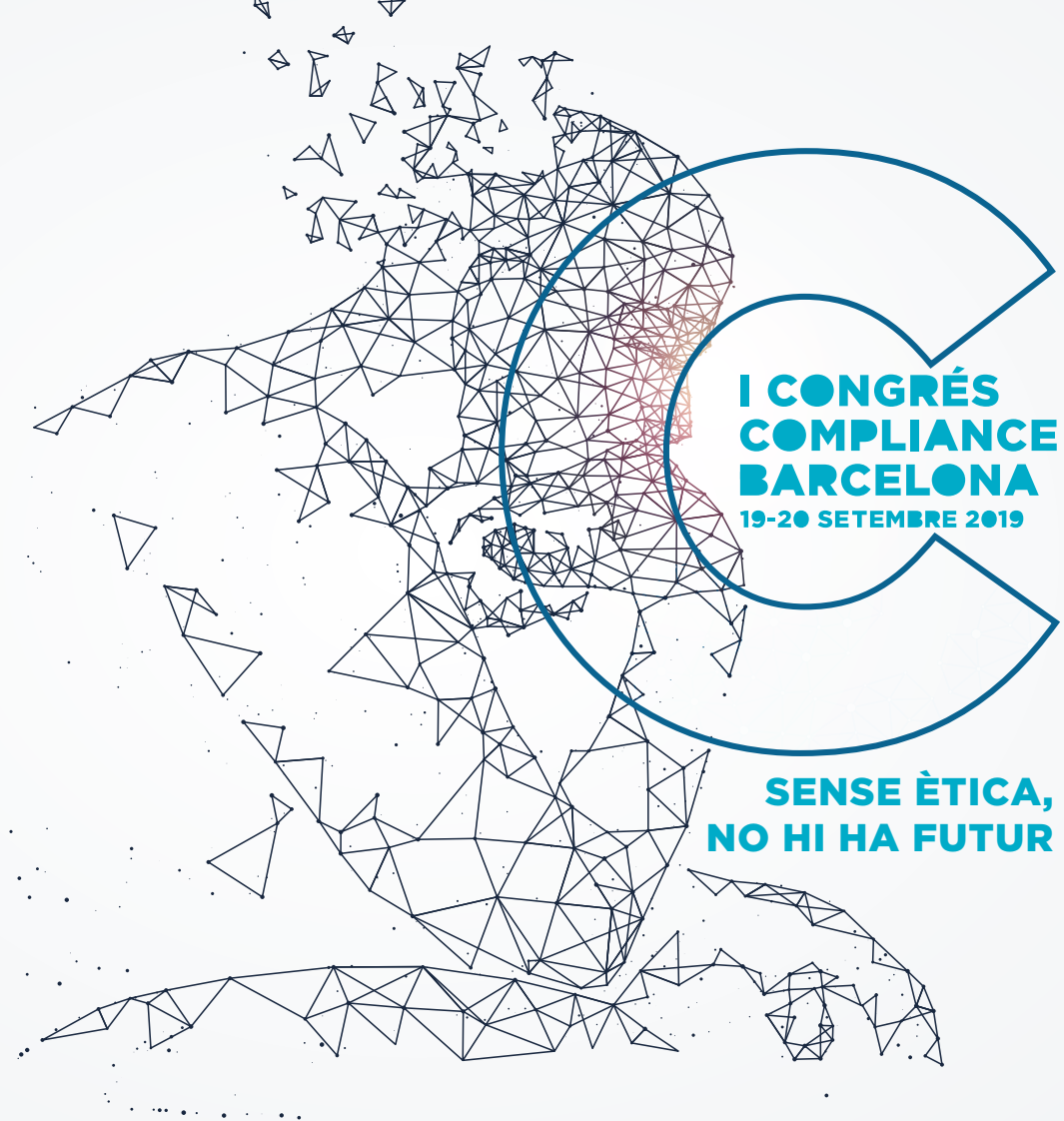
Es va fundar al setembre del 2015 a Grècia, en concret a l'illa de Lesbos, i des de llavors ha aconseguit rescatar d'una mort segura a prop de 60.000 persones a la ruta de Turquia a Grècia i a la de Líbia a Itàlia, la més mortífera del món. Des dels seus inicis, Open Arms ha estat en constant evolució degut a la també canviant dinàmica de governs i administracions d'Europa en relació a les polítiques migratòries. Per exemple, durant el 2015 hi va haver un flux important de centenars de persones que, diàriament, intentaven arribar a Lesbos sortint de Turquia. Davant la inacció de governs per propiciar polítiques de salvament i protecció de les persones que migraven, Open Arms es va establir a l'illa rescatant i protegint la vida de centenars de milers de persones. Al març del 2016, la Unió Europea va signar un acord amb Turquia perquè s'aturés el flux migratori per aquella ruta, a canvi d'externalitzar la frontera. Aquest acord va fer que es propiciessin altres rutes migratòries que ja existien però que s'havien més o menys abandonat per la seva perillositat i és en aquell moment quan des d'Open Arms vam decidir cobrir

també la ruta més mortífera del món, la del Mediterrani Central (de Líbia a Itàlia). També en aquesta ruta amb el pas dels anys ens hem hagut d'anar reinventat davant la creixent hostilitat de les administracions europees que veuen en les embarcacions de salvament una amenaça a combatre, en comptes d'un aliat en la protecció dels drets humans.

Durant el 2018, a més, des d'Open Arms fem un pas més enllà en la nostra tasca de protecció i ens movem als països d'origen d'algunes de les persones que migren, a l'Àfrica Occidental, per informar dels perills de la ruta cap a Europa de manera irregular, i intentar prevenir que aquestes persones es posin a mans de màfies que vulneraran sistemàticament els seus drets en el seu intent migratori. Des d'Open Arms és important remarcar que migrar és un dret fonamental, i per tant nosaltres defensem el dret a que cadascú decideixi lliurement què és el que vol fer, però propiciem que aquestes decisions es prenguin en llibertat i no coaccionats per un ideari fals de la somiada Europa. A més, proposem possibilitats de formació i inserció laboral de la mà del sector privat als països d'origen, en concret al Senegal.

Des que es va fundar la organització, Open Arms també ens hem convertit en un altaveu que posa el focus allà on no hi ha ningú per denunciar les vulneracions sistemàtiques dels drets humans a terra i al mar. Per nosaltres és primordial que la ciutadania s'empendri per decidir en quin tipus de món vol viure, i actuï en conseqüència.

**I CONGRÉS
COMPLIANCE
BARCELONA**
19-20 SETEMBRE 2019

**SENSE ÈTICA,
NO HI HA FUTUR**

**MOLTES GRÀCIES A TOTHOM PER LA VOSTRA COL-LABORACIÓ.
US ESPEREM A LA PROPERA EDICIÓ**

Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
C/ Mallorca, 283 | 08037 Barcelona | Tel. 93 496 18 80

LUIS RODRIGUEZ VEGA, MAGISTRADO DE LA SECCIÓN
15 DE LA AUDIENCIA PROVINCIAL DE BARCELONA

“Nos estamos enfrentando a un nuevo fenómeno como es la litigación en masa para el que no nos sirven los medios habituales”

Texto: Roser Ripoll Fotografía: Albert Muñoz

Las demandas por los retrasos de vuelos, las cancelaciones, las pérdidas de equipaje y otras incidencias relacionadas con el sector aéreo están colapsando los juzgados mercantiles de Barcelona, donde en la actualidad se tramitan alrededor de 10.000 reclamaciones de pasajeros. ¿Cómo están afrontando esta situación?

Nos estamos enfrentando a un nuevo fenómeno como es la litigación en masa para el que no nos sirven los medios habituales. Hemos de introducir herramientas de gestión procesal más eficaces.

En el caso de los litigios relacionados con transporte aéreo, que en general se deben a cancelaciones de vuelo, retrasos, denegación de embarque o pérdida del equipaje, los juzgados han respondido con un protocolo interesante para facilitar el acuerdo entre los pasajeros y las compañías aéreas, que reduce en más de un 40% los litigios que concluyen con sentencia.

Ahora bien, en estos casos, el exagerado número de asuntos obedece, a mi juicio, a un generalizado incumplimiento de las compañías aéreas de sus obligaciones legales con los pasajeros, por lo que debería corresponder a la Administración el control de la actuación de dichas compañías respeto de los consumidores. Frente a un incumplimiento generalizado la solución no puede ser las reclamaciones judiciales individuales. La Administra-

ción ha de exigir a las compañías que operan en España un sistema eficaz de resolución de este tipo de reclamaciones.

¿Considera que el fomento y la incorporación definitiva a nuestro ordenamiento jurídico de los sistemas de resolución alternativa de conflictos como la mediación y el arbitraje, podrían ofrecer soluciones más rápidas a los ciudadanos y ayudar a que los Juzgados no se colapsaran con estas reclamaciones individuales o colectivas tan recurrentes?

Un arbitraje de consumo podría servir para paliar la situación, pero repito que las obligaciones de las compañías aéreas están bastante claras.

Mientras estas soluciones no llegan, tenemos reforzados los Juzgados de lo mercantil de Barcelona con jueces en comisión de servicios que, además de su trabajo habitual, han de resolver más de 60 asuntos mensuales. Estamos dedicando los escasos medios a resolver litigios de bagatela.

¿Cree que la asignatura de “sistemas de resolución alternativa de conflictos” debería implantarse en los planes de grado de las Facultades de Derecho

como prevé el Anteproyecto de la Ley de Impulso de la Mediación y en la formación de Jueces de la Escuela Judicial?

Sí claro, pero a los jueces, en principio, no nos corresponde mediar, creo que solo si creamos la figura de “jueces mediadores”, los jueces deberíamos tener formación especializada en esta forma de solucionar los conflictos. El juez que conoce del procedimiento contencioso no debe tratar de mediar entre las partes, ya que su imparcialidad puede verse perjudicada.

La falta de jueces en Cataluña es una realidad. ¿Con la equiparación de la ratio catalana a la española, que es de 11 jueces por cada 100.000 habitantes, sería suficiente para solucionar gran parte de los problemas de la Administración de Justicia?

En general creo que nuestra Administración de Justicia goza de unos tribunales imparciales y accesibles, cuyas actuaciones son públicas, pero es demasiado lenta, está repleta de garantías, pero sus resultados solo son

incrementemente el grado de previsibilidad de las decisiones judiciales (seguridad jurídica). Segundo, hemos de incentivar y formar a los funcionarios de la Administración de justicia.

Tercero, hemos de modernizar y dotar con recursos personales y materiales adecuados. Y cuarto, hemos de tipificar mejor las infracciones disciplinarias en todos los cuerpos de la Administración de Justicia, incluyendo a jueces y magistrados.

En mi opinión la reforma de la justicia ha de basarse en los siguientes presupuestos:

Primero, debemos situar la función jurisdiccional en el centro del sistema. La reforma de la oficina judicial ha tratado de crear un sistema de control del juez, por ejemplo, se ha encomendado a los letrados de la Administración de Justicia la admisión a trámite de las demandas o los señalamientos.

“Debemos diseñar una nueva organización de los juzgados de primera instancia, más eficiente y que incrementemente el grado de previsibilidad de las decisiones judiciales (seguridad jurídica)”

relativamente justos y, desde luego, es poco eficiente a la hora de ejecutar las resoluciones que se dictan. Por ello es indudable que nuestro sistema supera los estándares mínimos exigibles para considerar que tenemos una justicia de calidad, pero sus carencias y sus vicios son tantos que es imprescindible progresar en el desarrollo de aquellas cualidades. Actualmente el ciudadano no se contenta con una justicia de mínimos como la que somos capaces de ofrecer, los estándares de calidad que exige son muy superiores, es ahí donde Administración y jueces fracasamos.

Primero, hemos de diseñar una nueva organización de los juzgados de primera instancia, más eficiente y que

Segundo, debemos reforzar el sistema de formación de los jueces, tanto la formación inicial como continuada, en especial creo que un mínimo de actividad formativa debería convertirse en un factor necesario para la promoción profesional. Pero además debería mejorarse la faceta selectiva de la Escuela Judicial durante el proceso de formación inicial.

Tercero, debemos superar el partido judicial como forma de organización de la primera instancia. La nueva organización ha de basarse en los tribunales de primera instancia que en su organización interna debe de responder a dos principios: el de proximidad y el de especialidad. Debemos de garantizar una cartera

de servicios judiciales básicos de proximidad y otra de especialización, como hace la Sanidad Pública, reforma para la que es primordial contar con la colaboración y el acuerdo con los Colegios Profesionales.

¿Está a favor del acceso a la judicatura a través del cuarto turno?

Sí, claro que lo estoy, pero creo que la selección no está siendo lo rigurosa que debiera.

Séneca decía que una justicia lenta no es justicia ¿Qué otras medidas/recursos deben implementarse para que la Justicia pueda dar una respuesta más “rápida” a la ciudadanía?

Como he dicho, no basta con crear más jueces, sino que hay que acompañar esas otras medidas, que a mi juicio son incluso más importantes.

En numerosos artículos y charlas siempre destaca que los jueces son independientes. ¿Qué aptitudes deben tener el buen juez o jueza?

La característica especial del juez es la independencia, pero son muchas las virtudes necesarias, como la consideración, la imparcialidad, la humildad, la tolerancia, la educación, la honestidad, la responsabilidad, la sabiduría y la prudencia, la predecibilidad, la justicia y el valor. Pero de todas ellas, a mi juicio, la gran virtud es saber escuchar.

¿Reciben presiones los jueces en el ejercicio de su profesión? En caso afirmativo ¿Por parte de quién?

Presiones directas no recibimos, no descarto que de forma excepcional se produzcan casos extraordinarios, pero en los 30 años que llevo en la carrera creo que jamás he recibido presiones. Ahora bien, el juez soporta la presión ambiental que pueden producir los interesados, por ejemplo la presión política, que en ocasiones puede crear situaciones intolerables.

Si no hubiera estudiado Derecho ¿A qué profesión se hubiera dedicado?

No lo sé, creo que no me lo he planteado nunca. Tengo muy poca imaginación.

¿Qué le ha aportado el Derecho?

Es posible que una forma ordenada de ver el mundo, en el que la justicia y la convivencia se convierten en ejes centrales.

“La gran virtud del juez es saber escuchar”

¿Qué relación mantiene con el Colegio de la Abogacía de Barcelona?

Los abogados son mis colegas y por eso soy especialmente exigente desde un punto de vista profesional. Por lo tanto, mi relación con el Colegio de Barcelona es buena, creo que es el marco perfecto para poder tener un encuentro de los profesionales de la administración de justicia. Trato de colaborar en las actividades que me proponen.

He de reconocer que el Colegio de Barcelona ha hecho extraordinarios esfuerzos por defender el estado de derecho, pero no deja de entristecerme que hoy resulte tan difícil defender algo que, en especial para todos los abogados, debería resultar natural.

ENTRE NOSALTRES

Els passats 19 i 20 de setembre de 2019 un grup d'advocats i advocades de Barcelona van desplaçar-se a la capital britànica per a realitzar una visita jurídicoprofessional organitzada per la Comissió de Relacions Internacionals de l'ICAB conjuntament amb la presidència de la Westminster and Holborn Law Society.

Després d'una càlida benvinguda per part de l'actual presidenta de la Westminster and Holborn Law Society, Laura Uberoi, i d'acord amb l'ambiciós programa pactat per ambdues institucions, l'expedició barcelonina, encapçalada pels advocats Christian Herrera i Santiago Nadal com a membres de la Comissió de Relacions Internacionals, va ser rebuda per diversos despatxos londinencs, tots ells de prestigi i amb vocació internacional (Macfarlanes, Dawson Cornwell, Farrer and Co i Laura Divine).

Els despatxos d'advocats visitats van oferir presentacions d'actualitat sobre diverses especialitats jurídiques (entre elles, Finance and Commercial law, Criminal Proceedings, Family Law, Immigration Law and International Arbitration), acompanyades sempre d'un aperitiu lleuger i d'una estona amable i distesa per a fer networking.

LEGAL LINK A LONDRES

Christian Herrera i Santiago Nadal
Vocals de la Comissió de Relacions
Internacionals de l'ICAB

A banda de les trobades en els despatxos professionals, el viatge va incloure múltiples visites institucionals i dos sopars amb grups diversos d'advocats i juristes. Així, degudament acompanyada per experts locals, la delegació de l'ICAB va poder veure de primera mà, en dates crucials per a la història del Regne Unit, les seus del Tribunal Suprem, el Parlament Britànic (House of Commons) i la Foreign and Commonwealth Office, totes elles institucions emblemàtiques en el sistema legal i polític britànic. Igualment, alguns membres de l'expedició van assistir a un judici penal per violació a l'Old Bailey, mentre

d'altres seguien una visita de mesures cautelars a una sala civil de la High Court of Justice.

La comitiva de l'ICAB va ser rebuda formalment a les magnífiques instal·lacions de la Law Society of England and Wales a Chancery Lane, col·legi professional d'inscripció obligatòria que agrupa els més de 160.000 sol·licitors que treballen a Anglaterra i Gales. En aquesta seu hi va haver una visita guiada per la històrica biblioteca i altres sales nobles, una presentació sobre les diverses activitats que la Institució desenvolupa en el terreny internacional i breus parlaments de benvinguda i agraïment realitzats, respectivament, per Coral Hill, expresidenta de la Westminster and Holborn Law Society, i per Christian Herrera en representació de la Degana de l'ICAB.

L'experiència ha estat valorada positivament pels setze companys que van formar l'expedició i tindrà una segona part quan s'organitzi en els propers mesos la visita d'advocats londinencs a la Ciutat Comtal. La Comissió de Relacions Internacionals celebra l'èxit d'aquesta iniciativa i ha programat la realització d'altres legal links

en destins europeus i transcontinentals del màxim interès per a fomentar la internacionalització de la nostra advocacia. Eugeni Gay Montalvo, fundador i primer president de la Federació de Col·legis d'Advocats d'Europa (FBE) va ser l'encarregat de clausurar el segon dia de Congrés amb un discurs que va recordar l'objectiu fundacional de l'FBE i l'especial importància de la Fundació en temps de canvis com els actuals.

Un dels participants d'aquest Legal Link a Londres, Pol Martín Gonzalez Mansilla ens ha fet arribar la seva opinió sobre l'acte: "Em va informar del Legal Link la sòcia d'un dels despatxos londinencs participant i m'ha agradat molt participar-hi. El Legal Link no només compleix la promesa d'ésser una experiència personal i professional de primer nivell a l'estranger, a més, et permet conèixer, en un context enriquidor, companys de Barcelona especialitzats en altres branques del dret amb els qui poder compartir inquietuds i col·laborar professionalment. Sense dubtar-ho m'agradaria participar en un altre futur Legal Link a un altre país.

UN PARADIGMA ÉTICO Y TECNOLÓGICO PARA EMPRESAS Y ORGANIZACIONES

Francisco Bonatti Bonet

Vicepresidente de la Sección de Compliance
del ICAB

Los pasados días 19 y 20 de septiembre, el Colegio organizó junto con la Asociación Española de Compliance- ASCOM, el I Congreso de Compliance de Barcelona y la Feria Europea de la Tecnología aplicada a Compliance.

Bajo el lema "Sin ética no hay futuro", el Congreso pretendía hacer visible la inseparable vinculación entre ética y Compliance y poner en primer plano la creciente importancia de la tecnología como herramienta de gestión de los sistemas de Compliance.

UN FORO DONDE ESCUCHAR A TODOS LOS PROTAGONISTAS DEL COMPLIANCE EN LAS ORGANIZACIONES

La cultura de una organización consiste en el conjunto de normas, valores, creencias y maneras de actuar que comparten sus integrantes. El Compliance es un proceso de transformación cultural de la organización que pretende convertir la ética en el motor de una gestión basada en la integridad de las conductas.

Era imprescindible organizar un Congreso que diera voz a todos los integrantes de la organización y para ello, reunimos en tres paneles a Empresarios, Trabajadores, Compliance Officers y Abogacía, que nos explicaron de primera mano cuáles son sus experiencias e inquietudes en esta materia.

EMPRESARIOS Y SINDICATOS

En el primero de los paneles, los representantes de las principales asociaciones empresariales de Cataluña (Foment del Treball y PIMEC) y de los sindicatos más representativos (CCOO y UGT) debatieron sobre el papel que desempeñan en la construcción interna del sistema de gestión de Compliance y especialmente en cómo están afrontando el aterrizaje forzoso de los modelos de

EL COMPLIANCE ES UN PROCESO DE TRANSFORMACIÓN CULTURAL DE LA ORGANIZACIÓN QUE PRETENDE CONVERTIR LA ÉTICA EN EL MOTOR DE LA GESTIÓN

autorregulación regulada en sus organizaciones. Coincidieron en reconocer que el Compliance es una fuerza de transformación cultural que ha venido para quedarse y que es fundamental para la sostenibilidad de las empresas. La implantación del Compliance por el legislador no ha tenido en cuenta las inquietudes de los operadores sociales y especialmente en las PYME hay que trabajarlo como una oportunidad.

Dado que ayuda al control de los mercados, la Administración debería valorar este esfuerzo en las empresas, especialmente en las PYME, mediante programas de ayuda. La responsabilidad y el cumplimiento debe ser en todas las interacciones y se debe tener una visión de ética empresarial: ver con quien contrato y de qué forma contrato, porque si solo miro el coste el Compliance, su valor intrínseco, queda diluido.

La negociación colectiva es un elemento fundamental para el Compliance para evitar colisiones con la norma. Cuando hablamos de Compliance a veces se olvidan de que en la legislación laboral ya existen mecanismos de este tipo y en algún momento tienen que casar.

El Estatuto de los Trabajadores habla de la función de los representantes de los trabajadores y dentro de estas obligaciones hay una parte importante que entra dentro de las labores de Compliance: prevención y detección. Compliance va más allá del penal, es un cambio cultural, que debe optimizar lo que ya tenemos en la empresa y que no se perciba como una imposición, sino que haya participación de los trabajadores.

LA NECESARIA REGULACIÓN DEL COMPLIANCE OFFICER

La mesa sobre el papel y la protección del Compliance Officer contó con la participación, entre otros, de la presidenta de ASCOM, Sylvia Enseñat y del vocal de su Junta Directiva y miembro de la sección de Compliance de ICAB, Alain Casanovas.

Para los ponentes, existe una necesidad de asegurar la independencia y autonomía de la función porque lo que se intenta conseguir con esta función es la prevención del riesgo y para ello es imprescindible que la figura del Compliance Officer esté regulada y protegida.

La regulación de la función de Compliance pasa por definir cuáles son sus funciones y dotarle de independencia, autoridad, recursos, acceso a la información, competencia y concreción en sus funciones. Un buen modelo lo encontramos en la Circular 1/2014 CNMV donde se entra en detalles de cómo conseguir su independencia y también podemos fijarnos en las directrices de la Autoridad Banca Europea. La independencia se regula con requisitos mínimos tenemos ejemplos que nos pueden asegurar esos mínimos.

La regulación debería encaminarse a algo laxo, el perfil del CO debe tener unas 'skills' básicas que deberían estar encajadas en alguna norma, pero si les pedimos muchos requisitos al final para las PYME será muy difícil cumplir estas obligaciones. Tenemos que buscar una norma de soporte que nos dote de recursos para velar por la función de Compliance, pero por otra parte la figura del CO puede desarro-

EL COMPLIANCE ES FUNDAMENTAL PARA LA SOSTENIBILIDAD DE LAS EMPRESAS

llarse desde fuera de la organización, conociendo la estructura, organigrama, estrategias de negocio... para que esta figura sea útil y la gente confíe en el CO y lo vea como un apoyo.

A la pregunta sobre Compliance Officer interno o externo, se concluyó que es una función interna con la

externalización de ciertas tareas por falta de recursos. Debe ser una función interna porque -aparte del marco regulatorio existente- es fundamental el conocimiento del negocio.

En este sentido, el modelo italiano es una singularidad en la escena internacional. Es un modelo que ha generado mala imagen porque se ha conseguido que el órgano de vigilancia sean abogados externos. En el resto de los países del mundo son plenamente conscientes que un abogado externo no conoce la gestión operativa real de la entidad, de modo que es necesario un Compliance Officer interno, sea o no sea abogado, pero que forme parte de la compañía.

LA ABOGACÍA ANTE EL NUEVO PARADIGMA DE LA AUTORREGULACIÓN REGULADA

El tercer panel cerraba el Congreso analizando el papel que espera a la abogacía en este nuevo paradigma. Entre los panelistas, voces tan autorizadas como Eugenia Navarro (ESADE) o Frederic Munné (diputado responsable de la comisión de prospectivas del ICAB) o Gloria Hernández (vocal de ASCOM) coincidieron en que los cambios de paradigma en el entorno han afectado al perfil de la Abogacía más en la última década que en casi toda su historia, que se necesitan más competencias y habilidades, y que las certificaciones profesionales están adquiriendo un peso importante como vemos en sectores

regulados, en figuras como el DPD o en Compliance con el certificado CESCO. La Abogacía del siglo XXI deberá aportar conocimientos no solo jurídicos, sino también de desarrollo y gestión del negocio. Del mismo modo, el jurista debe asumir que no puede trabajar solo y que el futuro pasa por la prestación de servicios desde equipos multidisciplinares y transversales en los que la abogacía tiene un gran campo de crecimiento y nuevas oportunidades. En este sentido, el Compliance es un ejemplo muy notable del nuevo paradigma profesional que se aparece ante la Abogacía.

LA ÉTICA ASEGURA ORGANIZACIONES MÁS SOSTENIBLES

La importancia de la ética estuvo presente a lo largo de todo el Congreso, pero hubo dos temas que se trataron muy especialmente: La conexión entre ética, buen gobierno y Compliance, y la importancia de proteger a denunciantes y alertadores.

El tratamiento y protección del denunciante o alertador que comunica a las autoridades o las propias organizaciones, se analizó tanto desde el aspecto normativo y judicial, con la opinión entre otros de José Ramón Navarro, presidente de la Audiencia Nacional o Miguel Ángel Gimeno, director de la oficina Anti Fraude de Catalunya, como desde el aspecto tecnológico, especialmente analizando el riesgo que tienen los canales de ser atacados o 'hackeados' y con ello desvelada la identidad de denunciante o denunciados. En ambos paneles se coincidía en que resulta imprescindible una labor de concienciación social de la importancia de la figura del denunciante o alertador para asegurar sociedades más éticas y transparentes.

LA FERIA DE LA TECNOLOGÍA APLICADA AL COMPLIANCE RESPONDE A UNA NECESIDAD DEL MERCADO HASTA AHORA NO SATISFECHA

Desde ASCOM se percibía hace ya tiempo entre sus asociados la necesidad de generar un punto de encuentro anual donde Compliance Officer y otros profesionales puedan conocer y comparar la importante y creciente oferta de servicios tecnológicos destinados a facilitar la gestión de los sistemas de Compliance. Esta inquietud fue bien acogida por nuestro Colegio, y la Feria de la Tecnología se hizo realidad como un evento paralelo y complementario al Congreso que contó con la colaboración de la Comisión de Transformación Digital para añadir a la feria un programa científico que analizó las cuestiones más novedosas y actuales relacionadas con la materia: ciberseguridad, Blockchain, Diligencia Debida y software de gestión de sistemas.

No solo pudimos contar con los principales proveedores del mercado, sino también con un amplio elenco de expertos que trataron en un completo programa científico sobre el presente y futuro de los retos tecnológicos en las funciones de Compliance.

Ética y tecnología, en suma, para un futuro con organizaciones muchos más sostenibles.

CRÒNICA DEL III CONGRÉS DE MEDIACIÓ DE L'ADVOCACIA

Comitè Científic III Congrés
Inma de Mur – Fiscal
Marta Méndez – Advocada
Manel Canyameres – Advocat
Ignacio Ripol – Advocat
Mercè Alaball – Advocada

Els passats dies 26 i 27 de setembre el Centre ADR ICAB i la Comissió d'Advocats i Advocades Mediadors i Mediadors de l'CAB va organitzar el III Congrés de la Mediació de l'Advocacia que sota el lema "Ens unim per impulsar i consolidar la Mediació" pivotava sobre els continguts de la futura Llei d'Impuls de la Mediació, i tenia dos objectius principals: el primer, la unió de tots els operadors jurídics en l'objectiu comú d'impuls, consolidació i incorporació de la Mediació en el nostre Ordenament Jurídic, i el segon, l'ampliació de l'àmbit d'aplicació de la Mediació a tots els àmbits i disciplines jurídiques.

Els objectius exposats es van intentar abordar des de la innovació amb un programa totalment diferent al de passades edicions, i des de la participació d'un ampli espectre de ponents que abastava des de les administracions públiques, passant per la judicatura internacional, la Fiscalia, l'advocacia... fins a experts mediadors de reconegut prestigi incloent diverses disciplines professionals com la d'administradors de finques, procuradors o notaris.

Alguns temes es van abordar com a taules de debat, d'altres com a sessions metodològiques i/o tallers pràctics o bé amb la innovadora fórmula de la deliberació "d'un jurat de persones amb o sense mediació".

PRIMERA TAULA, IMPULS DE LA MEDIACIÓ

La primera taula de debat va tractar l'Avantprojecte de Llei d'Impuls de la Mediació i va estar moderada per Isabel Viola, professora titular de dret civil de la Universitat de Barcelona i mediatora.

Hi va intervenir com a ponents, en primer lloc, Pascual Ortuño, magistrat de la Secció 12a de l'Audiència Provincial de Barcelona, en representació de la judicatura, qui va parlar com a expert que va participar en la redacció de la Directiva 2008/52/UE, de certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils i va valorar la situació actual sobre aquest procediment i el recorregut del text amb la dissolució de les Corts davant la convocatòria d'eleccions generals per al 10 de novembre.

Seguidament, José Amérigo, secretari general tècnic del Ministeri de Justícia, coneixedor del text de l'Avantprojecte, presentat al gener de 2019, va analitzar l'objectiu principal de la mediació obligatòria mitigada, amb una sessió informativa prèvia obligatòria a la interposició de la demanda en determinades matèries.

Marta Martínez, degana de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Tortosa i presidenta de la Comissió de Mediació i ADR del Consell de l'Advocacia Catalana (CICAC), com a representant de l'advocacia, es va ocupar de recordar que el CICAC ha presentat les esmenes al text, sol·licitant la intervenció lletrada en les actuacions relacionades amb la mediació, entre altres mesures, com la difusió d'aquest mecanisme també en l'advocacia. Marion Hohn, advocada, mediatora i presidenta de l'Associació de Professionals de la Mediació a Catalunya (ACDMA) va expressar la necessitat d'una bona campanya de màrqueting per donar a conèixer la mediació, ja que només així la ciutadania podrà recórrer a ella. Finalment, Inma de Mur, fiscal de Conformitats de la Fiscalia Provincial de Barcelona, va posar èmfasi en l'absència de regulació específica de la mediació en l'àmbit penal, a banda dels articles que la citen en l'Estatut de la Victima, principalment, i en el paper que hi té en la justícia restaurativa i reparadora.

Cal tenir present com també s'hi vol donar impuls des de la subcomissió de mediació de la Comissió de codificació de la Generalitat de Catalunya.

En finalitzar la primera taula de debat, van començar les sessions metodològiques programades.

LA PRIMERA SESSIÓ METODOLÒGICA VA ABORDAR LES NOVETATS EN JUSTÍCIA RESTAURATIVA

En aquesta sessió la ponent Imma de Mur, va fer constar que s'obre pas un nou model de justícia en l'Ordre Penal Espanyol, la justícia restaurativa. Diferent perquè la justícia retributiva s'ha centrat en el càstig: càstig a l'autor del delictes però també a la víctima a qui deixa de costat, al no considerar en el procés les seves emocions, ni el seu estat d'ànim –només importen els fets. Això comporta el fet que en moltes ocasions, la víctima tingui un sofriment extra, l'agonia de passar per aquest procés, la coneguda "victimització" secundària. A més, provoca que moltes vegades, fins i tot imposant-li una pena considerable a l'autor, la víctima no es trobi satisfeta.

La càrrega del procés és per a les víctimes: al coincidir en manifestar "el pitjor va venir després". Una de les eines de la justícia restaurativa és la Mediació. Igualment es va abordar el Servei de Conformitats de la Fiscalia Provincial de Barcelona; Des del Servei es pretén buscar una solució consensuada en aquells procediments judicials que es troben pendents d'enjudiciament.

La mediació com a eina intrajudicial i la conformitat estan estretament lligades. Han passat ja 10 anys des que la Fiscalia i l'ICAB van signar el Protocol de Conformitats.

La necessitat de regular la mediació com un altre pilar bàsic en l'Administració de Justícia s'observa cada dia. És fonamental pels fiscals contactar amb les víctimes i que el mal causat sigui reparat abans d'aconseguir un acord que permeti evitar la celebració del judici, això a fi d'atorgar l'oportuna protecció als seus interessos com imposa la Instrucció 2/2009 de la Fiscalia General de l'Estat.

Per a això, contacten amb la víctima, moltes vegades per telèfon –el servei el componen dos Fiscals i una funcionària- i gestionen uns 800 procediments a l'any, la qual cosa pot donar una idea de les dificultats que tenen per a la gestió. Cal destacar la satisfacció de les víctimes per rebre informació sobre el procediment i per coresponsabilitzar-se en l'adopció de decisions que afecten la seva resolució. Corresponsabilitat que s'observa també en els "victimaris": poden entendre que viure en comunitat és acceptar unes regles, entendre el que la societat espera d'ells, aconseguint reduir la reincidència.

L'experiència en el Servei posa en relleu la falta d'aquest espai segur –que ofereix la mediació- dirigit per professionals que puguin acompanyar a les víctimes que així ho desitgin en una trobada reparadora amb l'autor del delictes.

En aquesta línia, la ponent va finalitzar la seva sessió subratllant la necessitat de regular la mediació en relació al Dret Penal i superar la desconfiança que genera.

ENTRE NOSALTRES

LA SEGONA SESSIÓ METODOLÒGICA VA TRACTAR LA MEDIACIÓ ENTRE EMPRESES-

Les ponents Natàlia Flotes i Marta Méndez, van partir de la base en la seva exposició, que el conflicte és quelcom inherent a l'ésser humà, per tant, és natural que aquest estigui present dins del nostre dia a dia laboral.

Al llarg de la sessió vàrem compartir: motius pels quals cada cop més les empreses acudeixen als ADR; els beneficis que els ADR comporten a les organitzacions (estalvi de temps i de diners, increment de producció, preservació de les relacions...); la importància dels ADR en relació a les xarxes socials i la reputació empresarial, així com la metodologia que GIRA ha desenvolupat i que actualment aplica per actuar dins de l'àmbit de les empreses, tant a nivell organitzacional com a nivell comercial.

EN LA TERCERA SESSIÓ METODOLÒGICA ES VA EXPOSAR UNA SESSIÓ DE MEDIACIÓ EN L'ÀMBIT CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU

Les ponents Montse Purti i Manel Canyameres, van explicar que la recent experiència de la mediació en l'àmbit de contencions administratiu, s'emmarca dins el Pla Pilot de mediació, promogut pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, iniciat el gener del 2018, i on hi participen els dos ponents.

Els casos tractats i exposats, són per derivació judicial dels Tribunals Contenciosos-Administratius i, per tant, han transcorregut força anys des de l'origen del conflicte. A part d'aquesta circumstància, que dificulta la mediació, s'han evidenciat altres com la determinació de la representació de l'Administració o el principi de legalitat enfront a la lliure disposició per arribar a un acord. No obstant, són molts els avantatges, ajuda a corregir les asimetries Administració vs. administrat, a generar confiança en l'Administració, a donar eines per a una negociació col·laborativa on es generin múltiples opcions...

A manca de legislació específica, el Pla Pilot s'emmarca en l'art.77 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-Administrativa que permet assolir l'acord que posi fi a la controvèrsia en matèries susceptibles de transacció. Amb tot, la recent inter-

locutòria del TSJ de Galícia núm. 76/2109, de 8 de febrer, on s'homologa un acord de mediació sobre un complex cas d'urbanisme, dona llum a aquest nou camp de la mediació.

SEGONA TAULA DE DEBAT VA ABORDAR LA INTERESSANT DELIBERACIÓ 12 PERSONES AMB O SENSE MEDIACIÓ

Per primera vegada en el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, s'assumeix el repte sota el marc del Tercer Congrés de Mediació de l'ICAB, de dedicar tota una tarda a desenvolupar una dinàmica molt atrevida.

Aquest repte va ser materialitzar la idea de portar a judici a la Mediació mitjançant un format molt especial.

Seguint l'estructura d'una de les joies del cinema americà com va ser la pel·lícula '12 homes sense pietat', del director Sidney Lumet i del guionista Reginald Rose, vam aconseguir en el Tercer Congrés de Mediació de l'Advocacia de Barcelona recrear un jurat que va haver d'emetre un veredict sobre si s'ha de seguir utilitzant o no la Mediació com ADR.

Hem corregut el risc de fer alguna cosa que mai s'ha realitzat: enjudiciar la mediació amb pros i contres, mitjançant l'aplicació de l'estructura d'una joia del cinema clàssic americà que és '12 homes sense pietat' adaptant a un format debat.

S'ha estat fidel al ritme i relat de la pel·lícula, adaptat a la temàtica de la mediació, 12 persones del jurat tancats en una sala per donar un veredict al Jutge que els ha emplaçat. Estan decidits 11 (tots menys 1) a votar que no cal continuar utilitzant la Mediació, sols una persona no vota en contra, Raquel Alaustruey (que fa de Henry Fonda) perquè planteja tenir "un dubte raonable".

Com cal aconseguir la unanimitat pel veredict del Jutge es recreen 7 votacions buscant la unanimitat d'un Jurat que ha tingut de discutir sobre aspectes tan diversos en format 7 debats com:

- 1) Si això de la mediació ho portem fent alguns professionals tota la vida no fa falta ser mediador
- 2) És una pèrdua de temps i de diners
- 3) La seva eficàcia

- 4) *El protagonisme i empoderament del client*
- 5) *La confidencialitat*
- 6) *Falta de qualitat del mediador/a*
- 7) *Neutralitat/ Equidistància*

La conclusió és espectacular, com en la pel·lícula mateixa. La figura del membre del Jurat nº3, Raquel Alaustruey, que comença amb un dubte raonable, canvia la dinàmica de tot un jurat que està en contra de la Mediació per acabar decidint per unanimitat que la mediació ha de continuar amb el convenciment absolut després de 7 debats que hi ha més beneficis que inconvenients amb la seva aplicació.

En definitiva, la Mediació ha vingut per quedar-se i aquesta ha de trobar-se en el primer ordre de prelación de tot professional de la gestió de conflictes i per descomptat de l'Advocacia.

Al dia següent, i en l'àmbit de la segona Jornada del Congrés, la primera taula del dia va abordar la Mediació en Dret Comparat.

A la taula sobre experiències en Dret comparat sobre mediació obligatòria vam comptar amb la participació de Monica Velletti, magistrada i representant de GEMME Itàlia, Sara Menichetti, advocada i mediadora de GEMME Itàlia, magistrada representant de GEMME Itàlia, Melvina R. Mendez, mediadora i presidenta de CEMAJUR Internacional que ens van explicar l'experiència a Itàlia i a Països Sud-americans integrants de CEMAJUR.

Les membres de GEMME Itàlia ens van donar dades estadístiques en relació als casos que han participat en mediació de forma obligatòria des de la Llei publicada al 2015. La primera sessió és obligatòria amb participació de parts, lletrats amb el mediador. Les dades són molt positives. També van participar Mercè Caso Señal, magistrada degana dels Jutjats de Barcelona, Sara Pose, magistrada i coordinadora Provincial de Mediació del CGPJ, ambdues membres de GEMME Espanya. Totes dues van reivindicar la necessitat de deixar enrere les proves pilots a jutjats i tribunals i introduir la sessió informativa obligatòria.

A la taula també van tenir veu altres operadors jurídics com Juan Alberto Marin, notari i vicepresident del Col·legi de Notaris, Ricard Simó, procurador i Elisabeth Barnadas, advocada, mediadora, i membre de la Junta de Govern del Col·legi d'Administradors de Finques de Barcelona-Lleida.

Posteriorment, en finalitzar aquesta exitosa taula, els Congressistes es van dividir en quatre tallers pràctics de Mediació específica; tots van resultar de gran interès i molt amb moltes novetats. D'aquests tallers volem destacar:

El Taller en Mediació Sanitària, on els ponents Carles Garcia Roqueta i Mercè Alaball, van gaudir i van treballar amb els congressistes en un taller pràctic i vivencial en el qual, entre altres coses, van acordar la importància que té l'anàlisi i diagnòstic del conflicte així com el que existeixi una bona Formació i destacada sensibilització en la Gestió Alternativa de Conflictes (GAC), adaptada a les necessitats de cada organització, i la importància que té dissenyar sistemes de prevenció sobre aquest tema assessorant el Departament de Recursos Humans de cada organització. Un dels elements clau és disposar d'habilitats i eines per tenir una bona comunicació i tots van reconèixer la importància de tenir coneixements en una matèria com la de la salut en el moment de mediar.

En el taller de Mediació JAMS els ponents van explicar les millors pràctiques en mediació avaluativa. En primer lloc tracten de comprendre quins són els motius que, de vegades, fan fracassar les negociacions comercials, per després conèixer el valor que pot aportar un mediador per desbloquejar la disputa.

A través de les tècniques de mediació avaluativa es centren en casos d'èxit d'aquesta companyia líder mundial en serveis d'ADR i amb presència a Espanya a través de neutrals – JAMS International.

També van ser gaudir de moltíssim èxit els Tallers de Mediació "on-line" (ODR) i un en matèria absolutament vigent i delicada com és la Mediació en matèria de sostracció de menors.

Finalment i com a cloenda del Tercer Congrés, es va retre homenatge a un mediador pioner com és el company Josep Redorta, de reconegut prestigi i àmplia trajectòria en l'àmbit dels sistemes de resolució alternativa dels conflictes on la seva alta especialització ha generat metodologies pròpies.

En definitiva, vam gaudir i participar d'un Tercer Congrés de Mediació molt ric en idees, i amb debats molt profitosos per aplicar els objectius del Congrés, que conviden a treballar plegats en la mateixa direcció i finalitat, deixant un llistó ben alt per superar-nos en la propera edició.

L'ABOLICIÓ DE LA INCAPACITACIÓ I LA SEGURETAT DEL TRÀFIC JURÍDIC

L'autor d'aquest article realitza una il·lustrativa exposició del que implica el compliment de la Convenció de Nova York en aquesta matèria, i el que suposarà passar d'un model de substitució en la presa de decisions a un model de suport per prendre les decisions.

Josep Maria Valls Xufre
Col·legiat núm. 40.889

La Convenció de Nova York sobre els drets de les persones amb discapacitat es va aprovar el 13 de desembre de 2006 i està en vigor al nostre país des del 3 de maig de 2008.

El compliment d'aquesta norma legal implica l'abolició de la incapacitació com institució, perquè modifica radicalment la concepció de la persona amb discapacitat: no hi ha incapaços, hi ha persones que necessiten un suport. Es passa d'un model de substitució en la presa de decisions a un model de suport per prendre les decisions.

El legislador estatal ja ha presentat una proposta amb el "Anteproyecto de ley" (21 de septiembre de 2018).

El legislador català va iniciar el camí marcat per la Convenció, incorporant instruments per evitar la incapacitació judicial (el poder preventiu) o que permeten accedir a mesures judicials de suport, quan la incapacitació no és absolutament necessària (l'assistència) i a la comissió de què formo part estem preparant un projecte de llei de suports a l'exercici de la capacitat jurídica.

Es tracta de què la persona, amb majúscules i sense qualificatius, pugui prendre part activa a la vida social i al tràfic jurídic i sense estar condicionat per la qualificació d'incapaç

Els suports els podem dividir en suports formals i informals.

Els informals són els que es presten en el marc familiar i comunitari.

Aquests suports informals són els preferents, perquè són els que presten els pares als fills i al revés, els fills als pares o els germans i familiars en general i perquè no, també els amics.

L'actual "guarda de fet" (art. 225 CCCat) inclou situacions on hi ha un "suport informal", en forma d'acompanyament i consell, moltes vegades amb legitimació per actuar per compte de la persona.

S'hauria de conferir una legitimació especial 'ex lege' per a determinats tipus d'actes, com ara el cobrament de prestacions públiques o el seguiment de tractaments mèdics, en favor de familiars o persones properes, quan no hi ha previsió voluntària de la persona concernida.

Els formals són els que pressuposen el compliment d'una formalitat prèvia per establir l'abast i els termes de l'actuació de suport. Els suports formals són subsidiaris, en cas de què els suports informals de l'entorn de la persona no siguin suficients.

Els suports formals admeten diferents modalitats. Podem parlar d'acords de suports, en els que la persona concernida designa de forma expressa a alguna persona o institució per tal d'acompanyar-la en la presa de decisions, podent ser tan simple com el consell o tan complexa com la codecisió per determinats tipus d'actes.

En el futur que ens espera, el contracte de mandat i el poder preventiu, seran els instruments idonis per configurar els suports formals i el paper d'advocats, notaris i institucions. La de protecció esdevindrà essencial.

ELS SUPORTS ELS PODEM DIVIDIR ENTRE FORMALS I INFORMALS, I ES PODEN ESTABLIR DUES VIES PER A LA SEVA PUBLICITAT

Quan no es pugui acudir als suports anteriors o siguin exercits de forma que perjudiquin els interessos de la persona concernida, s'ha de mantenir la possibilitat d'instar els suports mitjançant un procediment específic amb la intervenció de l'autoritat judicial.

Com a jurista i com a notari, un dels temes que més em preocupen és la seguretat del

tràfic jurídic i, per tant, com es coordinaran els suports i la seguretat jurídica.

Actualment, una vegada declarada judicialment la incapacitat, es fa constar en el Registre civil i, si s'escau, en el Registre de la propietat, on el declarat incapaç tingui bens inscrits al seu nom. En el llibre d'incapacitats de cada Registre només consten les sentències que algú hagi promogut la seva comunicació.

Es pot donar el cas de què en un Registre de la propietat, consti que un titular està incapacitat i en el Registre del costat, no hi consti. Per estar ben segurs hauríem de demanar a tota persona que vol atorgar un acte dispositiu que ens exhibís el seu certificat de naixement, cosa impensable a la pràctica.

El sistema actual es prou imperfecte, però hem d'evitar que amb la nova regulació dels suports anem a pitjor. S'ha de millorar, hem d'aprofitar una oportunitat única, ja que tot l'Estat està obligat a reformar el sistema de protecció de les persones. Amb les noves tecnologies informàtiques seria convenient poder accedir en tot moment a la situació de suport formal de cada persona, és a dir, crec

convenient que els mandats de suport, els poders preventius i les resolucions judicials o administratives que configuren suports formals tinguin un Registre públic de fàcil accés per al coneixement general, a fi de protegir la seguretat del tràfic jurídic en aquesta nova etapa en la que es vol presentar el suport com una eina absolutament normal en la vida de persones amb discapacitats i la seva intervenció en el tràfic jurídic.

En aquest Registre s'hauria de poder accedir on line per part de tots els operadors jurídics, com actualment podem fer-ho amb el Registre de la propietat, el mercantil o el de concursats. Aquest darrer em serveix d'exemple perquè només ens informa de què una persona està en situació de concurs, sens dir res de l'abast, de l'administrador concursal, ni dels pactes amb els creditors. No és necessari perquè es tracta d'informar de què hi ha un problema, és com un semàfor en taronja, ens adverteix del perill.

Sabent que hi ha un concurs en procés, ja farem el necessari per esbrinar la resta. A més aquest Registre concursal és nacional, per a tot l'Estat i la majoria de notaris ja hi accedim per a comprovar la situació dels venedors.

En quant els suports i la seva publicitat podem pensar en dues vies:

Primera: un registre *ex novo*, específic per els suports, en el que pel nom i el número de Document Nacional d'Identitat de la persona, ens informi automàticament de l'existència de suport. Igual que el de Concursats, aquest registre hauria de ser d'àmbit estatal.

A més, també ens podríem trobar amb que la normativa per crear un registre d'àmbit català fos impugnada per l'Estat, com ho va ser la que creava el Registre de Voluntats Digitals, basant-se en què no es tracta d'un registre administratiu, sinó d'un registre jurídic de dret privat, pel que envaeix la competència estatal exclusiva en matèria d'ordenació dels registres i instruments públics (art. 149.1.8 Constitució espanyola).

Segona: aprofitar el Registre civil ja existent i establir que totes les mesures de suport s'han de fer constar en la inscripció de naixement i que, en quant aquest aspecte exclusiu, l'accés a aquesta informació sigui pública i automàtica pel sol fet de què els operadors jurídics amb la clau que es consideri convenient (número de col·legiat, DNI, clau personal, etc.) tinguem accés, encara que només sigui al fet concret de què la persona gaudeix d'uns suports que després ja ens cuidarem de conèixer concretament.

LA MOBILITAT URBANA, REPTES DE FUTUR I REALITAT PRESENT

L'autor descriu la normativa aplicable en aquesta matèria, partint de la base de la normativa aplicable en funció de les previsions constitucionals i de les competències transferides a les Comunitats Autònomes.

Alfons Perona
Col·legiat núm. 14.359

La ciutat és un espai de relació de les persones, però també les imatges de congestió i trànsit són situacions que alteren aquests conceptes de convivència. Però sens dubte aquests desplaçaments dins de les zones urbanes són un dels reptes més importants als que actualment ens enfrontem, aquesta mobilitat té el seu impacte en els nivells de contaminació ambiental que són un important risc per a la salut de la població. Aquestes situacions de risc ambiental estan obligant a adoptar mesures més o menys dràstiques que afecten directament a la manera de transport de milers de ciutadans.

Però no només els factors ambientals suposen un nou repte per a les ciutats, sinó que l'evolució dels modes de transport han condicionat l'estructura de les ciutats i en les últimes dècades l'automòbil ha permès una estructura més dispersa dels nuclis urbans. Aquest model de mobilitat que només es basa en l'automòbil privat està sent qüestionat.

La realitat de les nostres ciutats s'ha d'enfrontar a noves maneres de desplaçament, com l'aparició de les flotes de vehicles compartits que s'adapten a la nova cultura que sorgeix dins de la mobilitat urbana, així a hores d'ara

L'APLICACIÓ DE LES COMPETÈNCIES DE LA LLEI DE TRÀNSIT I SEGURETAT VIÀRIA ÉS LA QUE PERMET UNA REGULACIÓ DELS ASPECTES DE MOBILITAT PER MITJÀ DE LA FIGURA JURÍDICA DE L'ORDENANÇA MUNICIPAL

podem trobar serveis de cotxe compartit, de moto, de bicicletes i fins i tot de vehicles de mobilitat personal (VMP).

A més les noves tecnologies ens estan avançant novetats que transformaran el sector de la mobilitat urbana com la conducció autònoma i que són reptes de futur i realitats per les nostres ciutats i que els gestors municipals han de tenir previst i controlar el seu ús en els espais urbans.

Els aspectes jurídics vinculats a la nova mobilitat són un repte no només de les adminis-

LA REALITAT DE LES NOSTRES CIUTATS S'HA D'AFRONTAR A NOVES MANERES DE DESPLAÇAMENT, COM L'APARICIÓ DE LES FLOTES DE VEHICLES COMPARTITS QUE S'ADAPTEN A LA NOVA CULTURA QUE SORGEIX DINS DE LA MOBILITAT URBANA

umentarà que l'any 1978 la problemàtica del nostre país estava centrada en temes de transport i el trànsit de vehicles a motor. La nostra norma constitucional ha atorgat competències a les comunitats autònomes per regular el transport dins del seu territori i la mobilitat, en canvi les competències de trànsit han quedat per a l'Estat.

tracions que han de regular els espais públics i les activitats dins del seu municipi, sinó són reptes per a les empreses, moltes d'elles creadores de noves tecnologies adaptades a la mobilitat, que s'han d'adequar als sistemes de contractació administrativa, licitacions i autoritzacions municipals per poder mantenir els seus negocis davant les normes administratives que són molt variades i de vegades lentes d'execució, però que com no evolucionin arribaran tard als avenços tecnològics.

La mobilitat no té al nostre país una norma estatal i ni per descomptat apareix en la nostra Constitució cap referència al concepte de mobilitat, molt possiblement s'ar-

Si exceptuem Catalunya, que té una llei exclusiva que regula la mobilitat al seu territori, les comunitats que han regulat el transport intern en el seu territori han dedicat un apartat en les seves normes a la mobilitat, com un aspecte a regular i planificar.

La nostra constitució, que atorga les competències sobre el trànsit i la seguretat viària a l'Estat en el seu article 149.1.21 i que ha estat desenvolupat mitjançant la Llei 18/1989, de 25 de juliol, sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i el Reial Decret Legislatiu 339/1990, que ha estat objecte d'actualització mitjançant el Reial Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehicles a Motor i Seguretat vial, aquestes normes han atorgat competències als municipis en els aspectes del trànsit.

Però els municipis a més de les competències sobre el trànsit, tenen competències per la Llei de bases¹ que en el seu article 25 regula les competències pròpies de tot Ajuntament, que en el seu primer redactat de 1985, indica entre altres la competència en: "Ordenació del trànsit de vehicles i persones en les vies urbanes".

Posteriorment i per una modificació de la llei el 2013, canvia la redacció d'aquest apartat i s'estableix la competència en: "Trànsit, estacionament de vehicles i mobilitat. Transport col·lectiu urbà". És en aquesta modificació que s'introdueix el concepte de mobilitat com una competència pròpia dels ajuntaments.

Però és l'aplicació de les competències de la llei de trànsit i seguretat viària, la qual permet una regulació dels aspectes de mobilitat per mitjà de la figura jurídica de l'ordenança municipal. Les competències atribuïdes són la de regular, controlar i sancionar el tràfic, però s'ha de destacar la més recent competència de permetre als municipis la restricció de la circulació a determinats vehicles en vies urbanes per motius ambientals, aquí és on es sustenten les normatives municipals de restricció de certs tipus de vehicles més contaminants i que es relacionen amb la competència més clàssica de regulació dels usos de les vies urbanes. Aquesta regulació de l'espai públic és el gran repte de les ciutats i els gestors municipals.

És el moment de plantejar-se ara el model de ciutat i que aquest es traslladi a les seves normes reguladores com són les ordenances, ja que aquestes no són un trasllat de la normativa estatal de trànsit, sinó una adaptació i regulació de les normes de seguretat viària a les característiques del municipi i sobretot als nous reptes de l'ús de l'espai públic entre els nous i variats modes de mobilitat urbana. ¹

¹ Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local. BOE número 80, 3 abril 1985.

SOBRE LA NECESSÀRIA MILLORA DE L'ARTICLE 212-3 CCCAT.: EL DOCUMENT DE VOLUNTATS ANTICIPADES COM A GARANTIA DE COMPLIMENT DE PREVISIONS FUNERÀRIES

L'autor enumera les dificultats que envolten el moment d'afrontar les despeses mortuòries tot proposant una sèrie de millores i previsions efectives que permetin no dependre d'un tercer en aquests casos.

Esteve Grima Moral
Col·legiat núm. 31.774

I. PROBLEMÀTICA

Actualment a Espanya no podem preveure i deixar tancat (assegurança) el nostre funeral sense pagar la corresponent prima.

Ara no podem anar estalviant un "raconet" i que una persona que designem es gastin aquests diners quan morim en fer-nos un funeral com nosaltres li diguem sense dependre d'un tercer.

Aquestes solucions deriven de l'assegurança de decés i les seves variants, com la de "prima única".

Per una banda tenim l'assegurança de decés de sempre, per la que es paga mensualment una quantitat fixa o variable per tal que a la mort de la persona beneficiària l'asseguradora posi a disposició un determinat capital per cobrir tot o part de la despesa mortuòria.

D'altra banda, existeix l'assegurança de decés de prima única. Es paga la prima d'un sol cop. Una quantitat que no caldrà que parents o amics hagin de pagar de la seva butxaca quan arribi el moment, perquè ja l'hem deixat pagada.

Les empreses de serveis funeraris més importants disposen d'un servei similar a l'assegurança de prima única.

Les empreses de serveis funeraris més importants disposen d'un servei similar a l'assegurança de prima única.

Per tant, ens adonem que depenem sempre de contractar amb un tercer i haver pagat prèviament per tal de poder garantir el contingut del funeral.

El Dret ha de permetre que qualsevol persona expressi per anticipat la seva voluntat per cas de defunció, fefaentment, designant un representant i donant-li la capacitat per fer ús de determinat capital.

II. REDACTAT ACTUAL

Actualment no tenim una solució per això. El testament, com a document típic en el que el testador expressa la seva voluntat per quan ja hagi mort, no ens serveix en tant que el termini mínim per conèixer el seu contingut és de 15 dies. Un termini que topa amb els terminis normals entre la defunció i enterrament o incineració d'un difunt, que sol ser de tres dies.

Al Codi Civil de Catalunya tenim el Document de Voluntats Anticipades (DVA). El trobem regulat a l'article 212-3 CCCat., i entre altres coses, actualment permet fer previsions sobre la forma d'enterrament o incineració.

Per tant, el legislador ja va intuir el potencial d'aquesta institució pel moment en què l'atorgant ja hagi mort. Ara bé, aquesta intuïció és encara ambigua i necessita ser desenvolupada per respondre a les previsions que la ciutadania pot voler fer respecte de les seves exèquies.

EL DRET HA DE PERMETRE QUE LA PERSONA EXPRESSI PER ANTICIPAT LA SEVA VOLUNTAT PER DESIGNAR REPRESENTANT DONANT-LI LA CAPACITAT PER FER ÚS DE DETERMINAT CAPITAL

Sobre com podem anticipar el pagament de les exèquies, si acudim al Código Civil espanyol, l'article 1894.2 diu que les despeses funeràries són a càrrec dels obligats a aliments (que no sempre són hereus).

Obliga als prestadors d'aliments (parents) a fer un esforç per pagar el funeral, i que potser no caldria fer, perquè el difunt tenia diners, però no s'hi pot accedir encara. Perquè en el moment del funeral i enterrament/incineració encara no s'ha tingut accés ni al certificat d'últimes voluntats del finat.

D'altra banda podem trobar-nos que els familiars no tinguin diners malgrat sí hi hagi diners al compte del difunt. Moltes famílies fan esforços per pagar el funeral d'un parent precisament perquè encara no tenen accés als béns de l'herència. I és per això que les assegurances de decés de prima única serveixen: deixem el funeral pagat.

Una pràctica comuna, no regulada i fruit de la bona voluntat de les entitats bancàries, consisteix en comunicar al director de la oficina bancària on tenia els diners el difunt que aquesta persona ha mort i que atorgui autorització per gastar certa quantitat per fer front a les despeses funeràries. Aquesta pràctica és tolerada pel Banc d'Espanya (així ho esmenta en els resums anual de consultes).

III. PROPOSTA DE MILLORA

Per tant, perquè l'atorgant del DVA depengui únicament de la seva voluntat, recursos i representant, cal modificar la regulació del DVA.

La regulació del DVA hauria d'incloure:

A. Poder incloure explícitament qualsevol previsió relativa al moment en què l'atorgant del DVA ja és difunt segons la seva lliure voluntat: funeral, cerimònies, etc. Afegint el mot "sepeli".

B. La possibilitat de designar un (nou) representant del difunt per executar la voluntat de l'atorgant del DVA. És a dir, pot ser el mateix que per les previsions d'última malaltia, però permetrem que sigui una altra persona, si així es vol.

Sota el meu criteri, aquesta designa -tot i la defunció- tindria una semblança al contracte de mandat (que s'extingeix a la mort del manant) per "després de" i podria controlar-se l'activitat del mandatari pels hereus sota paràmetres similars als del mandatari ordinari: és a dir, control de diligència.

C. Facultar al representant per accedir als diners del difunt per fer front a les despeses mortuòries. O, fins i tot, a la possibilitat de liquidar algun bé per disposar de diners a l'efecte (per exemple, la venda d'accions o joies).

D. Aquesta proposta trobaria els seus mecanismes correctors i de control si el representant no compleix o no ho fa correctament al Codi Penal (art. 253 i 254), al Codi Civil de Catalunya (art. 465), o en les accions per danys que hereus i familiars puguin tenir contra el representant.

E. Permetre a les empreses funeràries i ens gestors de cementiris i crematoris accedir a la informació sobre previsions mortuòries del DVA contingudes al Registre de la Generalitat de Catalunya, precisament per facilitar la tasca del representant designat.

Aquestes empreses i ens públics podrien accedir únicament a les previsions mortuòries del document, atès que no els interessa i no han de tenir les previsions relatives a última malaltia.

IV. CONCLUSIONS

S'han proposat una sèrie de millores en el redactat de l'article 212-3 CCCat. de cara a aconseguir que qualsevol persona pugui realitzar previsions efectives i executables en relació al moment del sepeli sense dependre, si no ho vol, de tercers. \square

DEONTOLOGIA I INTRUSISME

NOVETATS EN LES OBLIGACIONS DEONTOLÒGIQUES AL NOU CODI DEONTOLÒGIC DE L'ADVOCACIA ESPANYOLA (CDAE).

El passat dia 8 de maig de 2019 va entrar en vigor el nou CDAE, aprovat pel Ple del Consejo General de la Abogacía Española (CGAE), de data 6 de març de 2019.

La norma introdueix, per la via generalment de l'ampliació i detall, novetats en quant a la regulació de les regles bàsiques i principis de l'actuació de l'advocacia a l'Estat Espanyol, no directament a Catalunya, que en desenvolupament de les competències en matèria de col.legis professionals, es regeix per la Normativa de l'Advocacia Catalana (NAC), però que mereix aquesta nota informativa, no només pel possible efecte supletori d'aspectes professionals no regulats a la NAC, que és residual, si no pel fet de què el CDAE és d'aplicació a les actuacions professionals dels professionals de l'advocacia col.legiats a Catalunya quan exerceixin fora de la Comunitat, i, per això, d'obligat coneixement, i pel fet de què es la Norma d'estudi i avaluació dels coneixements deontològics dels que es sotmeten a l'examen d'accés a la professió.

En aquest sentit cal esmentar, primer, que el CDAE passa dels anteriors 21 articles a 22, i que guanya en extensió, pel detall molt més exhaustiu de determinades normes, suprimint ja la referència a la "cuota litis"; la referència a la competència deslleial, el tractament de les incompatibilitats; tractant d'un nou concepte com es la lleialtat professional; introduint referències explícites a les noves tecnologies i a les societats professionals; i adaptant el llenguatge a la diversitat de gènere.

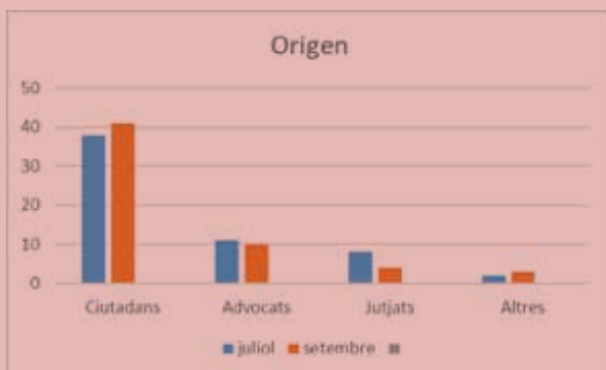
Entrant en el detall de les novetats més destacades, s'amplia i modifica l'article 5è, relatiu al secret professional i la confidencialitat dels tractes entre els professionals de l'advocacia,

adaptant la norma a la realitat existent, en quant a regular la possibilitat de relleu dels secret o la confidencialitat, motivada i després d'un expedient contradictori, per part de la Junta de Govern dels col.legis, malgrat s'introdueix un concepte més estricte de la confidencialitat, la possibilitat de l'exclusió expressa del caràcter confidencial per parts de les parts, i es mantingui la limitació al client de la dispensa del secret professional, matisos que poden tenir una interpretació diferent en matèria jurisdiccional, en fonamentar-se en un concepte jurídic indeterminat.

Per altra banda, s'adapta la regulació, a l'article 6è, sempre prudent, de la publicitat, o la captació de clients, a l'Estatut de la Víctima, encara que per mitjà d'un concepte, també, massa indeterminat, sense perjudici de la fixació del termini legal d'abstenció de l'oferta en 45 dies; introduint-se el concepte de publicitat encoberta, a la vegada, de difícil concreció pràctica, una regulació mínima de la publicitat de l'especialitat, establint uns requisits de formació i/o experiència, i diferents requisits sobre la publicitat dels professionals d'altres nacionalitats.

En matèria de competència deslleial, a l'article 7è s'ha eliminat el concepte, com a norma deontològica, encara que s'ha deixat una prohibició residual d'oferta de prestació de serveis gratuïts, quan realment no ho siguin, el que podria bé haver-se regulat dins del concepte ampli de la publicitat enganyosa.

En quant a la substitució de la defensa (vènia), a l'article 8è s'ha suprimit el termini pel de la substitució, relaxant els condicionants en favor del respecte al dret de defensa dels clients, però augmentant les obligacions formals davant els tribunals en el seu cas.

I, finalment, i en el marc de la limitació d'espai d'aquesta nota, s'ha de fer referència a l'augment sensible del detall de les obligacions bàsiques dels professionals de l'advocacia respecte els seus clients (dret d'informació, regulació econòmica, conflicte d'interessos, relacions amb el Col·legi, relacions entre els professionals de l'Advocacia), segons es veu als articles 9è a 12è.

ESTRANGERIA

L'OBTENCIÓ DE LA CITA PRÈVIA PELS TRÀMITS D'ESTRANGERIA EN L'OFICINA D'ESTRANGERIA I POLICIA NACIONAL

La dificultat per obtenir cita prèvia ha incrementat el nombre de consultes rebudes per la Comissió d'Estrangeria de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona sobre aquesta matèria, i s'ha estès la informació errònia de què es pot obtenir-la a través de l'ICAB. La Comissió d'Estrangeria de l'ICAB no disposa d'un servei de concessió de cites pels tràmits d'estrangeria que són competència tant de l'Oficina d'Estrangeria com de la Policia Nacional.

Des de l'1 d'octubre de 2018 la petició de cita prèvia a l'Oficina d'Estrangeria de Barcelona es pot fer a través del Registre Electrònic Comú pels següents tràmits: autorització de residència per circumstàncies excepcionals; reagrupament familiar; autorització de residència per a menors, fills de residents legals; autorització de residència independent de familiars reagrupats, i obtenció de la targeta inicial de residència de familiar de ciutadà de la Unió. Aquest sistema de petició de cita funciona en paral·lel amb el de la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

El sistema de petició de cites a través del Registre Electrònic Comú requereix disposar de certificat electrònic i complir les condicions requerides per l'Oficina d'Estrangeria de Barcelona en dues notes informatives. Aquestes notes informatives les trobareu publicades en la secció de notícies de la Comissió d'Estrangeria, en el web col·legial. Són:

- La nota informativa – Nou sistema de petició de cita prèvia (28-09-2018)

ACCIONS DEL SERVEI	JULIOL	AGOST	SETEMBRE	3 TRI.
Comunicar situació tràfic de persones	0	0	0	0
Contactar amb consolat	0	0	0	0
Contactar amb el lletrat	1	1	13	15
Gestionar petició <u>justícia gratuïta</u>	20	7	13	40
Orientació jurídica	65	82	20	167
Tramitació petició d'asil	0	0	0	0
TOTAL MENSUAL	86	90	46	222

- Nota esclareidora en relació amb el procediment de petició de cita prèvia a través del REC, establert mitjançant Nota informativa 1/2018, de 28 de setembre. (28-11-2018)

La petició de la cita prèvia pels tràmits d'estrangeria davant la Policia Nacional cal fer-la en la seu electrònica de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

La Comissió d'Estrangeria ha instat en nombroses ocasions a l'Oficina d'Estrangeria i a la Policia Nacional perquè garanteixin un flux continuat i suficient de cites prèvies per permetre la tramitació normal de les sol·licituds d'estrangeria. Cal recordar que la queixa presentada al Defensor del Poble en 2015 per la falta de cites prèvies va originar la intervenció d'aquesta Institució per requerir a les Administracions implicades l'adopció de les mesures necessàries per garantir l'obtenció de cita prèvia. Aquesta queixa s'ha anat ampliant en el decurs del temps, continuant a l'actualitat oberta atès que la situació dista d'estar normalitzada.

SERVEI D'ORIENTACIÓ JURÍDICA-SERVEI DE TRAMITACIÓ DE JUSTÍCIA GRATUÏTA-TORN D'OFICI I ASSISTÈNCIA AL DETINGUT

12 de Juliol de 2019: Dia de la Justícia Gratuïta

El dia 12 de Juliol es va commemorar el dia de la Justícia Gratuïta, prenent amb això donar el reconeixement i la difusió social que tal dret es mereix. Estem davant la consolidació del Dret a que tot ciutadà tingui accés a la Justícia, independentment de la seva situació econòmica. Els drets atorgats als ciutadans pels articles 24 i 25 de la Constitució, són corol·lari evident de la concepció social o assistencial de l'estat democràtic de dret.

És per tant essencial tenir en compte que no estem davant d'una acció solidària que quedi a l'albor de determinades persones o associacions, sinó que estem parlant de la realització d'un dret.

L'accés a la justícia no és només un dret fonamental recollit a la Constitució Espanyola, també es troba incorporat en el Conveni Europeu dels Drets Humans. D'aquesta manera, són els Estats i els governs els qui tenen la responsabilitat de garantir i finançar el sistema d'assistència gratuïta que permeti als més desfavorits tenir accés a la justícia. Al nostre país aquesta tasca recau sobre el Col·legis de l'Advocacia, que assumeixen l'organització, el desenvolupament, el seguiment i el control d'aquest servei.

L'ICAB compta amb la col·laboració d'una empresa externa que mesura periòdicament el grau de satisfacció que tenen els ciutadans respecte a aquest servei, sent el resultat francament elevat, entorn d'un 9,1 sobre 10 en les següents variables: rapidesa en el nomenament d'advocat, facilitats amb tramitació de la justícia gratuïta, coneixements i capacitat dels lletrats, atenció personal i tracte rebut, i satisfacció de les instal·lacions en els despatxos dels advocats/as.

Assenyalar que el servei de justícia gratuïta atén assumptes en totes les jurisdiccions i per tant pot considerar-se un fidel reflex de la realitat social: així assessorem persones que encara es troben immerses a la crisi econòmica i que segueixen sense poder reposar-se (concurso de persones físiques, de segona oportunitat), defensem a aquells ciutadans que són part en procediments de desnonament respecte al seu habitatge habitual i representem a aquelles persones majors que lamentablement sofreixen el maltractament de terceres persones o fins i tot de membres de la seva pròpia unitat familiar per posar alguns exemples.

El Torn d'ofici assumeix l'assistència jurídica de la major part de les persones detingudes, així dels últims 54.098 avisos de detencions només 4.400 han estat per a un advocat particular, de manera

que en aquest àmbit el torn d'ofici representa prop del 92% de l'assistència lletrada. A més, l'advocacia d'ofici s'ha configurat com una punta de llança en els assumptes d'estrangeria atès que també és absolutament fonamental protegir a aquelles persones que per la seva condició d'estranger no coneixen el nostre sistema jurídic i per tant no poden fer valer els seus drets legítims.

Des del Col·legi de l'Advocacia treballem per a la realització de tots els drets: Especialment reivindiquem una atenció integral als MENAS des de el primer moment de la seva detecció, de manera que aquests puguin comptar amb l'assistència lletrada necessària a fi de facilitar el seu acolliment a la nostra societat. "I és que som un país que legalitza molt però que integra poc".

Això és especialment important, considerant que es tracta de nens pròxims a complir la majoria d'edat, per tant tenim com a màxim un marge d'un any per a intentar crear-los un entorn d'acolliment: ensenyar-los un idioma, instruir-los en un ofici... fer-los sentir part de la nostra comunitat, al cap i a la fi.

Assenyalar també la greu problemàtica que presenta la violència de gènere. Des de l'ICAB demanem a les Institucions i als Tribunals de Justícia la realització del dret amb criteris de gènere i és que en aquest problema social estem tots involucrats. El Col·legi pretén que les víctimes puguin ser assistides per un advocat o advocada en el moment de realitzar la seva primera declaració.

A més, proporcionem una formació continuada als nostres lletrats i lletrades en aquesta matèria amb la finalitat que aquests puguin adquirir les habilitats necessàries per a poder gestionar un cas d'aquesta magnitud: així es fa especial èmfasi en la importància de la primera reunió, en l'escolta activa, a tenir una actitud compressiva, a evitar preguntes que puguin generar desconfiança, a respectar els temps, a transmetre seguretat etc.

DADES

Aquest trimestre destaquem l'evolució de les designes del Torn de menors no acompanyats, on s'observa que durant l'any 2019 s'ha produït una certa estabilització i reducció del nombre de designacions realitzades:

El torn de Menors No Acompanyats es va crear el dia 1 de juliol de 2012, i a data 30/09/2019 hi havia un total de 86 lletrats i lletrades inscrits.

El nombre de designacions realitzades va experimentar un important increment entre l'any 2016 i l'any 2018, tot i que durant l'any 2019 es detecta una lleugera reducció en el nombre de designacions realitzades:

	Designes MENA	Variació respecte any anterior	
2012 (a partir juliol)	100	-	
2013	227	22,00%	* (respecte mateix període any anterior)
2014	238	4,85%	
2015	230	-3,36%	
2016	463	101,30%	
2017	1114	140,60%	
2018	1608	44,34%	
2019 (fins 30 de setembre)	1094	-8,76%	* (respecte mateix període any anterior)

Respecte al total de designes realitzades, en un 49,82% hi ha almenys una actuació administrativa i/o judicial justificada, i en un 50,18% no hi ha cap actuació justificada per part del lletrat/da.

HONORARIS

Informes emesos: 230
 Minutades aprovades: 55,65%
 Minutades reduïdes: 44,35%

EL LÍMIT DEL TERÇ DE LA QUANTIA DEL PROCEDIMENT EN LES COSTES

Una qüestió que es planteja sovint en relació a la condemna en costes i en concret, sobre l'aplicació del límit del terç de la quantia del procediment que estableix l'article 394.3 de la LEC, és fins a on arriba aquesta limitació de l'import de les costes a les quals esta obligat el condemnat. Els dubtes es refereixen a dues qüestions fonamentalment: com s'hauria d'aplicar aquesta limitació en els casos que hi hagi una pluralitat de litigants afavorits per la condemna en costes i si la limitació afecta o es refereix a un procediment judicial complert amb totes les seves instàncies o pel contrari, si la limitació operaria en cadascuna de les instàncies i en especial, sobre les costes de l'apel·lació.

La primera de les qüestions sembla prou clara i es desprèn clarament del mateix article 394.3 de la LEC a l'establir que "(el condemnat) només estarà obligat a pagar, de la part que correspongui als advocats i altres professionals que no estiguin subjectes a tarifa o aranzel, una quantitat total que no excedeixi de la tercera part de la quantia del procés, per cada un dels litigants que hagin obtingut tal pronunciament". Per tant, si són varis els litigants afavorits en costes que compareixen amb diferent direcció lletrada i representació processal, cadascun d'ells haurà d'aplicar la limitació del terç de la quantia del procediment o bé, fer-ho el Lletat de l'Administració de Justícia en tràmit de taxació de costes, però sense tenir en compte les altres minuts que puguin incloure en la taxació de costes els altres professionals intervinents en defensa d'altres litigants igualment afavorit en costes, amb la qual cosa el condemnat podria pagar una quantitat que estigués per sobre d'aquest límit processal. Qüestió diferent seria el supòsit en el qual compareixen diversos litigants amb, per exemple, la mateixa defensa o el supòsit en el qual son varis els litigants afavorits en costes. Així, per exemple, la Sentència de 14 de febrer de 2008 de l'Audiència Provincial de Pontevedra: "...la norma es clara cuando por un lado hace referencia al litigante vencido, al condenado en costas y, por otro, al litigan-

te que ha obtenido el pronunciamiento, es decir, al litigante vencedor de las costas que es el que en realidad obtiene algo a su favor, no el condenado en costas"; En cambio, añade: "si son varios vencedores en costas de forma que cada uno de ellos pueden reclamar hasta ese límite aun cuando los condenados a su pago puedan sufrir sobre ello un exceso del límite, pero sin que se produzca enriquecimiento en la parte vencedora, la cual tiene derecho a resarcirse de tales gastos, pero hasta el límite legalmente establecido."

Quan a l'aplicació del límit del terç de la quantia del procediment a altres instàncies diferents de la primera i tenint en compte que el títol de l'article 394.3 de la LEC és precisament el de "condemna en costes en la primera instància", la Jurisprudència es pronuncia majoritàriament en sentit positiu per raó de la finalitzat i esperit de la norma que és el d'evitar abusos i una excessiva onerositat per al condemnat en costes. Per tant, es produeix una extensió dels efectes de la limitació del terç establert per l'article 394.3 de la LEC a les possibles costes que pugui haver-hi en segona instància malgrat que cap precepte ho estableixi expressament. En canvi, el que no es donaria seria un còmput global de totes les costes taxades en totes les instàncies a efectes d'aplicació del límit, atès que operaria per instàncies.

En aquest sentit es pronuncia, per exemple, la Sentència de 9 de maig de 2005 de l'Audiència Provincial de València: "Y al respecto consideramos que la reducción recogida en el art. 394.3, primer párrafo es aplicable a todo tipo de procesos e instancias no expresamente excluidos y por tanto tambien a la costas de esta apelación. Y así cuando en apelación se imponen las costas al litigante cuyo recurso ha sido desestimado, aplicamos el art. 398.1 que dice "Cuando sean desestimadas todas las pretensiones de un recurso de apelación extraordinario por infracción procesal o casación, se aplicará, en cuanto a las costas del recurso, lo dispuesto en el artículo 394. El precepto nos remite al art. 394 en su integridad, sin hacer exclusión alguna, por lo que lógicamente será de aplicación tambien el límite previsto en el art. 394.3"

EDICIÓ 2019-2020

Converteix-te en advocada

Converteix-te en advocat

POSTGRAU ICAB EN PRÀCTICA JURÍDICA

- D'OCTUBRE 2019 A JUNY 2020
- DE 18 A 20.30H.
- INFORMA'T A WWW.ICAB.CAT
O ESCOLA@ICAB.CAT

Aquest postgrau incorpora matèries en perspectiva de gènere d'acord amb el pla d'igualtat de l'ICAB.

D'UN COP D'ULL

JAVIER SOLANA, A LA V EDICIÓ DELS ESMORZARS SOLIDARIS

La cinquena edició dels esmorzars solidaris de l'ICAB va comptar amb la participació com a convidat de Javier Solana, ex secretari general de la OTAN i actual president de l'ESADE Center for Global Economy and Geopolitics, que va parlar del 'món en evolució: reptes polítics, econòmics i socials'.

CONVENI ICAB-CONSELL AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

La degana del Col·legi, M.^o Eugènia Gay i el president del CAC, Roger Loppacher, van signar el passat 28 d'octubre un protocol de col·laboració per impulsar i promoure els drets de la ciutadania en l'era digital i la protecció, especialment dels menors d'edat, en aquest àmbit. L'acte va comptar amb la presència del diputat de la Junta de Govern responsable de la Comissió de Transformació Digital, Rodolfo Tesone.

XXI JORNADES DELS SERVEIS D'ORIENTACIÓ I ASSISTÈNCIA JURÍDICA PENITENCIÀRIA A L'ICAB

L'ICAB va acollir els dies 7 i 8 de novembre, les XXI Jornades dels Serveis d'Orientació i Assistència Jurídica Penitenciària (SOAPJP), que van ser organitzades conjuntament pel Consejo General de la Abogacía Española (CGAE) i la Comissió de Dret Penitenciari de l'ICAB, amb l'objectiu d'analitzar els 40 anys de la Llei Orgànica General Penitenciària (LOPG), entre d'altres temes. A la foto inaugural, d'esquerra a dreta: Carmen Valenzuela, diputada responsable de la Comissió de Dret Penitenciari de l'ICAB; Manel Albiac, president del Consell de l'Advocacia Catalana; Jesús Sánchez, secretari de la Junta de Govern del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona; Blanca Ramos, presidenta de la Subcomissió de Dret Penitenciari del Consejo General de la Abogacía Española i degana del Col·legi d'Advocats de Pamplona; Albert Batlle, tinent d'alcalde de Seguretat Ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona; i Amand Calderó Montfort, secretari de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la víctima del departament de Justícia de Generalitat.

II CONGRÉS D'ACTUALITAT MERCANTIL

Els dies 24 i 25 d'octubre es va celebrar el II Congrés d'Actualitat Mercantil organitzat per la Secció de Dret Mercantil del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i el Grup de Recerca Consolidat en Dret Mercantil amb l'objectiu d'analitzar les novetats sobre els contractes i conflictes financers societaris. Foto inaugural del congrés, d'esquerra a dreta: Daniel Vázquez, catedràtic de dret mercantil de la Universitat de Barcelona (UB) i director del grup de recerca; Yvonne Pavia, diputada de la Junta de Govern l'ICAB i Lluís Esquerra, advocat i president de la Secció de dret mercantil de l'ICAB.

D'UN COP D'ULL

PRESENTACIÓ A L'ICAB DE L'OBRA 'LA ABOGACÍA DE BARCELONA. 200 AÑOS DE SU HISTORIA' D' EUGENI GAY

Emotiva presentació al Col·legi de l'Advocacia de l'obra: 'La Abogacía de Barcelona. 200 años de su historia' d' Eugeni Gay, degà emèrit de la Corporació. L'acte, va ser presentat per Mre Eugènia Gay, degana de l'ICAB, Josep J. Pintó Ruiz, degà emèrit d'aquesta corporació, Josep D. Guàrdia i Canela, ex president de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, Javier Moscoso del Prado Muñoz, president del Consell Editorial de Thomson Reuters-Aranzadi i d'Adolfo Díaz-Ambroña Moreno, secretari General de 'Santander España'. Aquesta és una obra dedicada, fonamentalment, als juristes catalans que han merescut reconeixement públic, com personalitats que han influït, atesos els seus coneixements i aportacions, en la vida professional, política, cultural i social de Barcelona, Catalunya i Espanya. Repassa la vida de Col·legi, des de finals de segle XVIII fins a finals de segle XX.

TROBADA INSTITUCIONAL ENTRE LES JUNTES DE GOVERN DE L'ICAB I LUCENA

Trobada institucional entre la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Lucena i la Junta de Govern de l'ICAB. En el marc d'aquesta visita, celebrada el passat 31 d'octubre, el degà del Col·legi d'Advocats de Lucena, Diego Chacón, va lliurar a la degana el guardó que l'acredita com a 'Madrina de Honor' de l'acte d'Imposició de Togues als nous advocats i advocades de Lucena que se celebrarà el proper 21 de desembre.

L'ICAB ANALITZA L'IMPOST SOBRE EL PATRIMONI EN EL MARC DE LA II JORNADA DE DRET TRIBUTARI

La Secció de Dret Fiscal i Financer del Col·legi va organitzar la II Jornada de Dret Tributari que va servir per analitzar el present i el futur de l'impost sobre el Patrimoni. La Jornada va ser inaugurada per la diputada de la Junta de Govern de l'ICAB Susana Ferrer, juntament amb Albert Folguera, advocat i president de la Secció de Dret Fiscal i Financer del Col·legi.

PRESENTADA LA CARTA #BARCELONADIGITALRIGHTS DINS EL BARCELONA CIBERSECURITY CONGRESS

El diputat de la Junta de Govern responsable de la Comissió de Transformació Digital del Col·legi, Rodolfo Tesone, va presentar en el marc del debat sobre drets digitals celebrat dins el Barcelona Cybersecurity City la 'Carta de Barcelona pels drets de la ciutadania en l'era digital', iniciativa impulsada per l'ICAB i en la qual han col·laborat nombrosos 'project partners' de tots els sectors de la societat civil espanyola i internacional.

D'UN COP D'ULL

IV TALLER PRÀCTIC DE SEGONA OPORTUNITAT

El IV 'Taller Pràctic sobre la Llei de Segona Oportunitat, celebrat el passat 8 de novembre, va comptar amb la participació com a ponents d'Octavi Gracia, mediador Concursal i administrador concursal i de Miguel Ángel Salazar, economista i auditor de comptes. A través d'aquesta activitat formativa, organitzada per la Comissió de Cultura sota l'impuls del secretari del Col·legi, Jesús Sánchez, i de la diputada de la Junta Yvonne Pavía, es vol donar a conèixer el mecanisme de la segona oportunitat.

VISITA INSTIUCIONAL A L'ICAB D'UNA DELEGACIÓ XINESA D'ADVOCATS I ADVOCADES

El passat 7 de novembre l'ICAB va rebre la visita institucional del president del Tribunal Suprem de la Xina, Hu Shihao, i d'una delegació Xinesa. A més de conèixer la seu del Col·legi van anar a les dependències del Centre ADR, de manera que aquesta trobada institucional va ser una excel·lent ocasió per intercanviar coneixements, fomentar els sistemes Alternatius de Resolució de Conflictos ADR i fer networking.

TAULA DE TREBALL SOBRE LA TRANSVERSALITAT EN L'ACOLLIMENT DELS MENORS NO ACOMPANYATS EN MOVIMENT

El passat 28 d'octubre i dins el marc de la col·laboració entre institucions, es va celebrar, sota la presidència de la diputada del Torn d'Ofici de l'ICAB, Carmen Valenzuela, la taula de treball sobre la transversalitat en l'acolliment dels menors no acompanyats en moviment. A més, de l'ICAB, en aquesta reunió hi van participar representants de la DGAIA, de l'Institut de Medicina Legal, de la Judicatura, del Departament de Justícia i Direcció General d'Assumptes Contenciosos de la Generalitat de Catalunya.

CONFERÈNCIA SÈNIORS

La Comissió d'Advocats sèniors de l'ICAB va inaugurar el tercer trimestre de l'any amb una conferència sobre les últimes novetats en matèria de plusvàlua, que va tenir com a ponent a l'advocat Ramón Contijoch.

REVISTES

INFORMÁTICA Y DERECHO:
REVISTA IBEROAMERICANA DE
DERECHO INFORMÁTICO, 2ª
ÉPOCA [EN LÍNIA]
Editor: Salamanca: Ratio Legis,
ISSN: 2530-4496
Periodicitat: Semestral
1r. fasc: Número 1 (2016)
 Accés lliure Biblioteca Digital

IUDICIUM: REVISTA DE DERECHO
PROCESSAL [EN LÍNIA]
Editor: Salamanca: Asociación
IberUsal: Grupo de Investigación
IUDICIUM de Derecho Procesal:
Ratio Legis
ISSN: 2530-5158
Periodicitat: Semestral
1r. fasc: Número 1, Diciembre 2016
 Accés lliure Biblioteca Digital

DESTAQUEM

“Residencia fiscal: problemática y cuestiones actuales” [en línia],
En: Documentos de trabajo.
Instituto de Estudios Fiscales,
2019, n. 6, 259 p.
 Accés lliure Biblioteca Digital

“Protección de datos. La privacidad al servicio de la ciudadanía” [en línia],
En: El Consultor de los ayuntamientos y de los juzgados,
2019, n. extraord. 3, 200 p.
 Accessible només des de la SM Biblioteca

“Especial Coordinación de la Parentalidad”,
En: Revista de mediación,
vol. 12, 2019, n. 1
 Accés lliure Biblioteca Digital

MONOGRAFIES

DRET ADMINISTRATIU

ANAUT-BRAVO, SAGRARIO
(COORD.), CARBONERO-
MUÑOZ, DOMINGO, LOPES
DOS SANTOS, CRISTINA
El sistema de servicios sociales
en España. Cizur Menor
(Navarra): Aranzadi Thomson
Reuters, 2019. [351.84(46)Ana]

CAMPOS ACUÑA,
Mª CONCEPCIÓN
Aplicación práctica del
compliance en la contratación
pública. Cizur Menor (Navarra):
Aranzadi Thomson Reuters,
2019. [657(46):351.712Cam]

DOMINGO ZABALLOS,
MANUEL J.
Secretarios, interventores y
tesoreros de administración
local: su régimen jurídico
tras el RD 128-2018, de 16 de
marzo. Cizur Menor (Navarra):
Aranzadi Thomson Reuters, 2019.
[331.113.7(46):35.08Dom]

FONSECA FERRANDIS,
FERNANDO
Implicaciones jurídico-
administrativas de la
donación a corazón parado; a
propósito del Protocolo tipo
III de Maastricht. Cizur Menor
(Navarra): Aranzadi Thomson
Reuters, 2019.
[351.77(46):340.614Fon]

DRET CIVIL

BERNAD MAINAR, RAFAEL
La Relación jurídica obligatoria,

columna vertebral del derecho
patrimonial. Cizur Menor
(Navarra): Aranzadi Thomson
Reuters, 2019. [347.4(46)Ber]

CARRASCO PERERA, ÁNGEL,
FONTES MIGALLÓN, INÉS
Construyendo contratos:
estrategias para la praxis
negocial.
Cizur Menor (Navarra): Aranzadi
Thomson Reuters, 2019.
[347.44(46)Car]

GARCÍA GARCÍA, JUAN
ANTONIO
Destino y uso de los bienes
inmuebles: régimen sustantivo
y registral.
Cizur Menor (Navarra): Aranzadi
Thomson Reuters, 2019.
[347.235(46)Gar]

GARCÍA SAURA, PILAR JUANA
Viviendas de uso turístico y
plataformas colaborativas
en España. Aproximación
al régimen jurídico:
estudio comparado
desde la perspectiva
de la sostenibilidad.
Madrid: Dykinson, 2019.
[347.453.3(46):338.48Gar]

Guía práctica de
arrendamientos urbanos.
Cizur Menor (Navarra):
Aranzadi Thomson Reuters,
2019. [347.453.3(46)(036)Gui]

LORA-TAMAYO RODRÍGUEZ,
ISIDORO
Memento experto Francis
Lefebvre: casos prácticos
obligaciones y contratos:
(adaptados al programa
de Notarías y Registros).
Madrid: Francis Lefebvre, 2019.
[347.4(46)(076)Lor]

MARTÍN MOLINA,
ALEJANDRO ANDRÉS
Los efectos derivados de las
rupturas de las parejas de
hecho.
Las Rozas (Madrid):
Wolters Kluwer, 2019.
[347.628(46)Mar]

Memento práctico Francis
Lefebvre: arrendamiento
de Inmuebles: civil, fiscal,
procesal: 2019-2020.
Madrid: Francis Lefebvre-
El Derecho, 2019. [PRA]

PUJOL CAPILLA, PURIFICACIÓN
(COORD.); CASTAÑO AGUIRRE,
AMAIA, FERNÁNDEZ DE VERA
RUIZ, GEMA, HERMOSO DE
MENA, NATALIA (AUTS.)
[I 11 MÉS]
Test de la especialidad civil
para la prueba de acceso a la
abogacía.
Madrid: Wolters Kluwer
España: La Ley, 2019.
[PRA-347.965(46)Tes]

ROCA TRÍAS, ENCARNACIÓN
(COORD.)
Memento experto Francis
Lefebvre: crisis matrimoniales.
4ª ed. Madrid: Francis
Lefebvre, 2019. [347.627(46)Mem]

VILLÓ TRAVÉ, CRISTINA (DIR.);
BOSCH CAPDEVILA, ESTEVE,
GALICIA AIZPURUA, GORKA,
GIMÉNEZ COSTA, ANA (AUTS.)
[I 8 MÉS]
Retos y oportunidades del
derecho de sucesiones.
Cizur Menor (Navarra):
Aranzadi Thomson Reuters,
2019. [347.65(46)Ret]

 Recurs electrònic eBook Biblioteca Digital

Per a més informació consulteu el Catàleg de la Biblioteca

DRET CONSTITUCIONAL

BAYOD LÓPEZ,
CARMEN (DIR.)

La Constitución Española y los derechos civiles españoles cuarenta años después: su evolución a través de las sentencias del Tribunal Constitucional.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2019.
[342.4(46)“1978”Con]

BORRÀS PENTINAT, SUSANA
Defensa y resistencia: las personas defensoras de los derechos humanos ambientales.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019.
[DH-342.7:351.777.6Bor]

Guía práctica sobre Protección de Datos: ámbito sanitario.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019.
[342.738(46):351.77Gui]

LOPEZ-FEAL RAMIL, RAFAEL
Conflictos humanos y estrategias: el diálogo y la mediación como estrategias en conflictos identitarios.

[Albacete]: UNO Editorial, 2019.
[347.4(46):304Lop]

NIETO CAROL, UBALDO
Constitución económica de 1978.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2019.
[342.4(46)“1978”Nie]

RECIO GAYO, MIGUEL
El ejercicio de los derechos de protección de datos y su aplicación práctica.

Madrid: Wolkers Kluwer, 2019.
[342.738(46)“2018”“036”Rec]

RODRÍGUEZ, ÁNGEL (COORD.);
PENDÁS, BENIGNO, ALZAGA
VILLAAMIL, OSCAR, BIGLINO
CAMPOS, PALOMA (AUTS.) [I
10 MÉS]

40 años de Constitución: una mirada al futuro: Actas del XVI Congreso de la Asociación de Constitucionalistas de España. Valencia: Tirant lo Blanch, 2019.

[342.4(46)“1978”Cua]

SANZ MULAS, NIEVES (DIR.);
GORJÓN BARRANCO, MARÍA
CONCEPCIÓN, NIETO LIBRERO,
ANA BELÉN (COORDS.)

Los derechos humanos 70 años después de la Declaración Universal. Valencia: Tirant lo Blanch, 2019. [DH-342.7Der]

DRET FISCAL

BAHÍA ALMANSA, BELÉN.
El Tratamiento fiscal de la economía colaborativa en relación con el alojamiento de viviendas turísticas.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019.
[351.824(46):338.48Bah]

MAGRANAER MORENO,
FRANCISCO J.

La imposición sobre las rentas obtenidas en España por artistas y deportistas.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2019.
[351.855.3(46):796Mag]

Memento práctico Francis Lefebvre: Impuesto sobre sociedades: 2019. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2019. [PRA]

Memento práctico Francis Lefebvre: Impuestos especiales y medioambientales: 2019-2020.

Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2019. [PRA]

ORTIZ CALZADILLA,
RAFAEL

Paradojas fiscales.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019.
[336.22(46)Ort]

DRET INTERNACIONAL

CARTWRIGHT, JOHN
Introducción al derecho inglés de los contratos.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019.
[732-281]

GARCÍA RICO, ELENA DEL
MAR, TORRES CAZORLA,
MARÍA ISABEL (DIRS.);
BAUTISTA-HERNÁEZ,
ANDRÉS, PASTOR GARCÍA,
ALICIA (COORDS.)

Hacia una identidad europea en materia de seguridad y defensa: ¿realidad o utopía?.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2019.
[341.232.1(4-672UE)Hac]

GONZÁLEZ CANO, Mª ISABEL
(DIR.); AGUILERA MORALES,
MARIEN, ARANGÜENA
FANEGO, CORAL, ARMENTA
DEU, TERESA (AUTS.) [I
35 MÉS]

Orden Europea de investigación y prueba transfronteriza en la Unión Europea.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2019.
[343.132(4-672UE)Ord]

DRET LABORAL

ALFONSO MELLADO, CARLOS
L. (COORD.); ARA ORTIZ,
ALBERTO, ESTEVAN DE
QUESADA, CARMEN,
SALCEDO BELTRÁN, CARMEN
(COLS.) [I 9 MÉS]

Memento práctico Francis Lefebvre: Trabajadores autónomos: 2019-2020.

Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2019. [PRA]

GORDO GONZÁLEZ, LUIS
La representación de los trabajadores en las empresas transnacionales.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2019.
[331.88Gor]

MANEIRO VÁZQUEZ, YOLANDA
(DIR.); DANS ÁLVAREZ DE
SOTOMAYOR, LUCÍA (COORD.);
ÁLVAREZ DEL CUVILLO,
ANTONIO, COSTA REYES,
ANTONIO, IGLESIA AZA, LIDIA
DE LA (AUTS.) [I 2 MÉS]

Derecho procesal laboral práctico: casos resueltos y guías de actuación en sala.

2ª ed. Valencia: Tirant lo Blanch, 2019. [PRA-(076)331Der]

Memento práctico Francis Lefebvre: Seguridad Social:

2019. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2019. [PRA]

MUR TORRES, JOAQUÍN,
ESTEVAN SANJOSÉ, MARÍA
LUISA

Jubilación: requisitos de acceso, cuantía y compatibilidad con el trabajo.

Madrid: Lefebvre-El Derecho, 2019. [331.136(46)“2012”Mur]

ROQUETA BUJ, REMEDIOS
El acceso del personal laboral en las administraciones públicas.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2019. [331.113.7(46):35.08Roq]

SÁNCHEZ GARCÍA, SERGIO
El despido objetivo como forma de extinción del contrato de trabajo.

Las Rozas (Madrid): Ciss Wolters Kluwer, 2019. [331.13(46)“2012”San]

DRET MERCANTIL

BLANCO BUITRAGO, RAMÓN
Los presupuestos de la declaración del concurso de acreedores de las personas jurídicas.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [347.736.3(46)“2003”:347.19Bla]

CARRIL VÁZQUEZ, XOSÉ MANUEL, GARCÍA PÉREZ, RAFAEL, LÓPEZ SUÁREZ, MARCOS A. (DIRS.)
Economía colaborativa y derecho: aspectos civiles, mercantiles y laborales.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [347.732(46):658.016Eco]

DOMÍNGUEZ GARCÍA, ÁNGEL MANUEL
La contratación del Cloud Computing.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [347.74(46):004.7Dom]

ERDOZAÍN LÓPEZ, JOSÉ CARLOS
Formularios prácticos: contratos mercantiles 2019-2020.

Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2019. [347.74(46)(083.2)For]

MARTÍNEZ MUÑOZ, MIGUEL
La calificación del concurso de acreedores: una institución necesaria.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [347.739.1(46)“2003”Mar]

MEDINA MARTÍN, FELIPE, ORTEGA BURGOS, ENRIQUE (DIRS.)

El supermercado: un modelo de proximidad equilibrada, accesible y circular. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [347.715(46)Sup]

Memento práctico Francis Lefebvre: Plan generalcontable: 2019. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2019. [PRA]

MUÑOZ ESPADA, ESTHER (DIR.)
La protección del consumidor en la vivienda colaborativa. Las Rozas (Madrid): Wolters Kluwer, 2019. [347.732(46):658.016Pro]

NAVARRO MATAMOROS, LINDA

Panorama del derecho de sociedades contemporáneo: nuevas figuras y tendencias prácticas.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [347.72(46)Nav]

ORTEGA GIMÉNEZ, ALFONSO
La Nueva “Lex Mercatoria”: el valor jurídico de los Incoterms en la jurisprudencia española.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [347.7:341.96Ort]

PAZ-ARES, CÁNDIDO
¿Derecho común o derecho especial de grupos? esa es la cuestión.

Cizur Menor (Navarra): Civitas Thomson Reuters, 2019. [347.72.036(46)Paz]

Práctica mercantil para abogados: 2019: los casos más relevantes en 2018 de los grandes despachos.

Las Rozas (Madrid): Wolters Kluwer, 2019. [PRA-(076)347.7Pra]

Practicum contratos mercantiles: 2019.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [PRA]

Practicum sociedades mercantiles: 2019.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [PRA]

SÁNCHEZ ANDRÉS, ANTONIO, TOMÁS CARPI, JUAN ANTONIO (COORDS.)
Política económica 2018.

Valencia: Tirant lo Blanch, 2019. [725-350]

SARRIÓN I ROIG, JOSEP

La peritación de seguros y su problemática: riesgos sencillos e industriales.

Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [347.764(46)Sar]

DRET PENAL

ALONSO GARCÍA, JAVIER
La denuncia penal: aspectos básicos y estrategia processal. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [343.1(46)Alo]

BERMEJO CASADO, RUT, BAZAGA FERNÁNDEZ, ISABEL (EDS.)
Radicalización violenta en España: detección, gestión y respuesta. Valencia: Tirant lo Blanch, 2019. [PRA-343Rad]

FIGUERUELO BURRIEZA, ÁNGELA, POZO PÉREZ, MARTA DEL (DIRS.); RAMOS HERNÁNDEZ, PABLO (COORD.)
Retos actuales para la erradicación de la desigualdad y la violencia de género. Valencia: Tirant lo Blanch, 2019. [ID-214]

GÓMARA, JOSÉ LUIS, PUERTO MENDOZA, MARÍA LUZ
Memento práctico Francis Lefebvre: Prevención del blanqueo de capitales y la financiación del terrorismo: 2019-2020. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2019. [PRA]

LLORIA GARCÍA, PAZ (DIR.); CRUZ ÁNGELES, JONATÁN (COORD.)
La Violencia sobre la mujer en el S. XXI: género, derecho y TIC. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [ID-215]

MARTÍNEZ-BUJÁN PÉREZ, CARLOS
La Autoría en derecho penal: un estudio a la luz de la concepción significativa (y del Código penal)

español). Valencia: Tirant lo Blanch, 2019. [343.22(46)Mar]

Memento práctico Francis Lefebvre: Penal parte especial (Delitos, tipos y penas). Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2019. [PRA]

PÉREZ DEL VALLE, FELIPE
Violencia de género: guía penal y procesal para abogados en el tribunal. León: Eolas Ediciones, 2019. [343.615(46)(083.2)Per]

DRET PROCESSAL

BUJOSA VADELL, LORENZO-MATEO, POZO PÉREZ, MARTA DEL (DIRS.); GONZÁLEZ MONJE, ALICIA (COORD.)
Proceso penal y víctimas especialmente vulnerables: aspectos interdisciplinarios. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2019. [343.615:343.1Pro]

CAMPUZANO, ANA BELÉN, ENCISO ALONSO-MUÑUMER, MARÍA (COORDS.)
Preguntas test examen acceso a la abogacía: 2020. Madrid: Francis Lefebvre-El Derecho, 2019. [PRA-347.965(46)Pre]

CEDEÑO HERNÁN, MARINA
Los procesos de exacción de derechos económicos de procuradores y abogados: análisis a la luz de la doctrina constitucional y de la jurisprudencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea. Valencia: Tirant lo Blanch, 2019. [347.965.7(46)Ced]

 eBook Biblioteca Digital

El Derecho de defensa: propuesta de ley reguladora: informes de la Comisión Jurídica del Consejo General de la Abogacía Española. Valencia: Tirant lo Blanch: Consejo General de la Abogacía Española, 2019. [347.926(46)Der]

Guía práctica de los recursos en la Ley de Enjuiciamiento Civil y de la Ley 4/2012, del recurso de casación civil en Cataluña: doctrina, esquemas, jurisprudencia, formularios y legislación. Las Rozas (Madrid): Editorial jurídica Sepin: Col-legi de l'Advocacia de Barcelona, 2018. [347.955(46) "2015" (036)Gui]

PASTOR ARTIGUES, BÁRBARA, REGÚLEZ MORALES, ELENA
13 reglas de oro para el abogado. Madrid: Wolters Kluwer España: La Ley, 2019. [658:347.965Pas]

PÉREZ-LLORCA ABOGADOS.
Arbitraje y jurisdicción: principios básicos y jurisprudencia. Cizur Menor (Navarra): Thomson Reuters Aranzadi, 2019. [PRA-347.9Arb]

RECENSIONES

IZQUIERDO BLANCO, PABLO, PICÓ I JUNOY, JOAN, ADÁN DOMÈNECH, FEDERICO (DIRS.)
Todas las preguntas y respuestas sobre la Ley de Enjuiciamiento Civil. Madrid: Wolters Kluwer España: Bosch, 2019. [347.91(46) "2015" Tod]

Us recomanem una obra coral, dirigida per tres especialistes processalistes (un Magistrat i dos Catedràtics) que constitueix un instrument molt valuós, útil i de recurrent consulta per a tots els operadors jurídics de l'Administració. Amb un format molt àgil de preguntes i respostes ben fonamentades, constitueix una obra imprescindible per litigar amb garanties. L'abast de la temàtica analitzada es quasi infinit, començant pel Principi de Legalitat Processal i acabant pels diversos tipus d'execució, havent passat prèviament per qüestions de competència, acumulació d'accions, recusacions o pràctica de la prova... Partint d'aquest ampli espectre es presenten més de 4600 preguntes amb respostes fonamentades en Sentències del Tribunal Suprem i de les Audiències Provincials, però també en les recents Sentències del TJUE. D'altra banda i pel que fa a la matèria d'execució civil es faciliten moltes respostes fonamentades en la Direcció General del Registre i del Notariat.

En definitiva una obra d'obligada consulta i de capçalera per tots els professionals que exercim dia a dia en l'àmbit de l'Administració de Justícia.

SOLETO, HELENA; CARRASCOSA, ANA (DIRS.); AGUILERA MORALES, MARIEN, ALMANSA, ARTURO, ARANGÜENA FANEGO, CORAL [I 29 MÉS] (AUTS.)
Justicia restaurativa: una justicia para las víctimas. Valencia: Tirant lo Blanch, 2019. [343.1(46):304Jus]

Obra que aborda la novedosa qüestió de la Justícia Restaurativa, que constitueix, a l'empara de la protecció de la víctima, un nou model de justícia en l'Ordre Penal Espanyol. Model diferent, perquè la justícia retributiva s'ha centrat en el càstig, per contra, una de les eines de la justícia restaurativa és la mediació. Cal destacar la satisfacció de les víctimes en conèixer aquestes noves formes de justícia, i, intentar una trobada reparadora amb l'autor del delicte. Són moltes les veus que subratllen la necessitat de regular la mediació en el Dret Penal i superar la desconfiança que genera. En aquesta línia el llibre que avui us recomanem ens endinsa en l'estudi d'aquesta nova eina de resolució alternativa en els seus diferents àmbits. A més s'aborda el seu desenvolupament des del punt de vista del Dret Comparat, analitzant les experiències espanyola, britànica i de la resta d'Europa. Aquest estudi comparat abasta tant els diferents moments processals d'aplicabilitat, el rol del facilitador penal, víctimes i resta d'operadors jurídics. Es fan constar igualment mesures genèriques d'atenció i reparació a les víctimes per la via del procés penal i de l'eficàcia de l'esmentada reparació.

Totes les qüestions exposades venen signades per juristes especialitzats en l'àmbit de la resolució alternativa de conflictes i estan dirigits per dues veritables expertes en aquesta matèria que provenen de la Universitat i del Consejo General del Poder Judicial.

“ENTRAR A TREBALLAR AL COL·LEGI VA SER UNA BENEDICCIÓ PER A MI”

Text: Sara Ventura Fotografia: Albert Muñoz

Com va aparèixer l'oportunitat de treballar a l'ICAB a la teva vida?

Vaig entrar a treballar a l'ICAB al 2001, fa ara 19 anys. Per aquella època, a mi m'acabaven d'operar d'un càncer de còlon, i estava recuperant-me a l'hospital quan vaig rebre la visita d'un amic de l'època de l'insitut, en Joan Picó, director de la biblioteca de l'ICAB en aquells moments. Jo estava preocupat perquè treballava descarregant televisors i aquesta feina no la podia continuar fent per l'esforç físic requerit. El Joan em va proposar que al sortir de l'hospital em passés per l'ICAB perquè tenien alguna vacant i em podien donar alguna feina. Així va ser.

Al dia següent de l'entrevista, ja em vaig incorporar a treballar.

Jo no sabia que seria de mi després del càncer de còlon, i per a mi el fet d'entrar a treballar a l'ICAB em va salvar la vida, m'ho va donar tot.

Quines tasques vas començar a fer quan et vas incorporar a l'ICAB?

Jo vaig començar com a ordenança. Repartia el correu, feia gestions fora del col·legi, etc. Després, em van traslladar a una sala de togues que hi havia als antics jutjats davant del Parc de la Ciutadella. La meva tasca era repartir togues al col·legiats pels judicis. Allà vaig estar durant molts anys i a la mateixa vegada també venia a treballar al Col·legi alguna tarda. Quan el conserge de l'ICAB s'havia de jubilar em van oferir el càrrec de conserge i des de llavors coordino a tots els ordenances.

Què és el que més gaudeixes del teu treball?

El que sempre m'ha agradat molt és convida en un clima de bon ambient de treball. Crec que la part més important en una feina és trobar-se a gust, que entre tots ens coordinem i funcionem com una família. Tots tenim la família de fora però a la feina, també has de formar part d'una família, ajudar-nos i que entre tots la feina sigui més fàcil. Jo em sento i sempre m'he sentit molt estimat a l'ICAB.

Quins adjectius creus que et defineixen? Hi ha algun aspecte que t'agradaria millorar?

Extrovertit, generós, alegre; penso que m'entrego molt als altres i ajudo sense esperar res a canvi. Intento també ser responsable, treballador i respectuós amb tothom. Al ser un home d'església, considero que alguns aspectes a millorar serien la impaciència i saber perdonar.

Com recordes la teva infància i joventut?

Jo vaig néixer a Galícia, a Lugo. El meu pare era valencià i la meua mare era gallega. Amb 3 anys, vam anar a viure a València i amb 6 anys, vam venir cap a Barcelona, al barri del Poblenou, que és on estic des de llavors, arran de la feina del meu pare. En aquesta etapa de la infància, també va sorgir un element fonamental com és la parròquia, la meua creença com a cristià. Quan vaig fer 8 anys, el meu pare em portava cada diumenge a missa i vaig entrar com a escolà. També vaig entrar a formar part de l'esplai de la parròquia, on vaig conèixer a molts amics que encara conservo avui dia.

Després dels estudis de l'institut, vaig haver de dedicar-me a cuidar els meus pares. Quan jo tenia 25 anys, va morir el meu pare i 2 anys després, la meua mare. Amb 27 anys em vaig quedar sol i vaig haver de començar a reestructurar la meua vida. El recolzament de la gent de la parròquia em va ajudar molt a superar la mort dels pares i la soledat. Amb 33 anys, va aparèixer el càncer de còlon i ja recuperat de la malaltia, va començar l'etapa de l'ICAB: entrar a treballar al Col·legi va ser una benedicció per a mi.

Quin lloc ocupa la religió a la teua vida?

La religió forma part del meu ser interior, des de ben petit el meu pare m'ho va inculcar. Ara estic fent la carrera per ser diaca permanent, que és la figura que va darrera del capellà o sacerdot. Pel que fa a la carrera, va ser el capellà de la meua parròquia qui em va donar l'empenya per fer aquests estudis. A més, ell és el meu director espiritual, m'aconsella i m'acompanya en el camí.

També cal dir que la religió té els seus avantatges i els seus inconvenients. Si ets cristià, has de saber estimar,

estar amb els altres sense discutir-te ni enfadar-te, etc. Des que vaig començar a fer la carrera, he après molt dels meus companys i m'ha ajudat molt a canviar de 'xip'.

Quina és la teua filosofia de vida?

Intento afrontar el dia a dia amb il·lusió i esperança. Déu ens ha donat una vida per viure-la, i jo el que vull és intentar viure el més alegre i el més entregat als altres. Temps lliure per mi en tinc molt poc perquè em truquen d'un lloc i d'un altre i jo sóc una persona que sempre col·laboro. S'ha d'intentar buscar solucions als problemes i no crear-ne més. Hi ha molta gent que viu en pitjors condicions i per això hem de donar gràcies a Déu pel que tenim i ens ha donat. El que no visquem i gaudim en el moment present no ho viurem després.

Si poguessis canviar una sola cosa en aquest món, que seria?

La pobresa. M'agradaria que tothom, dins de les seves possibilitats, dins de l'entorn on viu, de la societat i del país, pogués viure amb les coses necessàries per tenir una vida digna. M'agradaria que tothom tingués sosterre i menjar i una bona educació per donar-li als seus fills. D'alguna manera intento ajudar a combatre aquest problema i ho faig formant part del Grup d'Aliments de la Parròquia, on cada 15 dies entreguem aliments a les famílies més necessitades, normalment unes 70 o 80 famílies. Fa molts anys que, al Nadal, fem una recollida d'aliments i també de joguines a l'ICAB. Animo a tothom a participar-hi de nou enguany.

A què tens por en aquesta vida?

No tinc cap por. Des que em van diagnosticar el càncer amb 33 anys, que no sabia com sortiria d'aquella situació per la gravetat que comportava, vaig canviar la meua forma de veure la vida, vaig decidir que haig de viure el meu dia a dia i gaudir tot el que pugui.

Com et veus d'aquí uns anys?

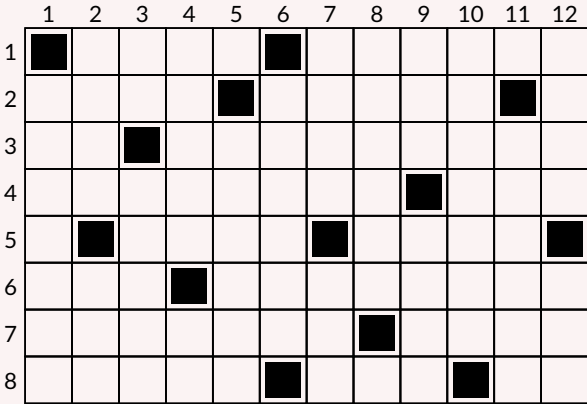
Em veig treballant a l'ICAB i si arribo a ser diaca permanent, serà una gran tasca poder donar suport a la comunitat i col·laborar. Hi ha molta gent de l'ICAB que ja diu que quan sigui diaca, voldran que els casi i que bategi els seus fills. Així que sembla que tindrà feina!

Ens agradaria que deixessis un missatge pels companys i companyes de l'ICAB que ara mateix estan llegint això.

Voldria donar un missatge d'alegria, d'esperança i motivació. Crec que en aquesta vida el que hem de buscar sempre és estar contents, saber estimar-nos els uns als altres i no buscar baralles i enfrontament, ja que no arribem a res amb això, s'han de buscar solucions.

ANIMUS JOCANDI

Menjades les castanyes i a punt d'iniciar al Nadal des de Món Jurídic us facilitem una nva fornada de "passatemps" sobre termes relacionats amb la professió per "matar el temps". No feu trampa, ja que us facilitem les solucions en aquesta mateixa pàgina

© 2019 www.pasatempoweb.com

HORIZONTALS: 1. Que anda vagando. Empresa o entidad controlada por otra que posee la mayor parte del capital. 2. Desafía a alguien. Mamífero carnívoro semejante a la nutria. 3. ... al, abreviatura bibliográfica. Niveladas, empaquetadas. 4. Que es el último en una serie ordenada. Derecho real que legitima para tener y utilizar una cosa. 5. ... McCartney. Arrase, destruya. 6. Pasa del interior de un lugar al exterior. Dominio, poder o facultad que se tiene sobre una cosa. 7. Persona que actúa con fuerza moral, energía y valor. Mujer perteneciente a uno de los pueblos llamados

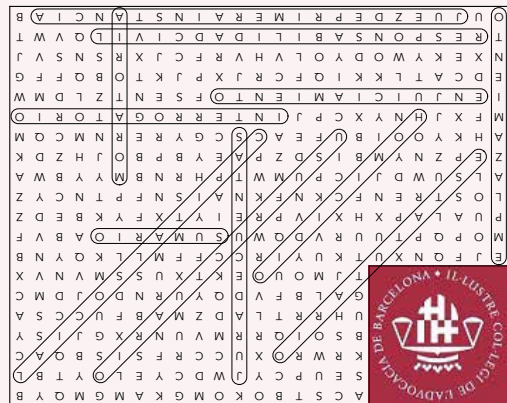
bárbaros. 8. Describen hechos empíricos, sucesos y entidades. Demandado en juicio civil o criminal. Anno Domini. **VERTICALES:** 1. Volved a mirar o registrar una cosa. 2. Derecho que tiene una persona o corporación para vedar o impedir algo. Significa 'contra'. 3. Antiguo Testamento. Ciudad situada al sur de Croacia. 4. Expresión que denota enfado o protesta. Extremos de mundo. 5. Columnas del sistema periódico que contienen elementos de propiedades semejantes. 6. Alas del ave. 7. Confiar a alguien alguna cosa. Sistema que permite usar Internet de forma anónima. 8. Isla pequeña y desierta. 9. Enaltece. Tomo, agarro alguna cosa con la mano. 10. Gracia por la cual se remite o se conmuta una pena. 11. Limpiada. 12. Se dice del hilo o del pelo liso, que no está torcido o rizado. Departamento de Aplicación Docente.

Verticales: 1. Repasad. 2. Veto. Ana. 3. At. Split. 4. Gaita. Mo. 5. A. Grupos. 6. Vuelos. 7. Fiar. Tor. 8. Isote. E. 9. Loa. Asgo. 10. Induto. 11. A. Aseada. 12. Lazo. Dad.

Horizontales: 1. Vaga. Filial. 2. Reta. Visón. A. 3. Et. Iguadas. 4. Postero. Uso. 5. A. Paul. Tale. 6. Sal. Potestad. 7. Animoso. Goda. 8. Datos. Reo. Ad.

SOLUCIONES

Busca en esta sopa de letras 12 palabras relacionadas con temas jurídicos.

© 2019 www.pasatempoweb.com

Lo que no se encuentra...

No existe

Todas las respuestas jurídicas a tu alcance

• consejos de búsqueda

Jurisprudencia, doctrina, consultas, formularios, legislación, monografías, publicaciones digitales... **iPruébalo ahora!**

Soluciones jurídicas en 10,5 segundos

fácil • rápido • preciso

www.sepin.es

editorial jurídica
sepin

A FORUM MEDIA GROUP COMPANY

tecnología y tradición desde **1982**

www.sepin.es · 91 352 75 51 · sac@sepin.es

ROLEX

DATEJUST

El Datejust es un verdadero clásico de Rolex, y fue el primer reloj del mundo en indicar la fecha en una ventana de calendario. Hoy en día, se le sigue considerando el reloj por antonomasia y representa la esencia del estilo atemporal. Es una historia de excelencia perpetua. La historia de Rolex.

#Perpetual

OYSTER PERPETUAL DATEJUST 41

GRAU

joeriagrau.com

DIAGONAL 538 • BARCELONA
SANT ROMÀ 22 • LLORET DE MAR